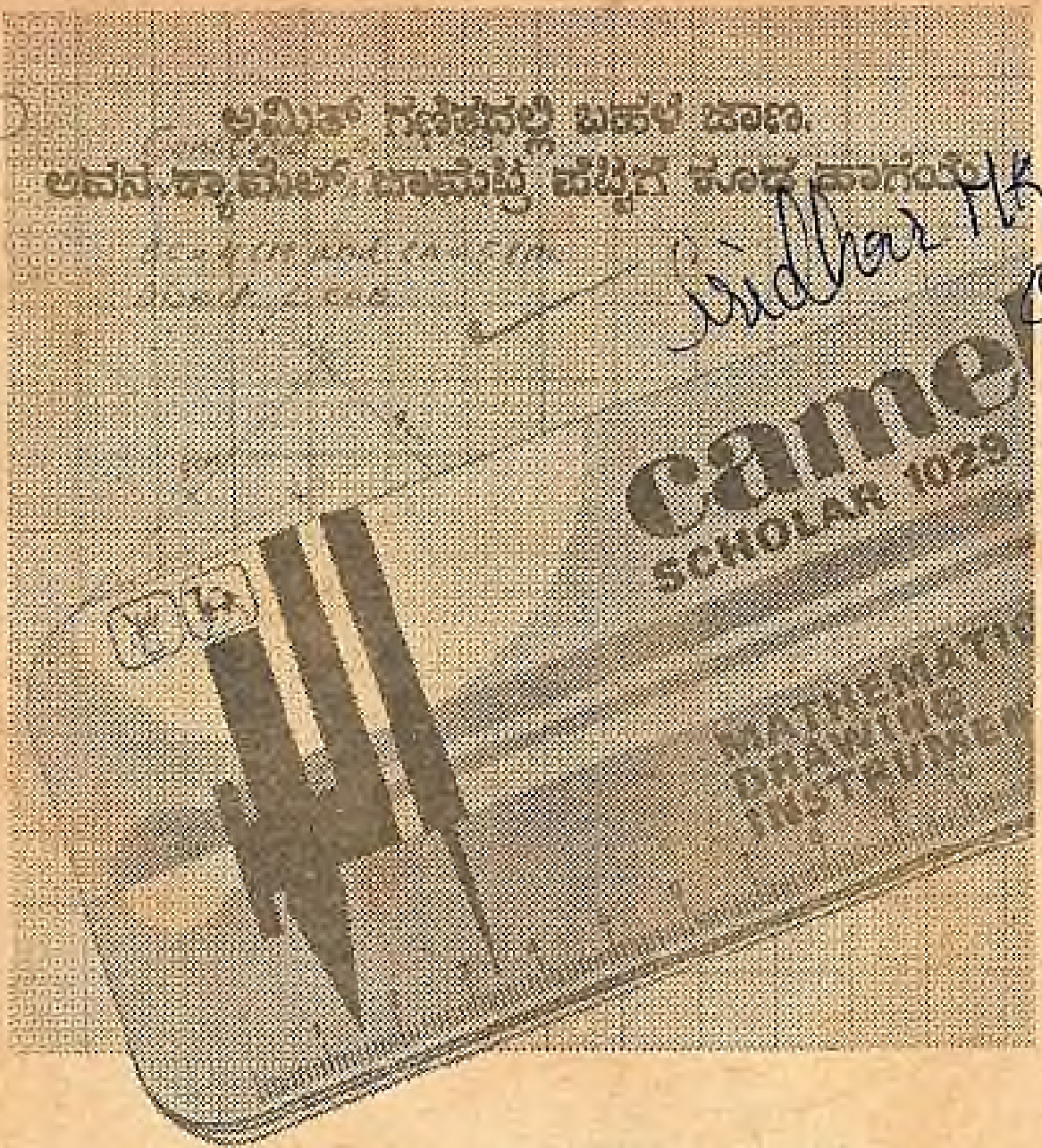

ಅಮಿತ್ ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಣ.
ಅವನ ಕ್ಯಾಮೆಲ್ ಬಾಕೆಟ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೂಡ ಹಾಗೆಯೇ.

Sridhar HK
5/10/83

ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅವನು
ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದ್ದಾನೆ.

ಕೂಡ ಬರುವಂತೆ ಕ್ಯಾಮೆಲ್ ಬಾಕೆಟ್ ಸಿಬ್ಬರಿಗೆ
ತಯಾರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ, ಅವು ಗುಟ್ಟಿನಂತಿವೆ, ಎಷ್ಟು ಬೇರೆಯಾಗಿ
ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೂ ಅವು ಹಾಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೂತ್ರವಲ್ಲ, ಅವು ಈಶ್ವರಿಕ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಆದುದರಿಂದ
ಗಣಿತದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಲಭಿಸಲು ನಿಜವಾದ ಮುಖ್ಯ
ವಸ್ತುವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ, ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದರೆ,
ಹೀಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ನಿಜವಾದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಡ್ಡು ಹೇಗೆ
ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಯಾಮೆಲ್ ಎಂದರೆ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ
ಧನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಮತ್ತೆ ದೀರ್ಘಾವಧಿಯ ಉಪಕರಣ.

ಕ್ಯಾಮೆಲ್ ಬಾಕೆಟ್
ಸಿಬ್ಬರಿಗೆ

ಕ್ಯಾಮೆಲ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್,
ಆರ್. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ್ ಅವರ,
ರಸ್ತೆ ಸಂಖ್ಯೆ-೪೦೮ ೦೨೨ (ಬಾಂಬೆ)

VISION/KAN/811

ಚರಿದವನಿವರು

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು: 'ಚಿತ್ರಶಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು: ನಾಗ ರೆಡ್ಡಿ

ಅಧಿಕಾರ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ, ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರದ ಅಳವಡಿಕೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಬಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಇರಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರ್ತನೆ ಬೇಕಾದುದು ನಿಜವಾದರೂ, ಅದು ಮದವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಬಾರದು. ಅದರ ಬದಲಾಗಿ ಅಲ್ಪಬುದ್ಧಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಅಭಿಮತದ ಗುಣ ಬಂದುಬಿಡುವುದೂ ಉಂಟು. ಅಭಿಮತ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಕಡೆಗೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆನ್ನಲು ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ "ಅಧಿಕಾರದ ದುರ್ವಿನಿಯೋಗ" ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಅನುರವಾಣಿ

ಅಕ್ಕಿ, ಸಾ, ಹಳಕಾ, ಕೋಟಿ ಲಭಕೇನಾದಿಕಂ ಪಲಮ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇವಾಂಬಲಿಭಕೇ ಪ್ಪಸ್ತಿ: ಪ್ರಾಪ್ಯಾಪಿ ಸಾಗರಮ್ ಯಾವನಿಗೂ ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಮೀರಿದ ಫಲವು ಲಭ್ಯವಾಗದು. ಬಂದಿಗೆ ಮಹಾಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಲಭಿಸುವುದು ಬಂದಿಗೆ ನೀರೇ ಹೊರತು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಿಗದು.

ಸಂಪುಟ: ೭೦

ಅಕ್ಟೋಬರ್ '೮೩

ಸಂಚಿಕೆ: ೪

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೨೪-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹುಟ್ಟು

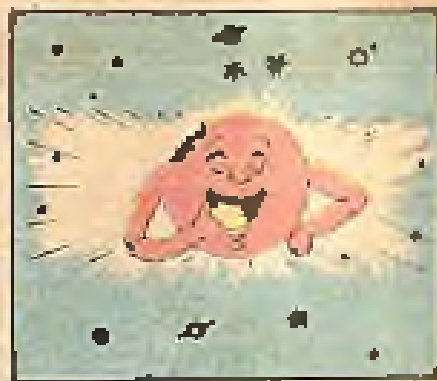

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ಮರಣಗ್ರಂಥ

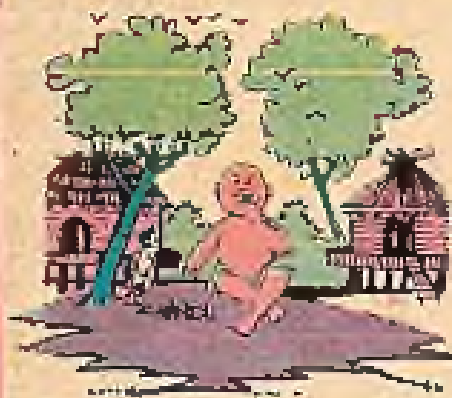
ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ವಾನ್ಮುಖ್ಯರಾದ ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಭಾಗದ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮೂರು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸ್ಮರಣಗ್ರಂಥ ರಚಾರ್ಥ ಮಾಡಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಬರೆ, ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಕ್ರಮಿಸಿಬಿಡುವ ಸರ್ಪಪ್ರಾಣಿ ಕೀಟಗಳ ಸ್ಮರಣಗ್ರಂಥ ಬಿಡುಬಿಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದರಿಂದ ಪುನಃಜನನೇನು? ಎದ್ದು, ಇಬ್ಬರೂ ನೆರೆಯಾಡಿ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸ್ಮರಣಗ್ರಂಥ ಬಹಳ ಉಪಯೋಗಪಡುತ್ತವೆಂದು ವೈದ್ಯವೇತ್ತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಮರಣಗ್ರಂಥ ಮನುಷ್ಯನ ಮಿದುಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಳಿಸುವುದು ಇವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ಸನೆಯುಂಟಿರುವ ಸೂರ್ಯಗೋಳ!

ಸೂರ್ಯಗೋಳವು ತನ್ನ ಪ್ರಜ್ವಲನೆಗಾಗಿ ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನಲುವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಬಿಲ್ಲು ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ಸಂಶೋಧನೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಸೂರ್ಯಗೋಳಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವು ಸಮೀಪಿಸುವುದೋ ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅದು ಲಕ್ಷ ಕೋಟಿ ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಗೋಳವು ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಿಳಗಿನ ನೂರ ನಲುವತ್ತು ಸಾವಿರವೆಂದು ಭಾಗ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುವೇ!

ಕೂಸು ಹುಟ್ಟಿತು!

ಕೂಸು ಹುಟ್ಟುವುದೆಂದೂ ಎರೇವವೆ? ಹೌದು. ಆ ಕೂಸು ಯಾವ ಯುವರಾಜನಿಗೋ, ಯುವರಾಣಿಗೋ ಹುಟ್ಟಿದರೆ ಎರೇವವಾ? ಆದರೆ ಈ ಕೂಸು ಅಂಕುಷವರಾಜನಿಗೆ ಸೇರಿರುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಕೂಸು ತಾಯಿ-ಕಂದೆಯರ ಹಸರೂ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಎರೇವವೇನಿದೆ? ಅಂತವೂ ದ್ವಿಪದ್ಧಿಯ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅಡವಿಗಳಲ್ಲಿ, ಗೂಡಿನಂತಹ ಗೂಡುಗಳು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸಮಾಡುವ ಓಣಿಣಿ ಎಂಬ ಅದ್ವಿತೀಯ ಜಾತಿ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುತ್ತಾ ಬರುವುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ವರೆಗೆ ಆ ಜಾತಿಯವರಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತ ಕೊಂಬುತೋರು ಮಂದಿ ಈಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಸಿನೊಂದಿಗೆ ಕೊಂಬುತೋರು ಮಂದಿ ಮೂವುವೇ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?

1. ಭಾರತ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೊದಲನೇ ಗ್ರೀಕು ರಾಯಭಾರಿ ಯಾರು? ಆ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಗ್ರೀಕು ರಾಜನ ಹೆಸರೇನು?
2. ಭಾರತವನ್ನು ಜಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ವಿಫಲನಾದ ಮೊಗಲರಾಜನ ಹೆಸರೇನು?
3. ಭಾರತದ ಭೂಭಾಗವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆರಗೊಂಡ ಮೊಗಲರಾಜನು ಯಾರು?
4. ಪೂರ್ವ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಅಸ್ಸಾಮಿಯಾ ಕೆಂಪು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಎರಡು ಕೋಟಿಗಳು ಯಾವುವು?
5. ವೀರಾಧಿಪತಿಯಾಗಿ ಚರಿತ್ರ ಪುಸ್ತಕ ಪಡೆದ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ಏನೇ ಭೇರು. ಆ ರಾಜನು ಯಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?

(ಉತ್ತರ ೬೪ ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಅತಿನಿಧಾನ

ರಘುವೀರನೆಂಬವನು ಜಮೀನ್ದಾರರೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಳಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಾಧಾರಣದ ಆಳಾಗಿರದೆ, ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಕರೆದ ಬಾಯಿಗೆ ಬೇಕಾದವನಾಗಿ, ಅವರ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಅವನ ಮೂಲಕವೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವನು ಜಮೀನ್ದಾರರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಪಡುತ್ತ ವಿಶ್ವಾಸವಾಗಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಆ ಮನೆಯ ಕೆಲಸ ಕತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಜಮೀನ್ದಾರರೇನೋ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರೇ. ರಘುವೀರನ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಅವರು ಸ್ವಂತ ಕುಟುಂಬದಂತೆಯೇ ನೋಡುತ್ತ ಆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಬಹಳ ನಿಧಾನದ ಬುದ್ಧಿಯವರು. ಎಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿದು ಬೀಳುವಂತಿದ್ದರೂ ಎನ್ನೂ ಆಗದವರಂತೆ ಪ್ರಶಾಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಅವರ ಪಡಲಾರರು. ಗಡಿಬಿಡಿ ತೋರಿಸಲಾರರು. ಹಾಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಬಿಡುವವರಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ಬೇಕು.

ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮಯ್ಯನೆಂಬ ರೈತನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಆ ಮದುವೆಗೆ ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಜಮೀನ್ದಾರರು ಸೋಮಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಮದುವೆಯ ದಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರೂ ಚಪ್ಪರದ ವಿವರಾಡು ಕಾಣದಿರಲು, ಸೋಮಯ್ಯನು ರಘುವೀರನ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿ ತೊಡಗಿದನು. ರಘುವೀರನು ಜಮೀನ್ದಾರರೊಂದಿಗೆ ಆ ಚಪ್ಪರದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದರೆ, "ಅವನವನೋ? ಮದುವೆಗೆ ಇನ್ನೂ ವ್ಯವಧಿಯಿದೆ ಯವ್ವೆ?" ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಡೆಗೆ ಮದುವೆಯ ಗಂಧಿನವರು ಆ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ, ಅವರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸೋಮಯ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಚಪ್ಪರ ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಿತು. ವರನ ಕಡೆಯವರು ಸೋಮಯ್ಯನನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುಗಳಿಂದ ಎಣೆನೋ ನಿಂದಿಸಿದರು.

ಸೋಮಯ್ಯನು ಅವರಿಗೆ ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರ ವನ್ನು ಹೇಳಿ, "ನಮ್ಮ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಚಪ್ಪರದ ಕೆಲಸ ತನ್ನದೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ ಪಕ್ಕಪಕ್ಕಿ ನಾಣಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಏನು ಈ

ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಕಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಅವರೂ ಅವರು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವರೇ. ಅವರ ವ್ಯವಹಾರವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವನು ಆಳು ರಘುವೀರ. ದೇವರು ವರಕೊಟ್ಟಿರೂ ಪೂಜಾರಿ ಕೊಡನೆಂಬ ಹಾಗೆ ಅವನು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ವಿಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಏನು ಮಾಡುವುದು ? ಕ್ಷಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ತಪ್ಪು ಜಮೀನ್ದಾರರದೊಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ಆ ಮಾತು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಲಾರರು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ರಘುವೀರನ ಮೇಲೆಯೇ ತಮ್ಮ ಕೋಪ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ರಘುವೀರನಿಗೆ ಬಹಳ ಬಾಧೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ರಘುವೀರನ ಕಾಲಾದಿಂದ ತನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಅವನನ್ನು ಅತ್ಯೀಯನ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಆ ದೇಶದ ರಾಜನು ವಕ್ರದ ಗ್ರಾಮದ ಮೇಲಿಂದಾಗಿ ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಜಮೀನ್ದಾರರು ಕೂಡಲೇ ರಘುವೀರನೊಂದಿಗೆ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಬಿಡದಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ ಬೇಡ ಸ್ವಾಮಿ. ಮಹಾರಾಜರು ಬಹಳ ಕೋಪದವರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ವಿವಾಡಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಸಣ್ಣ ಕೊರತೆ ಒಂದು ಏಪ್ಪರಿ ನಮಗೆ ಗಲ್ಲಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದೀತು ” ಎಂದನು ರಘುವೀರ ಹೆದರುತ್ತ.

“ ತಮ್ಮ ವಿವಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಏಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ? ” ಎಂದು ಜಮೀನ್ದಾರರು ತುಸು ಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದರು. ರಘುವೀರನು ಮತ್ತೇನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಜಮೀನ್ದಾರರ ಸ್ವಾಗತ ವಾರ್ತೆ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ರಾಜನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಬೇಟೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಜಮೀನುದಾರರ ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ತುಂಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ರಘುವೀರನ ಗುಂಡಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದಹಾಗಾಯಿತು.

ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಾವ ಪೈದುವುದ್ದನು. ರಾಜನನ್ನು ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಕೊಳ್ಳಿಯಿಂದ ತಲೆಕುರಿಸಿ ಕೊಂಡಂತೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಮುಂದಾಗಿ ರಾಜನ ಕೆಲಮಂದಿ ಅನುಚರರನ್ನು ಒಳಿತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾವಯ್ಯನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನಾದರೂ ರಘುವೀರನೆಂಬವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆಂದೂ, ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಲೋಪ ಉಂಟಾದರೆ, ಅದು ಅವನ ಸ್ವಂತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದಾದುದೇ ಹೊರತು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಂದಾದುದಲ್ಲವೆಂದೂ, ಈ ವಿಷಯ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಅವರೂ ಸರಿ ಎಂದರು.

ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಸುದ್ದಿ ರಾಜನ ವರೆಗೆ ಹೋಯಿತೆಂದು ರಘುವೀರನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗಾದರೂ ರಾಜನು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಬರುವನೆಂದು ತಿಳಿದರೂ ಅವರ ನಿಧಾನತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನು ಬರುವ ದಿನವೂ ಬಂದಿತು. ಇನ್ನೂ ರಾಜನ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಭವನದ ಏರ್ಪಾಡು ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪುಣ್ಯವತಾತ್ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜನಿಗೆ ಏನೋ ಗಾಯವಾದುದರಿಂದ, ಒಂದು ದಿನ ತಡವಾಗಿಯೇ ಬಂದನು. ಆದುದರಿಂದ ಬೆಡದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಲೋಕವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕೋಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ರಾಜನು ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿಗೆ ತನಗೆ ಏನೇನು ಅಡಿಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವರು ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ರದ್ವೆಯಿಂದ ಕೇಳಿ, ತನ್ನ ಅಡಿಗೆಯವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಡಿಗೆಯವನು ಅಡಿಗೆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು, “ಮಹಾರಾಜರು ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಇಲ್ಲ, ಕೂಡಲೇ ತರಿಸಿಬಿಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ರಘುವೀರನನ್ನು ಕರೆದು ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ ತರಿಸಿ ಅಡಿಗೆಯವನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಹೇಳಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವನು ಊರು ಪೂರಾ ವಿಚಾರಿಸಲು, ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ದೊರಕದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಗ ಮಹಾರಾಜನ ಊಟದ ಸಮಯವೂ ಸಮೀಪಿಸಿತು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ರಾಜನು ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ನಾನು ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡ ಕಾರಣದಿಂದ, ಈಗತಾನೇ ವೈದ್ಯರು ಬಂದು ಊಟದಲ್ಲಿ ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಇಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನೀವು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ನನಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿಬಿಡಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಕಾದಿರುತ್ತೇನೆ.”

ಈ ಸಮಾಚಾರ ರಘುವೀರನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಅಡಿಗೆ ಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲ ಕುಂಕುಮಕೇಸರಿ ಇಲ್ಲದೇನೆ ಆಗಲೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ರಾಜನಿಗೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಭೋಜನ ಬಡಿಸಲಾಯಿತು. ಭೋಜನವು ಸರಿಯಾದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಡೆದುದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿ, ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

ಮರುದಿನ ರಾಜನು ತನಗೆ ನಡೆದ ಅತಿಥಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ಆ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸದುಪಾಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವುದಾಗಿ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದನು. ಆಮೇಲೆ ರಾಜನು ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬರಮಾಡಿಸಿ ಅವರ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ರಘುವೀರನನ್ನು ಕರೆದು, "ನಿನ್ನನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನಂತಹ ಸಮರ್ಥನನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಈ ಜಮೀನ್ದಾರರೂ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೂ ಬಹಳ ಅದೃಷ್ಟವಂತರು" ಎಂದು ಮೆಚ್ಚುನುಡಿಯಾಡಿದನು.

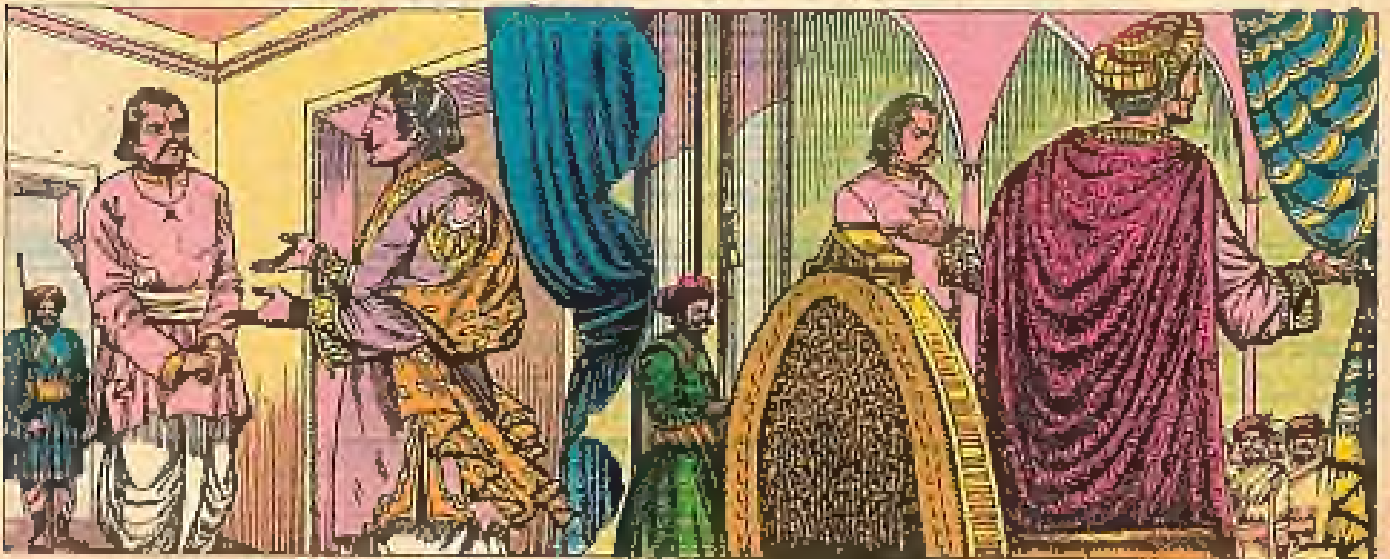
ರಾಜನು ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ರಘುವೀರನ ಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅವನು ಮಹಾ ರಾಜನ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾದನೆಂದು ತಿಳಿದು, ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಗೌರವಿಸತೊಡಗಿದರು.

ಜಮೀನ್ದಾರರು ಕೂಡಾ ರಘುವೀರನ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, "ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತ ಮಗಳು ಹಾಗೆ ಭಾವಿಸಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿಜಕ್ಕೂ ನೀನು ನನ್ನ ಮಗನೇ ಅದೆಯಷ್ಟೆ" ಎಂದರು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಘುವೀರನು ಸಂತೋಷವಾದದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಎನ್ನೋ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವವಂತೆ, "ಬೇಡ ಸ್ವಾಮಿ. ನಾನಿನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಇರಬಾರದೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಯಾವ ನಗರಕ್ಕೋ ಹೋಗಿ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬದುಕುಕೊಂಡಿದೆ. ರಾಜ ವಂಶವರು ಬರುವುದಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಅತಿ ನಿಧಾನದ ಗುಣ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೀವು ಯಾವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳನ್ನೋ ಆಹ್ವಾನಿಸುವಿರಿ ಎಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ, ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಆಳಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನಾದೀತೋ, ಊಹಿಸುವಾಗ ಮೈ ಜುಮುಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಗಮನಿಸಿ ನಕ್ಕು, "ಎಲೋ ಹುಡ್ಡು. ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರಮುಖರ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರು ಅತಿಥ್ಯವಿತ್ತ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೂಡಾ ಏಕೆ ಹೊಗಳಿದರೆಂದು ಗೊತ್ತೇ? ಅವರ ಅನುಚರರು ನನ್ನ ಗುಣವನ್ನು ಕುರಿತು, ರಾತ್ರಿ ನಡೆದುದನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಲೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತಿ ನಿಧಾನ ಗುಣ ದಿಂದ ನಿನಗೆ ಅಪವಾದ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡ ಕೂಡದೆಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಜರ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನೇ ನಾನು ಪಾಲಿಸದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಜಮೀನ್ದಾರಿಕೆಗೆ ಮುಪ್ಪು ಬಂದಿತ್ತು. ಅರ್ಥವಾಯಿತೇನು?" ಎಂದರು. ಅರ್ಥವಾಯಿತೆಂದು ರಘುವೀರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು.

ಸ್ಥಾನಬಲ

ಮೆತ್ತ ಬಂದು ಮರವೇರಿದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನನ್ನು ನೋಡಿ,
 "ನನ್ನಂಥ ಬೇತಾಳನ ಬೆಂಬಿಡದ ಇವನು 'ವೆಡಂ
 ಬೇತಾಳವಾಗಿರುವನಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ಬೇತಾಳವು
 ಅಚ್ಚರಿಪಡುತ್ತಿರಲು, ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಕವ
 ವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು
 ಕೊಂಡು, ಮನೆಯವಾಗಿ ಸ್ವತಃನದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ
 ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ತನದೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ
 ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ, "ರಾಜಾ,
 ಇಂತಹ ಭಯಾನಕವಾದ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ, ನರರನ್ನು
 ನಡುಗಿಸುವ ಸ್ವತಃನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ
 ಕಷ್ಟಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀನು ಸಾಧಿಸುವ ಮಹಾ
 ಕಾರ್ಯವೇನೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.
 ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಷ್ಟೇ ಇರುವ ಅನೇಕರು ತಾವು
 ಮಹಾ ವೀರಸಾಹಸಿಗಳೆಂಬ ಭ್ರಮೆಗೆ ಬಿದ್ದು, ತಲೆ
 ಮೀರಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಹೋಗಿ
 ವಿಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಕೂಡಾ ಅಂತಹವರ
 ಹಾಗಿನವನೇನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ.
 ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನಿನಗೆ ಶೂರಸೇನ
 ಮತ್ತು ಸುವೀರರಂಬವರ ಕಥೆಗಳೆಂದನ್ನು ಹೇಳು

ಬೇತಾಳಕಥೆಗಳು?

ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಡೆಯುವಾಗ ನಿನ್ನ ದಾರಿಯ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಪಶಮನವಾದೀತು, ಕೇಳು” ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು :

ಭದ್ರಗಿರಿ ರಾಜ್ಯದ ಯಾಕುರಾಜನಾದ ಶೂರ ಸೇನನು ಹದಿನಾರು ವರ್ಷ ಪ್ರಾಯವಾಗುವಷ್ಟ ರಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಯುದ್ಧ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೇಗಗಡೆ ಹೊಂದಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆದರೂ ಬಡಬ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದನು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಮೀರಿಸುವಂತಹ ವೀರನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಕೂಡದೆಂಬುದು ಅವನರೊಂದು ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ.

ಒಂದು ದಿನ ದೇಶ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಥರ್ವಣ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬವರು ಭದ್ರಗಿರಿಯ ರಾಜನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ರಾಜನು ಅವರನ್ನು ಗೌರವ ದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಸಕಲ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು.

ಯುವರಾಜ ಶೂರಸೇನನು ಅಥರ್ವಣ ಸ್ವಾಮಿ ಯನ್ನು ಒಬ್ಬಜನಿಗಾಗಿ ದರ್ಶನಮಾಡಿ, ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, “ಸ್ವಾಮಿ, ನೋಡಿದಿರಾ? ನನ್ನ ಸಾಧನಾ? ನೀವು ಪ್ರಪಂಚ ಪರ್ಯಟನೆ ಮಾಡಿದವರು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಗಿಂ ಕಟ್ಟಿದ ವೀರನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಶೂರಸೇನನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೇಕೆ ಕೇಳಿದ ನೆಂದರೆ, ಅಥರ್ವಣ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ವಿದ್ಯೆಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಶಾಂತಿ ಪ್ರಿಯರಾದುದರಿಂದ ತಾವು ಶಿಷ್ಯ ರನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಿಂಸೆಯಿಲ್ಲದೆ ಯಾರಾದರೂ ಬುದ್ಧ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದರೆ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏನನ್ನೂ ಕಡಿಮೆಗಳನ್ನು ನಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿ ಮೆಚ್ಚಿದವನಿಗೆ ಕೆಲವು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೂತ್ರವನ್ನೂ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವರು.

ಶೂರಸೇನನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ ಅವರು ನಮನಗೊತ್ತ, “ನಿರಂತರ ಸಾಧನೆಯಿಂದ ನೀನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೇ. ಆದರೆ ಯಾವ ಗುರುವಿನ ಸಹಾಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸಹಜ ಪಾಗಿಯೇ, ನೀನು ತೋರಿಸಿದ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆ ಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತು ಪಳಗಿರುವ ಸುವೀರನೊಬ್ಬನಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಹೋಲಿಸಬಹುದೋ ಬಾರದೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ಅವನೂ ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯೆ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಳಗಿದವನು.” ಎಂದರು.

ಶೂರಸೇನನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಅಥರ್ವಣ ಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಸುವೀರನಿರುವ ಊರು ಮುಂತಾದ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದನು. ಅವನು ಅದೇ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿರುವವನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

"ಸುವೀರನು ಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವನಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಬಲಾಬಲಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವನು ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳುವನೆಯು. ಖಂಡಿತ ಹೇಳಲಾರೆ. ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು" ಎಂದು ಅರ್ಧವರ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ ಶೂರಸೇನನಿಗೆ ಏಕದೃಶಿ ನೀಡಿದರು.

ಅರ್ಧವರ್ಣ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೊರಟುಹೋದ ಮೇಲೆ ತಂದೆಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಶೂರಸೇನನು ಸುವೀರನಿರುವ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಆಗ ಅವನು ಹೊಂಪರಾಜನ ಮೇಷದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ನಂಫ ಬುಟ್ಟಿಬರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸುವೀರನು ಸಾಧಾರಣ ವಾಚೋಂದು ಹೆಂಚಿನ ಮನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನ ಬೇವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದೇ. ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ಅವನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ದಿನಾ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆಯ ಪುಡುಕೊಂಡು ಊರವರಿಗೆ ಮಾರುತ್ತಾನೆ. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮಹಾವೀರ ಸೊಗ್ಗು ಯ್ಯೊಂದಿಗೂ ತೋರಲಾರದು.

ಅದರ ಸುವೀರನ ವರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕಥೆಗಳ ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ದಿನ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಫತ್ತು ಘಂಟೆ ದೊಯಿತರು ಗ್ರಾಮವನ್ನು ದೋಚಲು ಬಂದಾಗ, ಸುವೀರನೊಬ್ಬನೇ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಿರಿ, ಒಬ್ಬರ ಕೈಯನ್ನೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡ್ತಾಲ ಕುಳಿತಿಗೆ ಎಳೆಯೊಯ್ದು ರಕ್ಷಣೆ ಘಟದಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದನಂತೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಾತ್ಮಾಗಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದ ಸಿಂಹವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಾತ ದಿಂದಲೇ ಕೊಂದು ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಊರೊಳಗೆ ತಂದಿದ್ದಾನಂತೆ.

ಅಂತಹ ಸುವೀರನ ಬಲಮೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಬಲವನ್ನು ತೂಗಿ ನೋಡಲು ಶೂರಸೇನನು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಘಡ್ಡ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಳ್ಳನ ಹಾಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅಮೇಲೆ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಶಬ್ದಮಾಡಿ ತಾನು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮೀಳುಮಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಸುವೀರನು ಮನೆ ನುಗ್ಗಿದ ಕಳ್ಳನನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವುದರೊಳಗೆ, ಶೂರಸೇನನು ಅವನನ್ನು ಕೆಳಕಡಲು ಅವನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದನು. ಅದರ ಸುವೀರನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಶೂರಸೇನನ ಆಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅವನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದನು. ಇದರಿಂದ ಸುವೀರನ ಬಲವೂ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ರೀತಿಯೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಶೂರಸೇನನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಅನಂತರ ಸುವೀರನು ಶೂರಸೇನನಿಗೆ ಕಳ್ಳತನವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಏಜವಾದುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತ,

“ಇನ್ನಾದರೂ ಏನು ಕಷ್ಟವಿಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ
ನಾನು ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಸಿ.ಎಂ.ನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು.

ಅದಕ್ಕೆ ಕೊರಗಿನವನು "ಅವರು ನಾನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲು ಬಂದಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ನಿನ್ನ ಈ ಮಾತು ? ನನಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಬಲಕಾಲಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ನಂಬುಗೆ. ನಿನ್ನ ಬಲವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೋಡಿ ಬಿಡೋಣವೆಂದೂ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಹೊಕ್ಕೈನು. ನನ್ನ ರೈತ ತಪ್ಪೆಂದು ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು" ಎಂದನು.

ಆ ಮೂರ್ತಿ ಸುವೀರನು ನಕ್ಕು, "ನೀನು ನನ್ನ
ಗೀತೆಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ
ನೀನು ಕಳ್ಳನ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಮನೆ ಹೊಕ್ಕಿರುವೆ, ಆ
ಕಷ್ಟ ನಿನ್ನ ಅರ್ಥವಲುವನ್ನು ಮುಳುಗಿತು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ
ನಿನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ನಾನು
ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು" ಎಂದನು.

ಸುಖೀಕನ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಿಜವಿದುವಂತೆ ತೋರಿಸಿದ
ನಗೆ ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಿಜವಾದ

దృశ్యవ్యయద్వయ మూడువ యిగి హేగి? భూర
 భూవనం స్వల్ప మొక్క అలంకరించి "నానా
 భూమిని కలగ మూడు దిద్దు నిర్మిత మిది
 ననుగొందు కలక హేగియందు" అందును.

ಹಾಗಾದರೆ ಮರುದಿನ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ
ಬರುವಂತೆ ಸುವೀರನು ಹೇಳಿದನು. ಅವರಂತೆ
ಮರುದಿನ ಅಪೂರ್ವರೂ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದರು.
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅರಣ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ
ಅಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಾಗ ಕಂಡಿರುವ
ಉರುಳಿಸಿದನು, ತೂರಸೇನನಿಗೆ ಒಂದು ಮರವನ್ನು
ಕಡಿದು ಉರುಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸುಲೋ ಸಾಕಾಗಿ
ಹೋಯಿತು. ಕಡೆಗೆ ಬೆವರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಬಿಕ್ಕನೆ
ಏಳಿ ಬಿಕ್ಕನೆ

೩. ಆತ್ಮಯೋಗದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವ
ಮನಸ್ಸು ನೋಡಿ ಶೂನ್ಯವಾಗುವ, "ಆದ್ದರಿಂದ
ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಆಸಕ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ"
ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಸುವೀರನು ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವಂತೆ,
 "ಈ ಕೆಲಸದಿಂದ ನಮ್ಮ ಬಹು ಪರೀಕ್ಷೆ ಆಗ
 ರಾರದು. ಇಂತಹ ವಿದ್ಯೆಗಳು ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಬರು
 ವಂಥವು. ಮೊದಮೊದಲು ನಾನು ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ
 ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದುವಾರಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯಾಸಗೊಂಡು ಬೀಳು
 ತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಕೂಡಾ ನನ್ನ
 ಹಾಗೆಯೇ ಗಟ್ಟಿಗೊಳಗುವೆ, ಹೆದರುತ್ತೀಯೆ" ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೊಡಾ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ತೊರೆದನಾಗಿ
 ಕೋರಿತು. ಅವನು ಸುವೀರನನ್ನು ಅವನೊಳಗಿನ
 ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು, "ನೀನು ಯುವ್ಯ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ
 ಬಹು ಗಟ್ಟಿಗೊಂದು ಕೀಳಿದ್ದೇನೆ. ಎಂದಾದರೂ
 ಮಹಾ ವೀರನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಾಕೂಡಾ ಇರಬಹುದೇಯೋ?"
 ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಆಗತ್ಯ ಬಿದ್ದ ಹೊರತು ನಾನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ
 ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೇ
 ವಿರೋಧ. ಆದರೆ ಯಾವ ಅಪರಾಧಿಯಾದರೂ
 ನನ್ನನ್ನು ಮೀರಿಸುವಷ್ಟಾದವನು ಸಿಕ್ಕಿ ಕೋರಿ

ಸಿದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿಸಲು ಯುದ್ಧ ಮಾಡದೆ
 ಬೇರೆ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭ. ಬಂದಿಲ್ಲ"
 ಎಂದನು ಸುವೀರ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಅಂತಹ ಒಬ್ಬ ಅಪರಾಧಿ
 ಎಂದೇ ಹೇಳಿ ! ನನ್ನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವೆಯೋ ?
 ಸುಮ್ಮನೆ ನಾಮಕಾರ್ಥ ಮಾಡುವೆಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪೂರ್ವ
 ಬಲವನ್ನೇ ಕೋರಿಕೊಂಡು. ಅಥವಾ ನನ್ನನ್ನು
 ಮೀರಿಸುವ ವಿರೋಧಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು
 ವೆಯೋ ?" ಎಂದನು ಕೂರಗೊನ.

"ನಿನ್ನಂತಹ ಸಾಮಾನ್ಯನಿಗೆ ಅಂತಹ ಅಪರಾಧ
 ವಿಧವೆ ಅದು ನಿನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಕೇಡು.
 ಆದರೆ ದೊಡ್ಡವರ ಅಪರಾಧದಿಂದ ಪ್ರವಚನಕ್ಕೆ
 ಕೇಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯನಾದ
 ನಿನ್ನ ಅಪರಾಧ ವನ್ನೊಂದು ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಅಲ್ಲ.
 ಬಿಡು !" ಎಂದನು ಸುವೀರ.

ಆಗ ಕೂರಗೊನನು ಹಾನು ಯಾರೊಂದು ನಿಜ
 ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ನೀನು

ನನ್ನೊಡನೆ ಹೊರಟು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡು. ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ವಿಜೃಂಭವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸೋಣ. ಇಬ್ಬರೂ ದ್ವಂದ್ವಯ. ದ್ವಂದ್ವವೆಂದೇನು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿ, ವೀರನು ಇರಬಾರದೆಂಬುದು ನನ್ನ ಮೂಲ ತತ್ವ” ಎಂದನು.

“ಓಹೋ ! ರಾಜಕುಮಾರರಾದ ನನ್ನವರನ್ನು ಗೆದ್ದು ಬಿಡುವೆನೆಂದು ನಂಬುವಿರಾ ?” ಎಂದು ಸುವೀರನು ಕೇಳಿದನು.

“ನನ್ನ ಕರಾರವಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಶಕ್ತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಲೆಯಿಂದ ಮರಣವನ್ನು ಕಡಿದು ಲಾಗದೆ ಹೋಗುವರು. ನನ್ನ ಕರಾರದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬಾ ಇರಬಹುದಾದರೂ ರಾಜ್ಯವಿಡ್ಡುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಅವಕಾಶವಿತ್ತೇ ? ಬಿಕ್ಕಿಹೋದವರೂ ಅದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟವರನ್ನು ನೀನು ಸೋಲಿಸಲಾರೆ ಎಂದೇ ನಂಬುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಶೂರಸೇನ.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಶಬ್ದವನ್ನು ಈಗಲೇ ರುಜುವಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೊಲೆಯೇ ನೀತಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸಿಂಹವು ಬೆಂಟೆಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದ್ಭುತ ಬೆಂಕಿದಹೋಳುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತು ಗುತ್ತದೆ” ಎಂದನು ಸುವೀರ.

ಇಬ್ಬರೂ ಅರಣ್ಯ ತ್ಯಕ್ತರ ಕಡೆಗೆ ಮುಸ್ತಿಯಾದ್ದು ಮಾಡಿದರು. ಸುವೀರನು ಶೂರಸೇನನನ್ನು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಆಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸುವೀರನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯಾದ್ದು ಮಾಡಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸುವೀರನದೇ ಗೆಲುವಾಯಿತು.

ಅದರೂ ಶೂರಸಿಂಹನು ಹೊಂಚು ಹಚ್ಚಿದನು. “ನೀನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಬಂದು ಸನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸುವ ಹೊರತು, ನಾನು ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೀರನೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಪುರಜನರ ಇದಿರನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಸೋಲಿಸದೆ ಬಿಡುವೆ ದಿಲ್ಲ” ಎಂದನು ಶೂರಸೇನ.

ಸುವೀರನು ಶೂರಸೇನನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ರಾಜ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಹಾ ವೀರರೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ವೀರನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮಗುವು ಮುದ್ದುಗಾಳವೆಂದು ಸೋಲಿಸಿದನು. ರಾಗಿ ಕೆಲವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಅವನು ವಿಪರ ಕ್ಷಮದ ದೇವಾಯಿತು.

ಕುಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ ಸುವೀರನಿಗೂ ಶೂರಸೇನನಿಗೂ ವ್ಯಂವ್ರಯವಾದ ವಿವಾಹವು ನಡೆಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಮುದ್ದು, ವಿಜೃಂಭವ, ಕುಮ್ಮಗೇ ಮಾರಿ ಮೊದಲಾದ ಆಸಕ್ತ ವಿದ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನಿಂತರು. ವಿಚಿತ್ರ ಸಮಯವೇ, ಎಲ್ಲವರಲ್ಲಿಯೂ ಶೂರಸೇನನೇ ಮೇಲುಗೈಯಾಗಿ ಗೆಲುವಿಗೆ ಮುಟ್ಟಿತು !

ಸುವೀರನು ತನ್ನ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊರಡಲು ತಯಾರಾದಾಗ, ಶೂರಸೇನನು

ಅವನನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಆಲೋಚನೆ
ಕೊಂಡು, "ಮಿತ್ರೋತ್ಸವವೂ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ
ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಮುರಿಸುವ
ವೀರನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅಹಂಕಾರ
ನಾಶವಾಯಿತು. ನಿನ್ನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲು ಕಾರಣ
ವೇನೆಂಬುದೂ ನನಗೆ ಈಗ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾ
ಯಿತು!" ಎಂದನು.

ಬೇತಾಳವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ,
ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಯುದ್ಧ ವಿಧ್ಯೆ
ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶೂರಸೇನನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದ ಸುಮಾರನು.
ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ
ಹೀಗೆ ಸೋತನು? ಹಾನಿ ಗೆಲ್ಲಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಶೂರ
ಸೇನನು ಏನಾದರೂ ಮೋಸಮಾಡಿದ್ದಾನೆಯೇ?
ಈ ಕುರಿತು ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಹೇಗೆ
ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ"
ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೇಳಿದನು: "ಇದರಲ್ಲಿ
ಶೂರಸೇನನು ಮಾಡಿದ ಮೋಸವೇನೂ ಇಲ್ಲ.
ಸುಮಾರನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಶಕ್ತಿಮೂಲಗಳು
ಮಾತ್ರವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಾನು
ಅವನನ್ನು ಸೋಲಿಸಲು ಶೂರಸೇನನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ
ವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಯುದ್ಧವಿಧ್ಯೆಗಳೂ

ಸುಮಾರನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿದ್ದು ದೈನಂದಿನವಾದ
ಕಾರಾದಿಂದ ಅವನು ಎದ್ದೆಲ್ಲ ಕೂಡುವ
ವಾತಾ ಪರಾವೃತ್ತಿ, ವಾಯುಗುಣ, ಮಳೆ
ವಿದ್ಯೆಗಳ ಮೊದಲಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಆಗತ್ಯ
ಅವಶ್ಯಕ ಸ್ವರೂಪಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಹಜವಾಗಿವೆ
ಧೈರ್ಯವು ಸ್ವಲ್ಪ ಶುಭ್ರವು. ನೂರನೇ ರಾಜನಿಗೆ
ಅವನನ್ನು ಸಹ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಮೇಳೆ, ನೂರ
ನೂರ ಮೇಳೆ ಬಂದರೆ, ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿರುವ ದೊಡ್ಡ
ಬೆಕ್ಕನು ಎದುರಿಸುವೆ. ಅದು ಮೋಸವಲ್ಲ. ಅದು
ಮನವ ಕಾರಣವಿಂದಾದರೂ ನಾನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು
ಜಿಲ್ಲೆ. ಅಪ್ಪರಕ್ಷಣವನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆಯೇ
ಮೋಸ, ಬೆಳೆಮಾತನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು.
ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರೆ
ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದಿಂಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಎರಡು
ಕಡೆ ಎಸೆದು, ಅವರೊಂದಿಗೂ ಮೇಳೆ ದಿಂಡಿನ
ಶೂರಸೇನನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವೆ. ತನ್ನ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ
ಬಲವು ತನ್ನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವುದು ಶೂರನಿಗೆ
ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು."

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನನಿರ್ದಲವಾದ ಕೂಡಲೇ
ಬೇತಾಳವು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಿ
ಹೋಗಿ, ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತು ಹಾಕಿ
ಕೊಂಡಿತು.

ಜೂಜುಗಾರನ ಲಾಭ

● **ಕಾಕಿ-ಚ್ಚಿ** ಕೂಡುವ ೩.೫. ರೋಷ್ತು ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿತ್ತು. ದಿನಾ ಪುಷ್ಯದಾಸಿ, ೫ನೇ ಮನಗೆ ಬರುವುದು. ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿನ ನಡುಕಾಸಿಗೇ ಕಾಕಿ-ಚ್ಚಿ ಒಂದು ದಾಗಿದು. ಕಳ್ಳಿಹಾ.

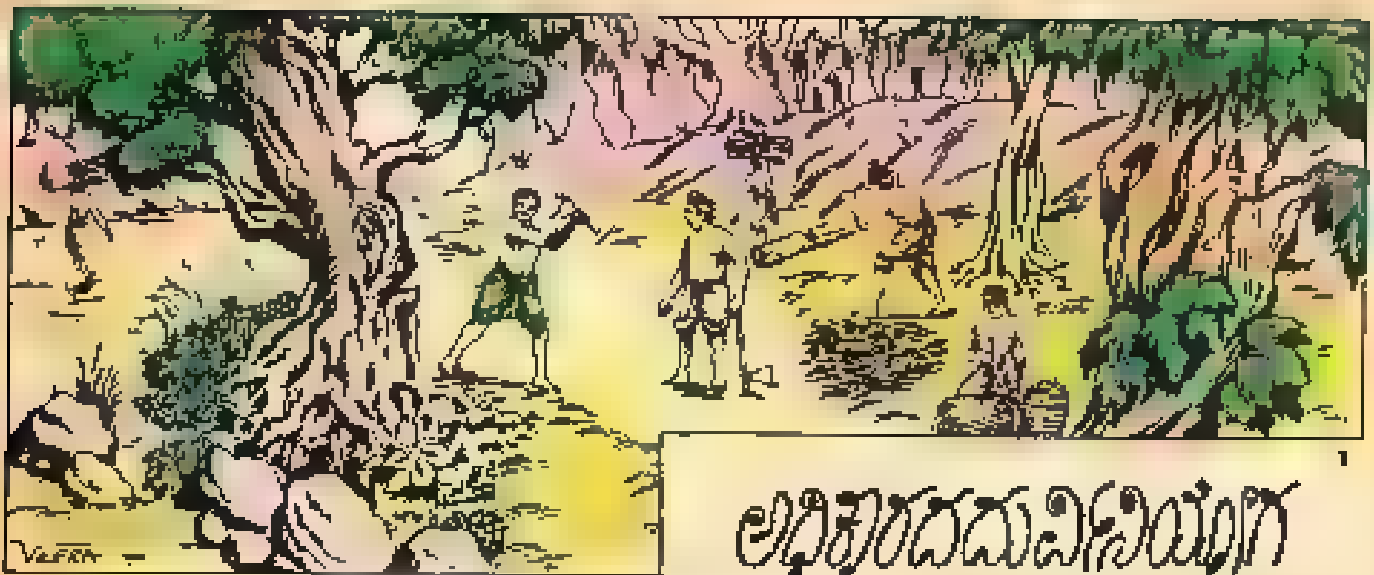
ಪ್ರಾಚೀನ ಗುರು ಗುರು ಬ್ರಹ್ಮಾತ್ಮ ಬಂದ ಪುನಿರು ಶಿವರು. ಅವರನ್ನು ಪುನರು ಕಾಣುವತ್ಮ
ವಿವೇಕೋಗಿ ಮೊಕ್ಕರು. ದಿವಾ ಪಾಪನ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಕಡ್ಡು ಕಡ್ಡು ಪಾಪನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಬಂದ
ಮುಸುಂದ ಬಂದ ಗುರು ಹೀಗೆ ಸಂಪದಪ್ರದಯ್ಯವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಕವನ ಮೇಲೆ ಗುಡಿಯ
ಮಂದಿರವಂತೆ ಪೂಜೆಗೆ ಕೋರಲು

“ಗಾತ್ರವಿಡ್ ಪಾತ್ಯವು ಕಾಡು ಸ್ವ. ಒಳಗಿರುವ ಕಾಣ್ಕೆ.” ಎಂಬುದು ತಪ್ಪಿದೆ.

[illegible]

ಪದಾಧಿಕಾರ ಸಂಕೀರ್ಣ ಪಾಠ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಅದರಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾದ "ಆ ಹಾಗೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಈಗ ಇರುವುದು" ಅದರ ಅಕ್ಷರವು ಮೊತ್ತ, ಮಾತು ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು, ಮೊದಲನೆಯ ಮಾತು ಇನ್ನೂ ಎದುರಿಸುವ ಕೊಡು-ಕಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಪರಿಣಿತರು ಇದನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನ ಮೊದಲ ಉಚಿತ ಕೊಡು-ಕಾಯಿತು. ಆ ಉಚಿತವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೊಡು-ಕಾಯಿತು ಮಾತು ಕೊಡು-ಕಾಯಿತು ಅಂತ ಮಗು ಗೊತ್ತಿರುವುದು. "ಇದು ಒಂದು ಮಾತು ಕೊಡು-ಕಾಯಿತು ಕಾಣೆ? ಅದರ ಮಾತು ಅದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಮೊದಲ ಮಾತು ಕೊಡು-ಕಾಯಿತು ಮೊದಲನೆಯ ಗೊತ್ತಿರುವುದು. ಗೊತ್ತಿರುವುದು?" ಎಂದರು.

ಅಭಿಶರದದುವಿನಿಯಾಗಿ

ಅನೇಕ ಪರ್ವತಗಳ ಹಿಂದೆ ಸಮರಪುರಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯವಿದ್ದಿತು. ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಪ್ರಜೆಗಳು ಅರಣ್ಯದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಬೇಟೆಯಾಡುವರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೆ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು, ಪಲಿಗೆಗಳಿಗೂ, ನೌಕೆಗೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಹೀಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯವು ಮಂದವಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಅರಣ್ಯ ಪೂರಾ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುವದೆಂದೂ, ಹಾಗಾಗಿ ಬಿಬ್ಬರೆ ಮಳೆಬಾರದೆ ಕಾಡ್ಕದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ಬರುವದೆಂದೂ ರಾಜನಾದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಅವನು ರಾಜನ ಅನುಮತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯಬಾರದೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಯುವಕನೊಬ್ಬನು

ಕಟ್ಟಿಗೆಗಾಗಿ ಮರ ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ತಲೆದೂಗುತ್ತಾ ಅವನ ಬಳಿ ಹೋದನು.

ಅಧಿಕಾರಿ ಅವನನ್ನು ಕೋಪದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, "ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಹಡಿದು ಮಹಾರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನಗೆ ನೂರು ವರಹ ಜುಲುಮಾನೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡಿನ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದು ಅಕ್ರಮವೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನು?" ಎಂದನು.

ಯುವಕನು ಬಹಳವಾಗಿ ತೆದರಿ ದೀನನಾಗಿ, "ಅಯ್ಯಾ ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಿರಿ ಕೆಲವರು ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನಾನೂ ಜೀವನದ ದಾರಿಗಾಗಿ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಬಂದೆ, ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯಕೊಡದೆಂದ ಸಂಗತಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ದಯಮಾಡಿ ಈಚಾರಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ ಆಯ್ಯಾ" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಧಿಕಾರಿ ನಗುತ್ತ, "ಯಾರೋ ಕಡಿಯುವವರ ಹಾಗೆಯೇ ಕಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಯೇನು? ಕಡಿ, ಕಡಿ, ನಿನ್ನ ಹೂಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಕಲ್ಲು ಹಾಕಲಾರೆ. ದಿನಾ ನೀನು ನನಗೆ

ಇದು ವರಹಾ ಕೊಟ್ಟು ಕಡಿಯಬಹುದು. ಈವರೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಗೊತ್ತಾ ?" ಎಂದನು.

ತಾನು ಕಡಿದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ನಡೆದಲ್ಲಿ ಮೂರಿದರೆ ಯುವಕನಿಗೆ ದಿನಾ ಹತ್ತು ವರಹ ಒಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಏನು ಎಂತ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಸಪ್ತವೇನಿಲ್ಲ. ಎందుಕೊಂದು ಯುವಕನು ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಐದು ವರಹಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ದಿನಾ ಯುವಕನು ಐದು ವರಹಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ತನ್ನ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಾಯಕ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಅವನನ್ನು ದಿನಾ ಹತ್ತು ವರಹ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರತು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.

ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಒತ್ತು ವರಹ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ತನಗೆ ವಿವಿಧ ಉಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಥಿತಿ ಯುವಕನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಯುವಕನು ಅಧಿಕಾರಿಗೆ

ಹಣಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಭೈಯಗವಾಗಿ ಮೊಂಡು ಕನದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯು ಕೊಡಗಿದನು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಧಿಕಾರಿ ನೋಡದಿಂದ ಉಂದು ಬೇಳುತ್ತು. "ನೀನು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯುತ್ತಿರುವಿ. ಈಗಲೇ ಸಮ್ಮೇಯಿಗೆ ನೀನು ಮಹಾರಾಜರ ಬಳಿಗೆ ಬಾರದೆ ಹೋದರೆ, ಭಟರನ್ನು ಕರೆದು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಒಯ್ಯಬೇಕಾದೀತು. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋದಾ" ಎಂದು ಗುಡುಗಿದನು.

"ಬರುತ್ತೇನೆ ನಡೀರಿ, ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಮರೆಯಬೇಡಿರಿ. ಮಹಾರಾಜರೊಂದಿಗೆ ಕಡಿದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದರಿಂದ ನಮಗೇ ಏನು, ಒಂದರೆ ನನ್ನನ್ನು ದೂರವೇಡಿ !" ಎಂದು ಯುವಕನು ಹೊರಟನು.

ಯುವಕನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿತಾರಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಬ್ಬ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯುವಕನು ತಾನು ಲಂಚ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದರೆ, ಸಾಕ್ಷಾಧಾರವೇನಿಲ್ಲದ ಗಾಳಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ರಾಜನು ನಂಬಲಾರನುಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಭೈಯದಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿ ಯುವಕನನ್ನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು.

ಚಲಪ್ರವಮಣ ರಾಜನು "ಈ ಯುವಕನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಮೊದ್ದೆ ಸತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಯುವಕನು ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟವರಿಂದ ತಾನೇ ನಾನು ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ?" ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೆ ಅಧಿಕಾರಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ, "ಇವನು ಮಹಾ ದೊಡ್ಡವನು ಪ್ರಭು ! ಒಂದು ತಿಂಗಳ

ನಿಂದಲೂ ಇವನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯುತ್ತ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಪ್ಪುಪೊಟ್ಟಣವನ್ನು ತೊಡಾರಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ” ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೆ ಯುವಕನು ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿ. “ಹೌದು ಮಹಾ ಪ್ರಭೂ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ದಿನಾ ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದಾರೆ ನಾನು ಓಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ, ಸುಳ್ಳು. ಈಕಾರಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ವಿಜಯಾದ ಕಾರಣ ಅವರೇ ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೇದು. ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಇವರ ಅನುಮತಿಯಿರುವ ಮರಕಡಿಯು ಪವನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನೂ ಕರೆಸಿದರೆ ನಿಜಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ ಪ್ರಭೂ.” ಎಂದನು.

ಪಂಚರತ್ನಮುರಾರಿಗಾಗಿ ಯುವಕನ ಮಾತಿನ ಅಂಕುರವೇನೆಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಅವನ ಹಾಗೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯುವವರನ್ನೂ ಕರೆಯಿಸಲು ಭಟರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ. ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, “ನೀನು ಹೇಳುವ ಹಾಗೇ ಆದರೂ ಇವನು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಂದ ಮರಕಡಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನಿನಗಿಲ್ಲವೆಂಬಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿಟ್ಟು ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇವನ ಮಾತಿನಿಂದ ನೀನು ಇವನ ಕೈಬಿಡದೆ ಒಂಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವೆಯೆಂದೂ

ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈಗ ನೀನೇ ಇವನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಅಗತ್ಯವೇನು ಬಂತು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಧಿಕಾರಿಯ ಸರ್ವಾಂಗವೂ ಬೆವನು ನೀರಾಗಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಲಂಚಕೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಡೆಯುವ ಮತ್ತೆ ಮೂವರೂ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಿಜಸಂಗತಿ ಹೊರಬಿತ್ತು. ಅವರು ಅಧಿಕಾರಿ ಕೇಳಿದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರಂತೆ. ಈ ಯುವಕನೇ ಕೊಡಲಾರನೆಂದವನು.

ರಾಜನು ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಯುವಕನನ್ನು ನೋಡಿ. “ಈ ಅಧಿಕಾರ ಪದವಿಯನ್ನು ನಿನಗೇ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಕೂಡಾ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆಯೆಂದು ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ?” ಎಂದನು.

ಯುವಕನು ರಾಜನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ, “ಹೀಗೆ ಲಂಚವೆಡೆದು ಕೊಳ್ಳುವವನ ದುಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ, ಅಂಕು ಹಾಕು ಕೆಲಸ ನಾನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವನು ಮಹಾಪ್ರಭೂ?” ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಅವನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತನಾಗಿ, ಹೊಸ ಅರಣ್ಯ ರಕ್ಷಣಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಹೆಚ್ಚು ಲಂಚಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾದವರಿಗೆ ರಾಜನು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

జ్ఞాన పోషకం

ಮೊಲಗನಂದರಣಚಿಟ್ಟರು ಮೈಸೂರಿನ ಗೌರವಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರಿನರು.

W330 EXPLOSION-RESISTANT FLOORING SYSTEMS

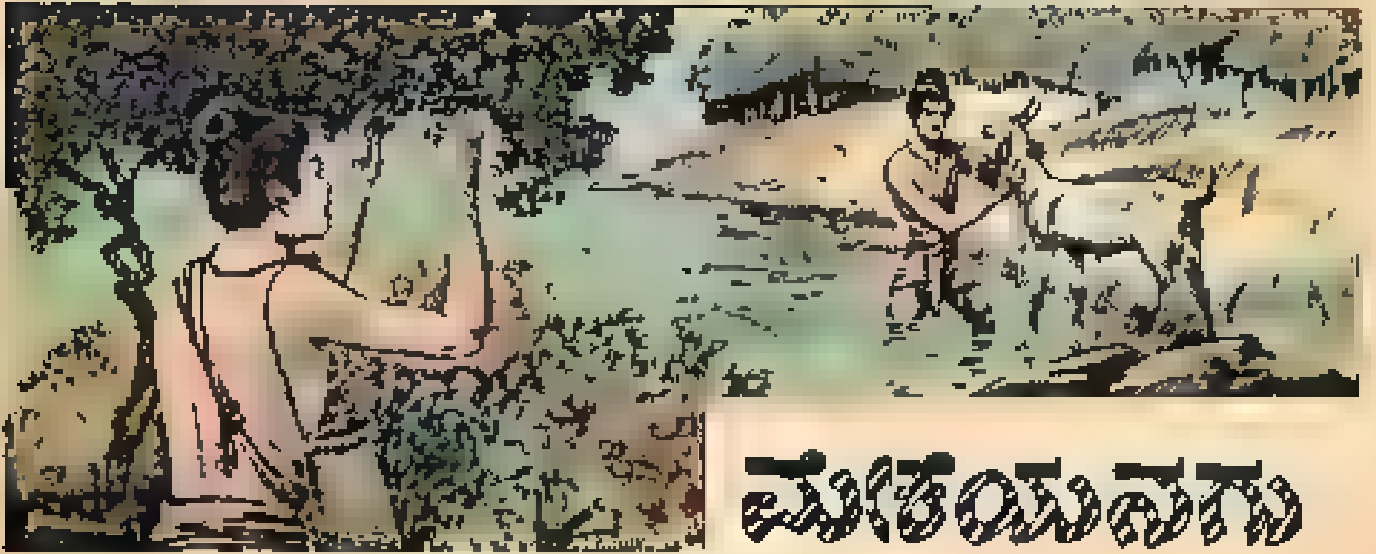
ತುಂಬು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೆಂದೂ ತುಂಬು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಷ್ಟೆ ಎಂದೂ, ಉಳಿದುದಲ್ಲದ ಮೊದಲಾದುದೂ
ಅನನ್ಯ ಭಾವವೇ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮಾತು

ಇದರಿಂದಾಗಿ ಈಕೆಗೆ ವಿಷ್ವರೂಪಿಣಿ ಅವಳು ಎಂಬ ಹೊಸ ಹೆಸರು. ಭೈರವು ಕೂಡಲೇ ಮದೇಹವು ಬಂದ ಈಕೆಗೆ, ಭಕ್ತವೈರವು ಬಾಂವು ಇಷ್ಟು ಅದರ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿದರೆ ಒಬ್ಬರು ಹೇಳಿ ಆಕೆಗೆ ಅದರ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೆದರಿಕುಟ್ಟಿದಳು.

ಈ ಲೇಖನ ಸಂಪೂರ್ಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರುವಂತಹ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿ.

ಇದರಲ್ಲಿ ೧೦೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ.

[illegible][illegible]

ಮೇಕೆಯನು

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶೀ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿವಾರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಒಂದು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ದೇವದಾರು ವೃಕ್ಷವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ವೃಕ್ಷವು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಆ ಪರಿಹರಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ಜನರ ಪ್ರವರ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಹಾ ಸಾಕ್ಷಿಯಂತೆ ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು.

ಆ ಗುಡ್ಡದ ಕೆಳಗಿನ ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ವಂದಿತನೊಬ್ಬನು, ಯಾವುದೋ ಮಾಡ ಬಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಪಾಪವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಏನೋ ಒಂದು ವತ್ರವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ವತ್ರವು ಫರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎಧಿ ಪ್ರಕಾರ ಕೊನೆದು ದಿನ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಮೇಕೆಯನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಸೈಫೇದ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆ ವಂದಿತನು ಒಬ್ಬ ಧನಿಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಗೊಂದು ಮೇಕೆ ಬೇಕೆಂದು ಯಾಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ಧನಿಕನು ತನ್ನ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿರುವ ಮೇಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಲಿಷ್ಠವಾದೊಂದು ಪ್ರಾಯದ ಮೇಕೆಯನ್ನು -ವಂದಿತನಿಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ವಂದಿತನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕರೆದು ಅದನ್ನು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಅದರ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೂಗಳ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆಕಾಶವು ಮೇಘಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಶಿಷ್ಯರು ಗುರುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಮೇಕೆಯನ್ನು ನದಿಯ ಬದಿಗೆ ಒದ್ದರು. ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ಮೇಕೆಯನ್ನು ನದಿಗೆಳಿಸಿ, ಅದರ ಶರೀರವನ್ನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ತೊಳೆದನು. ಆ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಶಿಷ್ಯನು ಗಿಡಮರಗಳಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಹೂಗಳನ್ನು ಹರಿದು ಒಂದು ಕದಂಬ ವೃಕ್ಷ ಮಾಲೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದನು ಆಯಿತು.

ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಮೇಕೆಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆ ಹಾಕಲು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಗ ಆ ಮೇಕೆ ತರಯತ್ತಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನೋಡಿತು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿಷ್ಯರು ಮೇಕೆ ನೋಡಿದ್ದು ತಿಳಿಯದೆ, ಬೇರೆ ಯಾರೋ ನಕ್ಕನೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದರು. ಅದರ ಸುತ್ತಲಿಲ್ಲಿಯೂ

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾನವ ಪ್ರಾಣಿ ಕಾಣದ್ದರಿಂದ, ನಕ್ಕಿದ್ದು ಮೇಕೆಯೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ, ಭಯದಿಂದ ಕಂಪಿಸ ತೊಡಗಿದರು.

ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿ, ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗಲು ಹವಣಿಸಿದರು. ಆಗ ಮೇಕೆ ನಾಟುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ದೇವರನ್ನೆ ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಸಿ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾಡಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿಷ್ಯರ ಕೈಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಬಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು, ಮುಲ್ಲಮುಲ್ಲನೆ ಮುಂದೆ ಬಂದರು.

ಅವರು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅದರ ಕೊರಳಿಗೆ ಹೂಮಾಲೆ ಹಾಕಿ, ತಮ್ಮ ಗುರುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಗುರುವನ್ನು ನೋಡಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ, "ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೇ ಛೇತವು ಓದಿದಂತೆಂದ ಹಾಗಿದೆ. ನರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇದು ಮನುಷ್ಯರ ಹಾಗೆಯೇ

ನೋಡಿತು. ಆಮೇಲೆ ಒಳಬಳ ಕಣ್ಣೀರಿಳಿಸಿ ಅತ್ತಿತು ಇಂಥಾರ್ಥ ಬರಿವಡುವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾದೀತೆ ? ಇದು ನಿಜವಾದ ಮೇಕೆಯೋ ಮೇಕೆ ರೂಪದ ಭೂತವೋ ಅನುಮಾನವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಇನ್ನೊಂದು ಮೇಕೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು" ಎಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಗುರುಗಳು ಏನೋ ಹೇಳಲಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮೇಕೆ, "ಸಂತುಷ್ಟರಾದೀಡಿ. ನಾನು ನಿಜವಾದ ಮೇಕೆಯಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವದು ವಾಗಿ ನೀವು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿತು.

ಅದರ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಶಿಷ್ಯರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಗುರುವೂ ಹೆದರಿ ಮೂರ್ಛೆ ಬೀಳಿ ವಪ್ಪರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಡುಗಿದರು. "ಹಾಗೆ ಹೆದರಬೇಡಿ. ನನ್ನಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜೀವಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕೆಡುಕಾಗದು. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸಿರಿ!" ಎಂದಿತು ಮೇಕೆ. ವಂದಿತನು ಭಯದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿರುಗದೆ ಹೊಂದಿ, "ಮೇಕೆ ಮನುಷ್ಯರ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡುವುದೆಂದರೆ ವಿಶ್ವಾಸಾರ್ಹವೆಂದು ಇದು ಮಾಧ್ಯಮವೇ ಅವಕಾಶವೇ ಆಗಿದೆ." ಎಂದನು.

"ಇದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವರ್ಯವೆನಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಏನೂ ಓದು ಕೂಡದ್ದಲ್ಲ. ಇಮ್ಮಂಫ ಮನುಷ್ಯ ನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೆ. ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಅದರ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಪಂಡಿತ!" ಎಂದಿತು ಮೇಕೆ.

"ಹಾಗೇನು? ಹಾಗಾದರೆ ಇಂತಹ ಹೀನ ಜನ್ಮ ನಿನ್ನಗೇಕೆ ಬಂತು? ಎನು ಪಾಪ ಮಾಡಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಪಂಡಿತ.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮೇಕೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ದೈನ್ಯ ಭಾವ ತಂದಿಕ್ಕೊಂಡು, "ನನ್ನ ಕರ್ಮ. ನಾನು ಒಹಳ ಪಾಪ ಕರ್ಮ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದಾನೊಂದು

ವ್ರತ ಓದಿದರು ಆ ಪಾಪಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾಗಬಹುದೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ, ಆ ವ್ರತದ ನಿಯಮದಂತೆ ನೀನೂ ಒಂದು ಮೇಕೆಯನ್ನು ಬರಿಗೊಟ್ಟೆನು. ಆದರೂ ವಿಧಿಯನ್ನು ಮಂತ್ರಗಳು ನವಗಾಗದೆ ಹೋಯಿತು. ಆಮೇಲೆ ಐನೂರು ಸಾರಿ ಮೇಕೆಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದೀಗ ನಿನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ," ಎಂದಿತು.

ಪಂಡಿತನು ಅಪಾರ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ತೆರೆದು, "ಐನೂರು ಸಾರಿ ಮೇಕೆಯ ಜನ್ಮವೇ!" ಎಂದನು.

"ಹೌದು. ಇವರಲ್ಲಿ ನಾನಾದರೂ ತೋರುತ್ತೊಂಟು ಸಾರಿ ಹಸಿರೋ ಒಬ್ಬರು ನನ್ನನ್ನು ಬರಿವತುವಾಗಿ ಉಪದೋಷಿಸಿದರು. ಈ ದಿನ ಈಗ ನನ್ನ ತಲೆ ಐನೂರೇ ಸಾರಿ ಕಡಿಯಲ್ಪಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಮಲವಿಮೋಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಪೂರ್ವ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಮೊದಲು ಹೀಗೆ ಪೂರ್ವ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿಗೆ ಪಾಪ ವಿಮುಕ್ತಿಯಾಗುವುದೆಂಬ ಅನುವಾದಲ್ಲಿ ನಗು ಬಂತು," ಎಂದಿತು ಮೇಕೆ.

"ಓಹೋ! ಹಾಗಾದರೆ ಆಳಲಿಕ್ಕೇನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಪಂಡಿತನು ಕೇಳಿದನು.

"ಅದುಮೋ? ನಿಜವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಐನೂರು ಜನ್ಮಗಳಿಗೆ ಮೊದಲು, ಪಾನವಿನು ಮಾಡಿ ಪಾಪ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆನೋ ಅಂತಹ ಪಾಪವನ್ನೇ ನೀನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈ ಮೇಕೆ ಆರಿಸು ವ್ರತ ಓದಿರುವೆ. ಅದರಿಂದ ನೀನೂ ಈ ಪಾಪ ಭಾರ ಭಾರ ಹಾಗೆಮೇಕೆ ಇಷ್ಟ ಮೂಲೆ ಮೇಕೆಯ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತಾ, ಏನೆಯ ಮೇಕೆಯಾಗಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆದಾಗಿದ್ದಾ ಎಂಬ ನೆನಪಿನಿಂದ ಕಣ್ಣುರು ಬಿತ್ತು. ವಿಧಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಯೋಗವಾದಿತು. ಮೂಗೊಡೆದು ನಿಟ್ಟು ಬರೆ ವಿಧಿಯ ಕಾರ್ಯ," ಎಂದಿತು ಮೇಕೆ.

ಪಂಡಿತನು ಅರೋಪವೇ ದಿದ್ವನು. ಅವನ ಶಿಷ್ಯರು ಕೂಡ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಮೇಕೆ ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಅದ್ಭುತರಾದ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೇಕೆಯನ್ನು ಬರಿಗೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಗುರುನಿಗೆ ಬರಲಿರುವ ದುರ್ಗತಿಯನ್ನು ನೆನಪಾಗಿ ಅವರಿಗೂ ದುಃಖವು ಉಕ್ಕುತ್ತ ಬರತೊಡಗಿತು.

ಪಂಡಿತನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, ಅಮೇಲೆ ಆ ಮೇಕೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ವೃದ್ಧಿ ನೆಟ್ಟು, ಮೋಹಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಒಂದು ಮೇಕೆಯನ್ನು ಬರಿಸಿಟ್ಟು, ಏನನ್ನೋ ಕೂಡಾ ಮಾಡಿದ ಪಾಪಗಳು ಬರಿಸೋಗುವುದೆಂದು ನಂಬುವುದು ಅವನು ಇದ್ದು ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಮೇಕೆ ಹೇಳಿದಂತೆ 'ಅಲ್ಪ ಪರಮಿಯನ್ನು ಕೈಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಇಷ್ಟವು ಪಾಪವನ್ನೇ ಮೂಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು ಕೇವಲ.

“ಹೆದರಬೇಡ ಮೇಕೆ, ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲಿ ಗೊಡಲಾರೆ.” ಎಂದನು ಪಂಡಿತ.

“ನನಗೆ ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಭಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಸಾವು ಬರುವುದೋ ಅದು ಕಾದಿರಬೇಕೆಂದು ಹಿಡಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಯ್ಯ.” ಎಂದಿತು ಮೇಕೆ.

“ಸಾಯಲಿಕ್ಕೆ ಹೆದರುವುದೂ ಬಿಡುವುದೂ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ. ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರೆ. ನೀನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲಿಗೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಖಂಡಿತ” ಎಂದನು ಪಂಡಿತ.

“ನನಗೆ ಈ ದಿನ ಮರಣವೆಂದು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅದು ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ನಡೆಯದೆ ಹೋದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನವರೂ ಆದಿಲ್ಲ.” ಎಂದಿತು ಮೇಕೆ.

ಪಂಡಿತನು ತಲೆ ಕೊಡರಿಕೊಂಡು, “ಹಾಗೂ ನಡೆಯಕೂಡದು. ನಿನಗೆ ಯಾವಿಂದಲೂ ಹಾನಿ ಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಭಾರ ನನ್ನದು” ಎಂದನು.

ಪಂಡಿತನು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಳೆದನ್ನು ಮೊಯಲುಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಮೇಕೆ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿದ್ದ ತೋಟವೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗಾಡಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ಪಂಡಿತನೂ ಅವನ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹುಸು ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಹಿಂದಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ತುಳಸಿವಾದ ಕಡೂರಲ್ಲೊಂದು ತಿರುಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಆ ಮೇಕೆ ಬಿಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ತೊಡಗಿತು. ಪಂಡಿತನೂ ಶಿಷ್ಯರೂ ಅದನ್ನು ಕಿಳಗಿರುವರೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣತಂದೆ ಕಾಮೋಗ್ರಾಹಿಗಳು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿದ್ದು. ಮೇಕೆ ಗುಡ್ಡದ ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಎರಡು ಇಳಿಯುತ್ತ ಗುಡ್ಡದ ಶಿಖರವನ್ನು ತಲೆಬಿಡು. ಪಂಡಿತನೂ, ಶಿಷ್ಯರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಅಣ್ಣತಂದೆ ಕಿಣ್ಣು ಕೊರೈಸುವಂತೆ ಮೀರಿ, ಕಪಿ ಕಪ್ಪಡುವಂತೆ ಸಿಡಿಲು ಆವೃಳಿತು. ಅದರ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಮೇಕೆ ಸತ್ತು ಮೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಪಂಡಿತನೂ ಶಿಷ್ಯರೂ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಉರು ಬಿಟ್ಟು, ವೈರಾಗ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ದೇವರಾರು ವೃಕ್ಷವಾಗಿದ್ದ ಬೊಂಡಿಕ್ಕನ್ನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸುಕ್ಕವು ಮಾಡನು. ತಾವು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ನಿಮಗೆ ಹೊಂದಲು ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸಿ. ಯಜ್ಞ ಗಳನ್ನೂ, ಬಲಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುವುದು ವೈರಾವೇಂಬಿ ಜ್ಞಾನ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯಾಗಾದರೂ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ನೋಡಿ, ಅತನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ, ವೃಕ್ಷ ರೂಪವನ್ನೇ ತಲೆದೂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

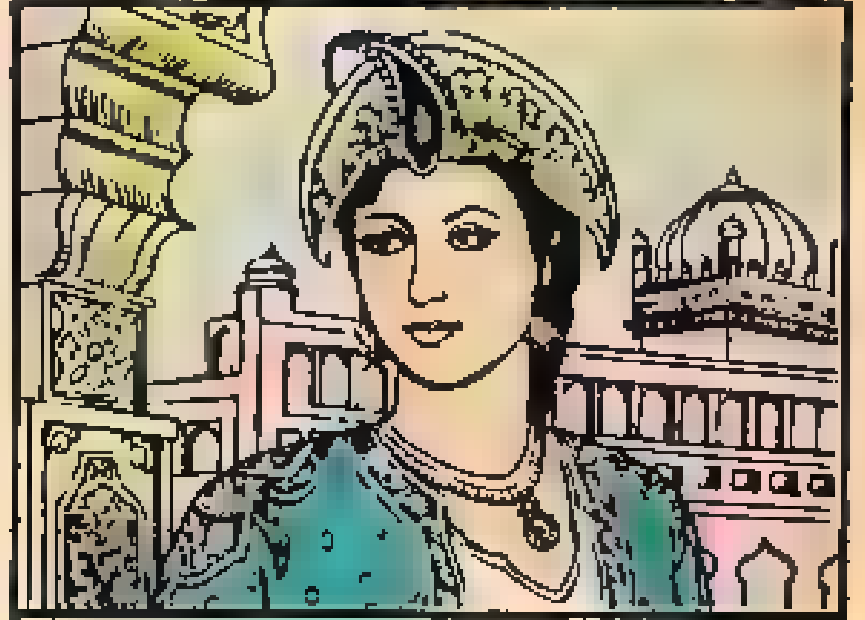

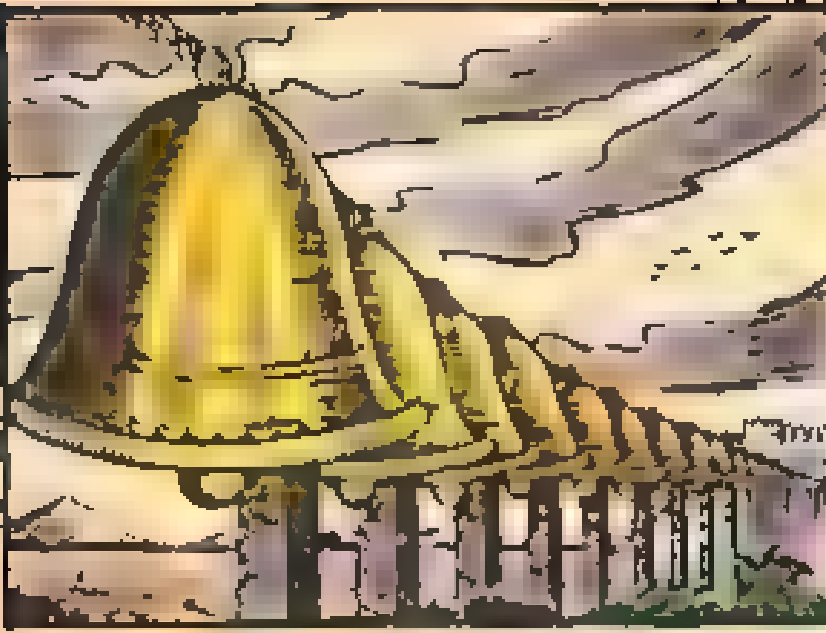
ಜಹಾಂಗೀರ್, ಷಾಹಜಾನ್

ಅಕ್ಬರನ ಉತ್ತರ ಅವನ ಮಗ ಸಲೀಮನು, ಜಹಾಂಗೀರ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿನಿಂದ ಓದಿರಾ ಸೇ ಸುಮ್ಮನರದಲ್ಲಿ ಮೊಗಲ್ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಪರಿ ದಳು. ಆದರೆ ಪರಿವಾಲನೆಯ ಪಂದಿಯಂತೆ ಇವನಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವನು ನಿಯೋಜಿತ ಕಾರ್ಯ ಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಎನೋಬ್ಬಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸೌಂದರ್ಯದ ರಾಣಿ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಮೆಹರುಷ್ವೀಣಾ ಎಂಬ ವಿಶುಕು ಯುವತಿ ಯನ್ನು ಜಹಾಂಗೀರನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಮೊರ್ಜಾಹಾನಾ ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನಿತ್ತನು. ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೊರ್ಜಾಹಾನಾ ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೂ ಪರಿಣಿತನಾದಳು. ಜಹಾಂಗೀರ್ ಸಾಧ್ಯ ಗಳ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಚಿತ್ತದ ಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ಮೊರ್ಜಾಹಾನಾಳ ಚಿತ್ತವನ್ನೂ ಮುಂದಿರಿಸಿಕೊಂಡನು.

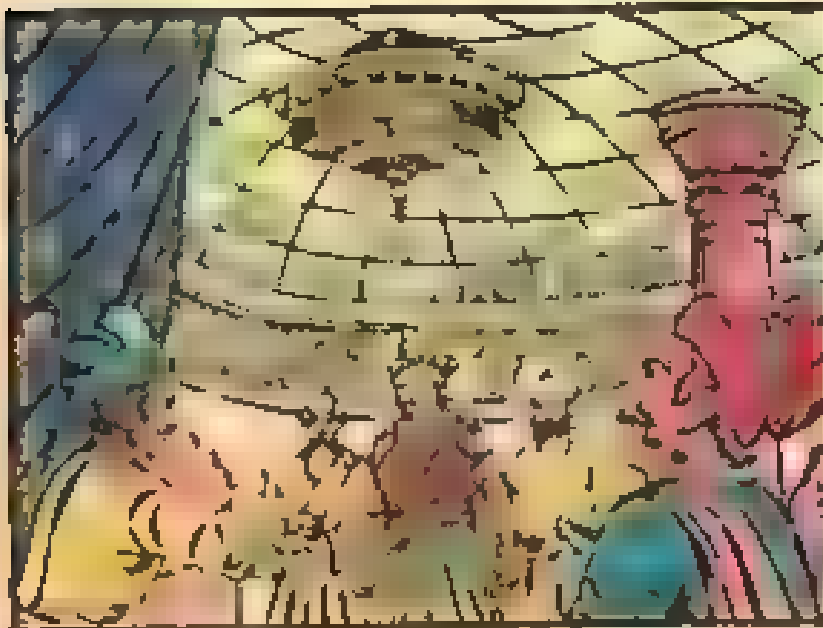

ಜಹಾಂಗೀರನ ಒರಿಯ ಮಗನಾದ ಖುಸ್ರೂ, ತಂದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಾಧಾಯವೆದ್ದು ಸಂಪ್ರದಾಯ ವನ್ನು ಅಕ್ರಮಿಸಲು ಹೋದನು. ಜಹಾಂಗೀರ್ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವೀರನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಆ ಕುರಿತು ತೀರದ ಕೊಡಲಿ. ಖುಸ್ರೂವನ್ನು ಪಂಜಾಬಿನ ವರೆಗೆ ಓಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಕೊಂದನು. ಖುಸ್ರೂ, ಅಲ್ಲಿಯ ಸಯ್ಯದಿಯೇ ತೀರಿಹೋದನು.

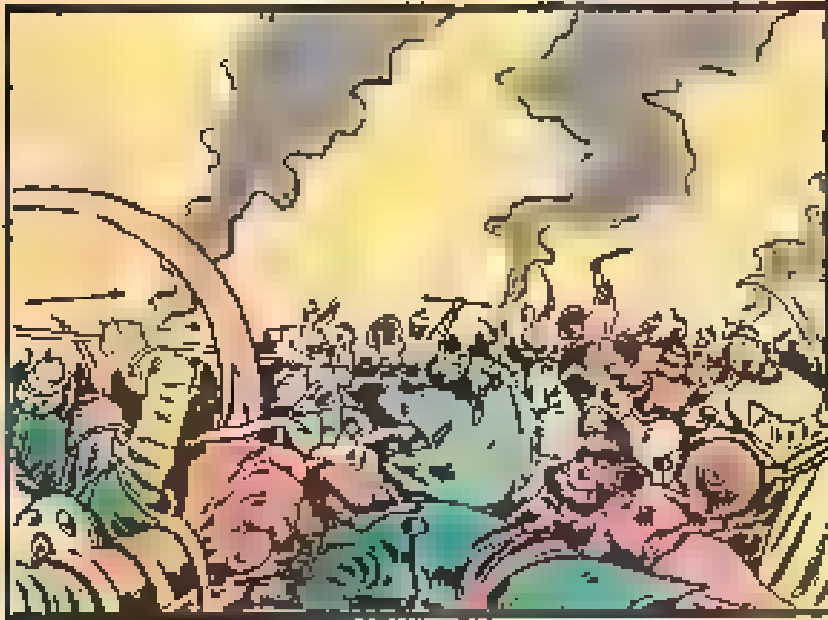
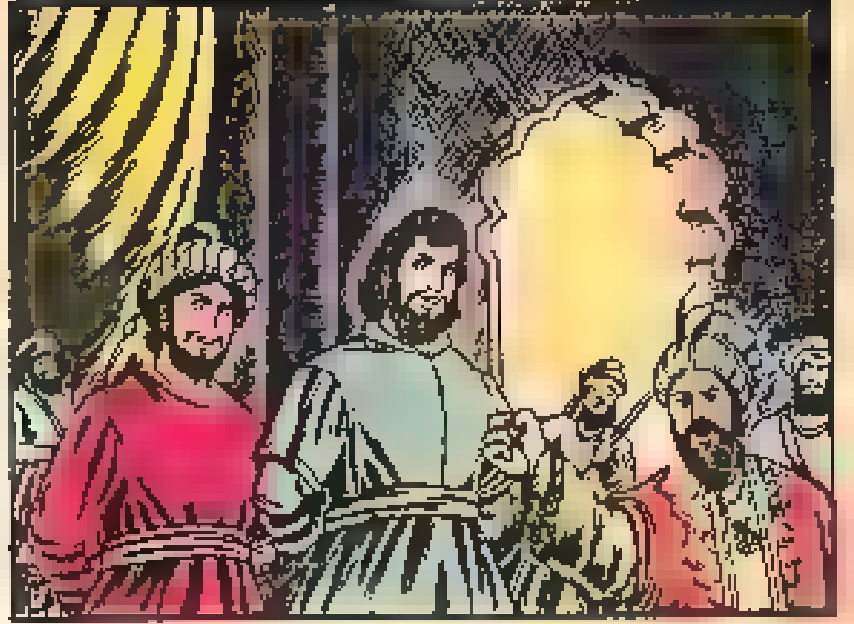
ಜಹಾಂಗೀರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯಂಕೂರ್ದಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ತೈಂದ್ರಿ ಜೇಳುತೊಂದು ಸ್ವಾಯಂಕೂರ್ದಿ ಅವನು ರಾತ್ರಿ ಒಡಿದು ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಅಗಾಧ ತನ್ನ ಭವವದ ದ್ವಾರದಿಂದ ಮುಮುನಾ ನದಿಯ ಕೀರದ ಪರಗಿ. ಅವನು ಮತ್ತು ಗಂಟೆಗಳು ನೀತಾದುವ ಒಂದು ಸಂಕರಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ ಯಾವ ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದರೂ ಸ್ವಾಯಂಕೂರ್ದಿ ಅವನನ್ನು ಮೊಡಲೂ ಸ್ವಾಯದ ಸಂಕರಿಯನ್ನು ಕೆಡು ಗಂಟೆ ಒಡಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರಕಟವರಿಸಿದನು.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ರಾಜ ರೋದಲವೇ ಬೇಡ್ವನ ಕೆಡೆ ರುಂದ ಕಿವ್ವನ್ ಪಾಕವ್ನ್, ಸರ್ ಥಾಮಸ್ ರೋ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಒಂದು ಜಹಾಂಗೀರದಲ್ಲಿ ದೇಗಲಿ ಮಾಡಿದರು. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದ್ವಾರದ ಮೊಡುವ ದಿವ್ಯಯವಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡುತೆ ನಡೆಸಿದರು. ಸರ್ ಥಾಮಸ್ ರೋ ಜಹಾಂಗೀರದಿಂದ ವಿನಾಯುತಿ ಪಡೆದು, ಅಂಗ್ಲರು ಭಾರತ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ದಾರಿ ತೋಗಿದರು.

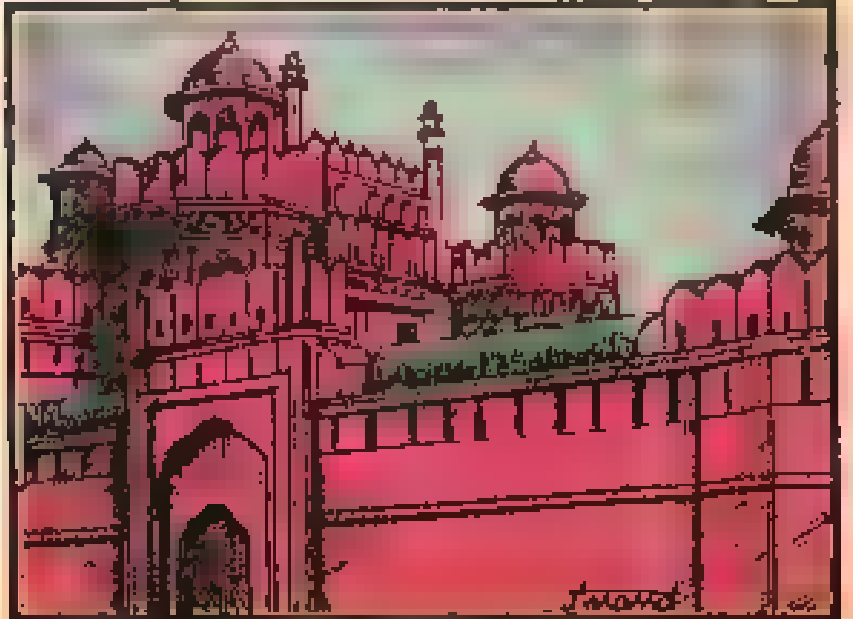
ಜಹಾಂಗೀರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಮುಕ್ತಾಯ ಮುಖ್ಯ ಸಂಘಟನೆ, ಮೊದಲ್ ಪರಗಣೆ ಮೊದಲ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಕೊಡಿತು. ರಾಜಾ ಪ್ರತಾಪ್ ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದ ವರೆಗೂ ಮೊದಲನ್ನು ಇದ್ದರಿ. ಹೋರಾದಿದರೂ, ಅವನ ಮಗ ರಾಜಾ ಅಮರಸಿಂಗ್ ಅಪ್ಪು ಧೈರ್ಯ ತೋರಿಸಲಾರದೆ ಹೋದನು. ಜಹಾಂಗೀರನ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ತರಬಾಗಿ ಇಬ್ಬರು.

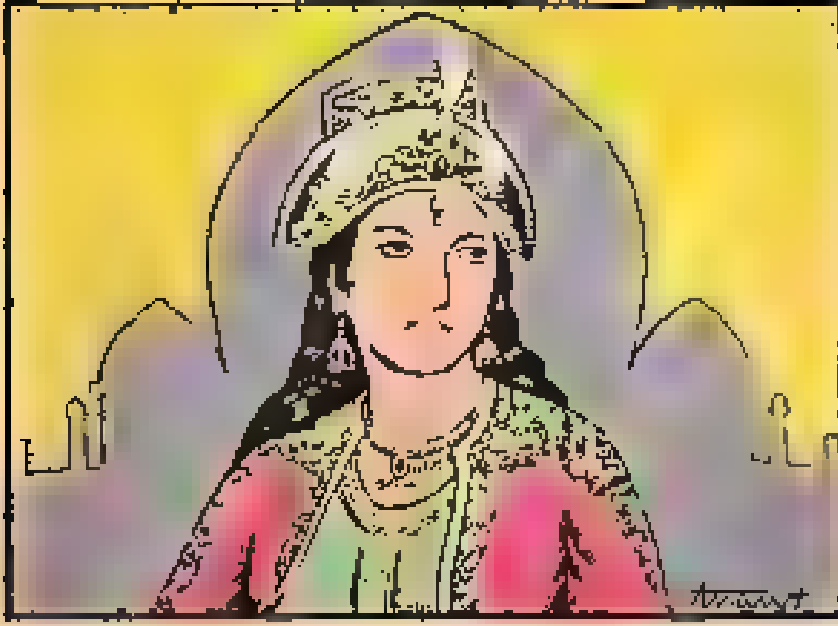
ಜಹಾಂಗೀರನ ಮರಣಾನಂತರ ಅವನ ಮಗ
ಯೂವರಾಜ ಖುರ್ರಂ, ತನ್ನನ್ನು ಇದ್ದಿರಿಸಿದ
ತಮ್ಮನಾದ ಪಾರಿಯಾರನನ್ನೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು
ಯುವರಾಜರನ್ನೂ ಕೊಂದು, ಪಾಜಹಾನ್
ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮೊಗಲ್ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು
ಅಧಿಷ್ಠಿಸಿದನು.

ಪಾಜಹಾನನು ವಿಲಾಸಪ್ರಿಯನು. ಅಪಾರವಾದ
ಧನವನ್ನು ವ್ಯಯಿಸಿ ತನಗಾಗಿ ಮಯೂರ
ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಮೊಗಲ್
ರಾಜ್ಯದ ಅಂತರ್ಭಾಗವಾದ ಕಂದ ಹಾರವನ್ನು,
ಪರ್ಷಿಯಾ ಸಾಹಸು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ
ಪಾಜಹಾನ್ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡಿಧನಾದರೂ,
ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹಿಡಿಯಲಾರದೆ ಹೋದನು.

ಛಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕೆಂಪು ಕೋಟೆ ಮೊದ
ಲಾದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದಂತಹ ಭವನಗಳನ್ನು
ನಿರ್ಮಿಸಿದವನು ಪಾಜಹಾನನೇ. ಕೆಂಪು
ಕೋಟೆಯ ಒಳಗಿನ "ದಿವಾನ್-ಇ-ಖಾಸ್"
ಎಂಬ ಮಂಡಪದ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ "ಛೂಮಿ
ಯಲ್ಲಿ ಸ್ವರ್ಗವೆಂಬುದು ಇರುವುದಾದರೆ ಅದು
ಇಲ್ಲಿಯೇ! ಅದು ಇಲ್ಲಿಯೇ! ಅದು ಇಲ್ಲಿಯೇ!"
ಎಂದು ಕೆತ್ತಿಸಿರುವನು.

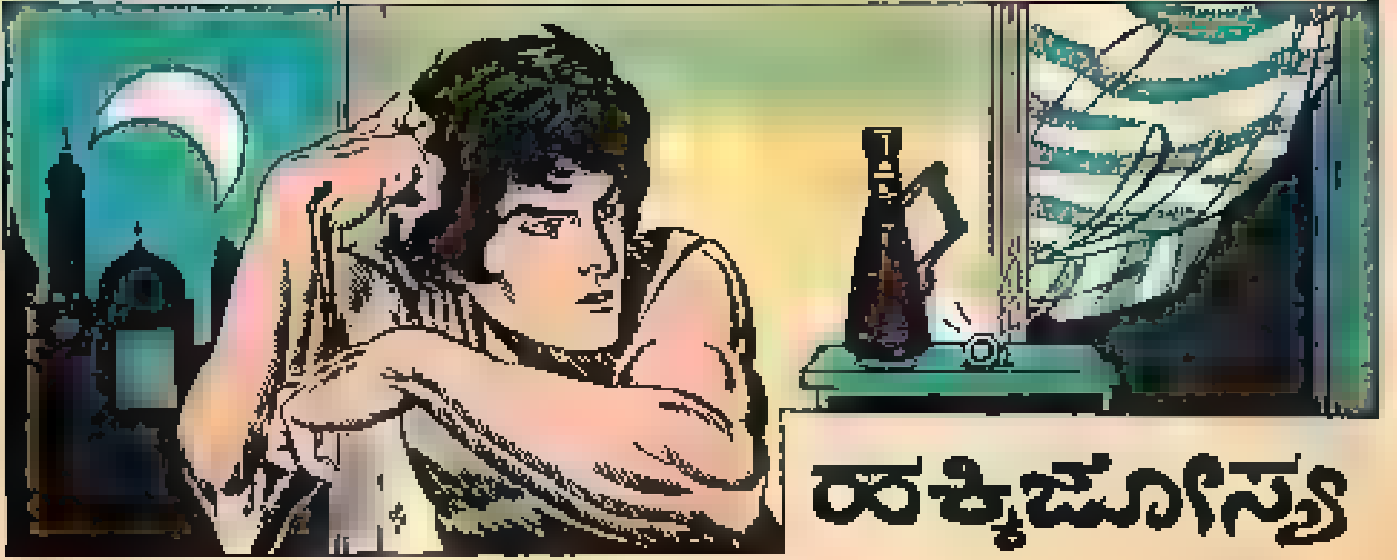

ಮೈದ ರಾಣಿ ಮುಮ್ಮಾಜ್ ಮೇಲೆ
ಹೆಣ್ಣುಗಾಡನ್ನು ಪ್ರೇಮಾಭಿಮಾನಗಳಿದ್ದುವು.
ದಾರಾ, ಸುಜಾ, ಔರಂಗಜೇಬ್, ಮುರಾದ್
ಎಂಬ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೆತ್ತ ಮುಮ್ಮಾಜ್
ಪಾಜಹಾನನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ತಂದಾ ಗುವಿ
ಸಂತೋಷಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದಳು.

ಆದರೆ ಮುಮ್ಮಾಜ್ ಅಣ್ಣನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಮತ
ಕಾದುದರಿಂದ ಪಾಜಹಾನ್ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾದನು.
ಹಿಂದತಿಯ ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಅದ್ಭುತವಾದ
ತಾಜ್‌ಮಹಲನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಪುರ್ತಿ ಹಾಲು
ಗಲ್ಲುಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ತಾಜ್‌ಮಹಲ್,
ಪ್ರಪಂಚದ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ ಶಿಲ್ಪಕಲಾ ನಿರ್ದ
ವಾಗಿ ಬೆಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಪಾಜಹಾನನ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳು ವಿಪಾದದಿಂದ
ಕಳೆದುವು. ಔರಂಗಜೇಬ್ ತನ್ನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿ
ರನ್ನು ಕೊಂದು ತಂದ ಪಾಜಹಾನನನ್ನು ಕೊಲೆ
ಯೋಳಿಗೆ ಸೆರೆಯಿಟ್ಟನು. ಮಗಳು ಜಹಾನಾರಾಳ
ರಕ್ತನಿಯಲ್ಲಿ, ಯಮುನಾ ನದಿಯ ಅಣಿಯ ಬಳಿ
ಯಲ್ಲಿರುವ ಪಾಜಹಾನನನ್ನು ವಿಚಾರದಿಂದ
ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತ ಪೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪಾಜಹಾನ್
ವಿರಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದನು.

ರಕ್ಕಿಜೋಸ್ರ

ಕೈರೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮಾ ಎಂಬ ವರ್ತಕನು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಧನಿಕನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನನ್ನು ಸ್ಥಿರಚರ ಸೊತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವರ್ತಕನು ಕೈರೋನಗರದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬ ನಿಲ್ಲುವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಮಕ್ಕಳರಲ್ಲ. ಆ ಮಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ತಂದೆಯ ಸಕಲ ಅಸ್ತಿಗಳಿಗೂ ಅವಳೇ ವಾರಸೆ ಆಗಿಯಿತ್ತು.

ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಸುಲ್ತಾನನ ಕುಮಾರನೋ ಅವಳನ್ನು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೂಡ, ಯೋಗ ಕೂಡಿ ಒಂದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದಿನ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವರ ಸೊಂದಿಗೆ ಮಗಳ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನಂಬುಗೆ ಇದ್ದಿತು. ಆ ವರ್ತಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಮಲ್ ಎಂಬ ಗುಲಾಮ ಹುಡುಗನು ಕೆಲಸದಾಳಾಗಿ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ವರ್ತಕನು ಅವನನ್ನು ಒಂದು ಪರ್ಷಾದ ಕೆಳಗೆ ಗುಲಾಮರ ಸಂಕೇಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ತಂದಿದ್ದನು.

ಅವನು ಗುಲಾಮನಾದರೂ ಅಂದಾಜೆಂದಗಳಿಲ್ಲ. ಹುಡುಗ ಒಂದಿಂಪಿಂಪಿಯಲ್ಲಿ ಯಂತ್ರಗಾರನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಾನು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಹನಾಗಿರುವೆನೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವನು ಯಾರೊಡನೆ ಯೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡ ಸೊತ್ತೆಂದರೆ, ಒಂದು ಉಂಗುರ ಮತ್ತು ಒಂದು ದ್ರಾಕ್ಷಾಕಾರಾಯ ತುಂಬಿದ ಸೀಸೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಚಿಕ್ಕ ವರ್ತಕನ ಮನೆಯಿಂದ ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದನು.

ಅವನು ಅವಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಒಡೆಯನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಮೂಢನು ಅವನಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಪಥಪತ್ನೀ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಉಬ್ಬರಿಸಿಗಿಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ನಾಯಂ ಕಾಲವಾಗುತ್ತ, ತಣ್ಣಗಿನ ಗಾಳಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ವರ್ತಕನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಮಗಳೂ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಸೇವನೆಗಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಹೊರಟರು. ಕಮಲ್ ಗುಲಾಮನೂ ಅವರ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾವ ಮಾನಸಿಕ ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಲು, ಕರೆದ ಬಾಯಿಗೆ ಓಗೊಡಲು ಗುಲಾಮನು ಜತೆಯಲ್ಲಿರಲೇ ಬೇಕು.

ವರ್ತಕನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ತಮ್ಮ ಗೃಹ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ವರ್ತಕನ ಮಗಳು ಮದಗಳ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ, ಹಾರೋಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಳಿಲುಗಳನ್ನೂ, ಹಕ್ಕಿಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತ ನಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಕಮಲ್ ಅಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ, ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಮೂಲಿಸಿ ಏನೋ

ಅಲಿಸುತ್ತ, ಮುಗುಳು ಹಾಕುತ್ತ, ತನಗೆ ತಾನೇ ಏನೋ ಗೊಣಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ವರ್ತಕನು ಕಮಲ್ ಗುಲಾಮನ ರೀತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೂ ಮೊದಮೊದಲು ಏನೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಪದೇ ಪದೇ ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಗೊಣಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿ, ಹಾಗೇಕೆ ಮಾಡುವೆಯೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಕಮಲ್ ಉತ್ತರವೇನೂ ಕೊಡದೆ ತಲೆಗ್ಗಿಸಿ ಕೊಂಡನು.

“ಹಾಚ್ಚ! ನಿನ್ನ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ!” ಎಂದು ವರ್ತಕನು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಮಗಳೂ ಸಹ ನಗಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಕಮಲ್ ತನ್ನ ರಹಸ್ಯವೇನೋ ಹೊರಬಿಡುವನಂತೆ ಅವರ ಕಡೆಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡಿದನು.

ಅದರಿಂದ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು.

“ನೀನು ಮೇಲೆ ನೋಡಿ ಗೊಣಗುವುದು ಏನನ್ನು? ಅದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳೋ” ಎಂದನು ವರ್ತಕ.

“ಅದು, ಅದು, ಯಜಮಾನರೇ ನೀವು ಅಂದು ಕೊಂಡೆದ್ದು ನಿಜ. ಹಕ್ಕಿಗಳು ಹೇಳುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದನು ಕಮಲ್ ತಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ.

ಅಪನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಗಬೇಕೋ, ತನ್ನ ಗುಲಾಮನಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಒಯ್ಯುವೆದರಿಸಬೇಕೋ ಎಂಬುದು ವರ್ತಕನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಂದು ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಗೆಯೊಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿತು.

“ಅ ಕಾಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ?” ಎಂದು ವರ್ತಕನು ಕಮಲ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ಅದು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ದ್ರಾಕ್ಷಾವೃಕ್ಷವಾಯಿತು ಸೀಸೆ ಈ ಮರದ ಒಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಗಿದಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಅದು ಬೇಡವಂತೆ” ಎಂದನು ಕಮಲ್.

“ಹೌದೇನು? ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚು ಈಗಲೇ ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ವರ್ತಕನು ತೋಟಮಾಲಿ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದ ಗುಡ್ಡಲಿರುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆ ಮರದ ಒಡದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಅಗಿಯ ತೊಡಗಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಸೀಸೆಯೊಂದಿರುವುದೆಂಬ ಸಂಬಂಗೆ ಅವನಿಗೆ ರವಷ್ಟೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಅಗೆದು ತೋರಿಸಿ ತನ್ನ ಗುಲಾಮನು ಒಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚಿದಂತೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಕೊಂಡನು.

ಆದರೆ ಸತ್ಯವಾಗಿಯೂ ಅಗೆಯುವಾಗ ಒಂದು ಮಾಡಿದ್ದ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸದ ಸೀಸೆಯೊಂದು ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವರ್ತಕನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತ ನಾದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಮಗಕೂ ಕಮಲ್ ನನ್ನು ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣಗಲಿಸಿ ನೋಡ ತೊಡಗಿದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಕ್ಕಿ ಅವರ ಶರಣು ಮೇಲಿಂದಾಗಿಯೇ ಹಾರುತ್ತಾ ಕಿಚಕಿಚನೆ ಅರಚಿತು. ಕಮಲ್ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣಗಲಿಸಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತನು.

“ಈ ಪಕ್ಷಿ ಕೂಡಾ ಏನಾದರೂ ರಹಸ್ಯ ಹೇಳಿ ತೀತು?” ಎಂದು ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿ ಕಮಲ್‌ನನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

“ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮರದ ಮೇಲಿರುವ ಹಕ್ಕಿಯ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಂಗುರವಿದೆಯಂತೆ. ಅದನ್ನೇನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ್ತದೆ ಆ ಹಕ್ಕಿ” ಎಂದನು ಕಮಲ್.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ವರ್ತಕನು ಅತ್ಯಾತುರದಿಂದ, ಯಾವ ನೌಕರರನ್ನೋ ಕರೆಯಲು ಹೋಗದೆ, ತಾನೇ ಸ್ವತಃ ಆ ಮರದ ಮೇಲೇರಿ

ದನು, ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹಕ್ಕಿಯ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಂಗುರ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ವರ್ತಕನು ಮರದಿಂದಿಳಿದು ಕಮಲ್‌ನನ್ನು ಆಮೇಲೆ ದಿಂದ ಆಲಿಂಗಿಸಿ, “ಆಹಾ! ನಿನ್ನನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತ ನಾದವನು ಈ ಭೂಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ “ನ್ನೊಬ್ಬನಿಲ್ಲ!” ಎಂದನು.

“ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಮೂರು ಕಾಲಕ್ಕೂ ನಿಜ” ಎಂದಳು ವರ್ತಕನ ಹೆಂಡತಿ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪೊದರಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂದ ಅನೇಕ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಕಲಕಲರವ ಮಾಡಿದುವು. ಕಮಲ್ ಆ ಕಡೆಗೆ ಕೋಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ “ಸಾಕು ಸಾಕು! ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಿ!” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೈಗಳನ್ನಾಡಿದನು.

“ಆಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಿಗೆನಾಯಿತು? ಅವುಗಳು ಏನು ಹೇಳಿದುವು?” ಎಂದು ವರ್ತಕನು ಕೇಳಿದನು. “ಆ ಸಂಗತಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲು ಒತ್ತಾಯಿಸಬೇಡಿ

ಗುಂಡಿಗಚಿಕಿತ್ಸೆ

ಹಿರಿದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ದಾಮಯ್ಯನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಅಸ್ತಿವಂತನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಎದೆ ನೋವು ಬಂದು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದನು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗಲು ಎಚ್ಚರ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ಸೋದರಳಿಯನಾದ ಸದಾನಂದನು ಬಂದನು. ಸದಾನಂದನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಶ್ವೇತನಾದ ಚಿದಾನಂದನೂ ಇದ್ದನು.

ಸೋದರಳಿಯನು ತನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದು ದಿಂದ ದಾಮಯ್ಯನಿಗೆ ಒಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅದರ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಲಾಗದೆ ನೀರಸ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದನು. ಮಾವಯ್ಯನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸದಾನಂದನಿಗೆ ಕುಸಸ್ಸು ಕರಗಿತು. ಏನೋ ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ, ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಿಳಿದನು.

ಸೋದರಮಾವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ತಿಳಿದು ಸದಾನಂದನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ವಾರಗಳಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ, ವ್ಯಾಧಿ ಮಾತ್ರ ಗುಣಮುಖವಾಗದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯವೂ ಆಯಿತು.

ಸದಾನಂದನು ಸೋದರಮಾವನೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ, ಬೇರೆ ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿದನು. ದಾಮಯ್ಯ ಅವನು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು.

ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನಡೆಯಲು ದಾಮಯ್ಯನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ, "ಸದಾ, ನನ್ನ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಯ್ಯನ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಒಳ್ಳೆ ಬೆಳೆ ಬಂದಿತೇನು? ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಸದಾನಂದನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅಲೋಚಿಸಿ, ಏನೋ ಹೊಳೆದವನಂತೆ, "ಅದನ್ನೇನು ಕೇಳಿರಿ ಮಾವಯ್ಯಾ, ಏನು ಕುರ್ತುವೋ! ಅವರ ಇಡೀ ಹೊಲದ ಪೈರಿಸ ಕದಿರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಚ್ಚಿಕೊಂಡ ಹೂಡೆದು ತಿಂದುಹಾಕಿ ಈ ವರ್ಷ ಅವರಿಗೆ ಭಾರಿ ಮೆಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ಚೆನ್ನದ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಕುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಾಯಂಕಾಲ ಊರಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಪಂಚಾತಿ ಹರಟುವುದನ್ನು ಪೂರ್ಣ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಟ್ಟು, ಮನೇಲೇ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಒರಗಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ" ಎಂದನು.

ಕಮಲಿನಿ

“ಹಾಗೇನು!” ಎಂದು ದಾಮಯ್ಯ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿ. ಅಗದೆ, “ಈ ಎದುವೆ ಅವನ ಮಗಳಿಗೆಯಾದರೂ ಜಮೀನ್ದಾರ್, ಸಂಬಂಧ ಬಂತೆಂದು ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು. ಆ ಮಾತು ನಿಜವೇ? ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತೇನು?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಸದಾಸಂಧನು ಸಣ್ಣಕೆ ನಕ್ಕು, “ಜನರ ಪಾಲಿಗೆಗೆ ಎಲುವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲ ಮಾವಯ್ಯಾ, ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರ್ ಸಂಬಂಧ ಬರುವ ಮಾತು ಬಿಟ್ಟು, ಅಷ್ಟೇ ಮದುವೆವೇ ಆಗುವ ಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಮದುವೆ ಜೋಯಿಸರು ನಿರ್ಬಾಕ್ಷಣ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಪ. ಜೋಯಿಸರ ಮೇಲೆ ಉರಿದುಬಿಟ್ಟು, ಜೋಯಿಸರನ್ನು ಮಾಡಿಯಾರು? ಪಾಪ, ಚಂದ್ರಯ್ಯನಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಸ್ತಿ ವಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೇನು? ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಗೆರೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂತರೇ ಕಾಣುತ್ತೆ!” ಎಂದನು.

ಅಮೇಲೆ ದಾಮಯ್ಯ ಅಂಥನ ಹತ್ತಿರ ಏನೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದಿಗೆ ಪೂಜಾರಿಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತ ಚಿದಾನಂದನಿಗೆ ಒಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸದಾಸಂಧನಿಗೂ ಚಂದ್ರಯ್ಯನಿಗೂ ಯಾವುದೋ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಕಲೆತು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾವೇರಿತ್ತು. ಆ ಕೋಪವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸೋದರಮಾವನೊಂದಿಗೆ ಚಂದ್ರಯ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಸುಳು ಹೇಳಿರಬೇಕೆಂದು ಚಿದಾನಂದನು ಅಂದುಕೊಂಡನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ನೇಹಿತರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಅಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಚಿದಾನಂದನು ಸದಾಸಂಧನೊಂದಿಗೆ, “ಅಷ್ಟೊಂದು ರೋಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ನಿನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವ ಯಾವುದೋ ಊರಿನ ಮನುಷ್ಯನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ವಿಚಾರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ದಿರಬೇಕು! ನಿನು ಘಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೋ ನಡೆದ ಅಲ್ಲ ಕೋಪವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಚಂದ್ರಯ್ಯನಂಥ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಮಾವಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಅಂತ್ಯವಾಗಿ ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆ? ಅದು ಒಹಳ ತಪ್ಪೆಂದು ನಿನಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವೇ ಇತ್ತು! ಪರಿಣಾಮ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆದೀತು.” ಎಂದು ಸದಾಸಂಧನು ನಕ್ಕು ಸುಮ್ಮನಾದನು.

“ನಿನು ಆ ಕಾರಣ? ಚಂದ್ರಯ್ಯನ ಹೊಲಗಡ್ಡೆಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಿಕ್ಷು ಕೊಟ್ಟಿರುವೆವೋ, ಅವರ ಮಗಳಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರ್ ಕುಟುಂಬ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಪುಡುಗನೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥವಾದುದೆಂದೂ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ನಿನು ನಂಬುವೆ?” ಎಂದನು ಚಿದಾನಂದ ಕೋಪದಿಂದ.

“ಅದಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವನ ಸಮಾಚಾರ ಅಷ್ಟೇನೂ ತಿಳಿಯದು. ನನ್ನ ಮಾತೆಲ್ಲ ಮಾವಯ್ಯನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಂತುಮದು. ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಅವರ ಎದೆ ನೋವು ಬೇಗನೇ ಗುಣವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯ ಹುರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ನನ್ನ ನಂಬುಗೆ. ನೋಡುತ್ತಾ ಇರು” ಎಂದನು ಸದಾನಂದ.

ಹೇಳುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಚಿದಾನಂದನು ಒತ್ತಿ ಕೇಳಿದನು.

ಈಗ ಸದಾನಂದನು, “ಈ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿನ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೋದರಮಾವನೂ, ಈ ಚಂದ್ರಯ್ಯನೂ ದೊಡ್ಡ ಭೂಮಾಲೀಕರು ಹೌದಷ್ಟೆ? ಸೋದರಮಾವ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಚಂದ್ರಯ್ಯನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವರ್ಥಗಾರನೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಶಹ ಪ್ಯಾಥಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅವರು ಚಂದ್ರಯ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲು ಬೇರೆಯಾವ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಯ್ಯನ ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾವಯ್ಯನ ಗುಂಡಿಗೆ ನಿಂತು ಹೋಗುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಆ ಪಾಪ ನಾನೇಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲಿ? ನಾಲೆ ನಿಜ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಸಮಾಳಿಸಿಕೊಂಡರಾಯಿತು.” ಎಂದನು.

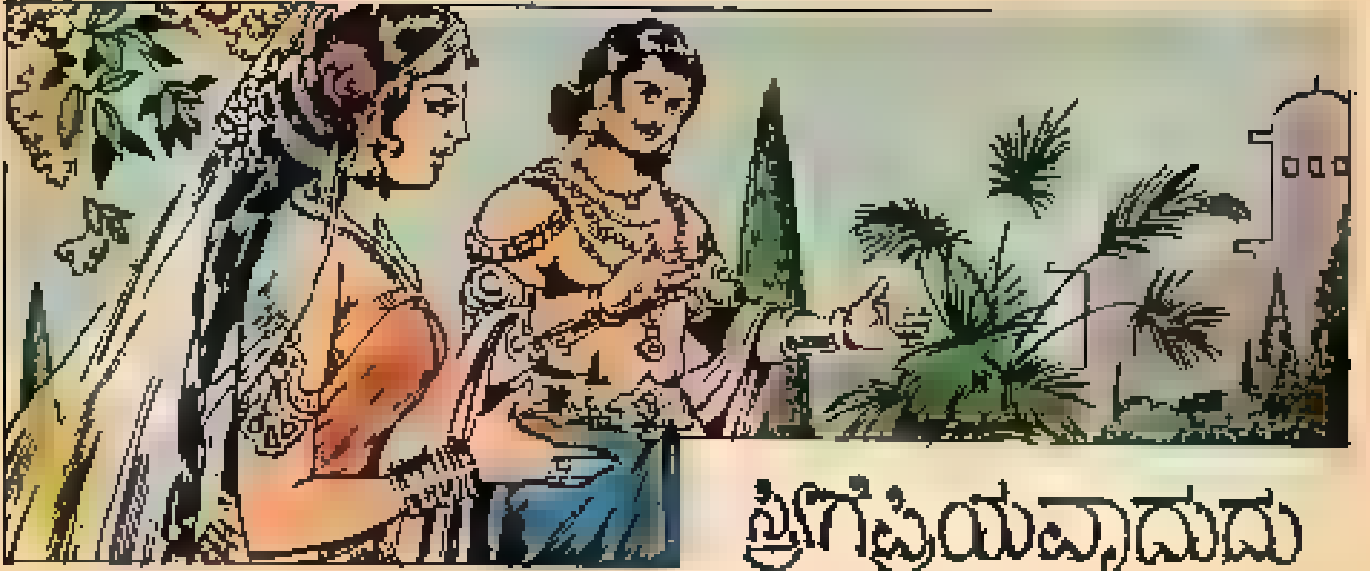
ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿದಾನಂದನು ಬಿಡುಗಡೆ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ದಾಮಯ್ಯನಿರುವ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಾಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಆಳುಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ಚಿದಾನಂದನನ್ನು ನೋಡಿ ದಾಮಯ್ಯ ನಗುತ್ತ, ಮಾತಾಡಿಸಿ, ತನ್ನ ಸೋದರಳಯನ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು, “ಸದಾನಂದನನ್ನು ಸಮಯವಿದ್ದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳು. ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೆ ನಿವಿಟ್ಟರೂ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಬನ್ನಿರಿ” ಎಂದನು.

ಚಿದಾನಂದನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಸದಾನಂದನನ್ನು ನೋಡಿ, “ನಿನ್ನ ಒಂದು ಕೆಲಸವಿದ್ದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಸೋದರ ಮಾವನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನ ಮಾವನಿಗೆ ನೀನು ಮಾಡಿದ ಗುಂಡಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯವಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಆಳುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಂತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ಎಂದನು.

“ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತೇ? ಆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಅವರ ಗುಂಡಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ಇನ್ನು ನಿಜ ತಿಳಿದರೂ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳುವರು” ಎಂದು ನಕ್ಕನು ಸದಾನಂದ.

ಶ್ರೀಗೃಪೆಯವಾದುದು

ಹಿರಿರಾಣಿಯೊಂದು ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ರಾಜನು ತನ್ನ ರಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಪುಷ್ಕೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆಗ ರಾಣಿ "ಮಹಾರಾಜಾ, ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾದುದು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ನೋಡುವಾ" ಎಂದಳು.

ರಾಜನು ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಹೂವುಗಳ ಅಂದ ಚಂದಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಲೆದೂಗುತ್ತ, "ಹೂವುಗಳು" ಎಂದನು.

"ಅಲ್ಲ!" ಎಂದಳು ರಾಣಿ.

ಹೇಗುಸಿಗೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಿಯವಾದುದು ಗಂಡ ನೆಂದೂ, ಮಕ್ಕಳೆಂದೂ, ಅಲಂಕಾರಗಳೆಂದೂ, ಸೀರೆ ಗಳೆಂದೂ ರಾಜನು ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದನು. ಅವಾವುದೂ ಅಲ್ಲವೆಂದಳು ರಾಣಿ.

ರಾಣಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ತಿಳಿಯಲೇ ಬೇಕೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಹಟ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವನು ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಡಂಗುರ ಹೊಡೆಯಿಸಿದನು. ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದುದು ಯಾವುದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ರಾಣಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದವರಿಗೆ ಸಾವಿರ ವರಹ ಬಹುಮಾನವೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಮರುದಿನ ರಾಜಸಭೆಗೆ ದನರು ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ರಾಣಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಕೊಡಲು ಒಂದವರೇ ಅಂತೆ! ಆಗ ರಾಜನು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಅವ ರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿದನು. ಅವರು ಹೇಳುವ ಉತ್ತರವು ರಾಣಿ ದೇವಿಯವರಿಗೆ ಅಂಗೀಕಾರವಾಗದ ಹೊರತು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಹತ್ತು ಕೊರಡೇ ಏಟು ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು ಕೂಡಾ ಏನೂ ಹೇಳದ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಕೂಡಲೇ ಊರೊಳಗೆಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ಡಂಗುರವನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದನು ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರಾಜನು ಒಂದು ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಹೋಗಿ ಯಾರ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಗುವುದೋ ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬನು ಒಂದು ರಾಣಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಬೇಕು. ಆ ಸಮಾಧಾನವು ರಾಣಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ತಿರಸ್ಕೇತೆ!

ಮೊವಲನೇ ಡಂಗುರವನ್ನು ಕೇಳಿ ದನರು ಎಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮ ಪಟ್ಟರೋ, ಈ ಎರಡನೇ ಡಂಗುರವನ್ನು

ಈ೦ ಅದ್ವೈತ ಹದುವರು ರಾಜನು ಇದೇ ವಿಧವಾಗಿ ದಿವಾಪಾಯನವನ್ನು ಹಾಕಿ, ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ ರಾಗದ ಒಂದೊಂದು ಮನೆಯವನನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದರು ಹಾಕುವನೆಂದು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿತು. ಎತ್ತರೂ ಎಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಗನು ಮೇಲೆ ವಾರಿಮಾಳ ಒಂದೆರಗುವಷ್ಟೋ ಎಂದು ಹೆವರಿ ನಡುಗುವವರೆ!.

ಮೂವನ ರಾಜನು ಕಾರಣ ಬಿಟ್ಟ ಮುಮಾಳವನು ಹಾರಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯವನ ಮನೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿತ್ತು. ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದ ರಾಜಭಟರು, ಆ ಹಳ್ಳಿಯವನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಮನೆಯ ಯಾವವರೂ ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮಗನು ಒಲೆ ಸಿಮುಟ್ಟಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ರಾಜಭಟರು ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು.

ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಹೇಳಿ "ಸ್ಟ್ರಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದುದು ಯಾವುದು?" ಎಂಬ ರಾಜನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ

ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಅವನ ವಿಧಿ ಎಂದೂ, ತನ್ನ ಉತ್ತರ ಗೊಳಿಸಿ ಈ ಕೆಳಗೆ ನೋಡೂ ಹೇಳಲು

"ತದಿಷ್ಟೇ ದಿನ ಗರುವು ಕೊಡೆರಿ ಸ್ವಾಮಿ ತಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಹಳ್ಳಿಯವನ ಮಗ. ರಾಜನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳವರೆಗೂ ಆ ಹಳ್ಳಿಯವನ ಮಗನಿಗೆ ಕಾಲು ಕೇಡು ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವುದೇ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಅವನು ಎಷ್ಟೋ ಅಮ್ಮಂದಿರ ಹತ್ತಿರ, ಅಕ್ಕಂದಿರ ಹತ್ತಿರ, ತಂಗಿಯರ ಹತ್ತಿರ "ಹೊಸದಾಗಿ ಎಲ್ಲವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಇಷ್ಟವಾದುದು ಯಾವುದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಕೆಲವರು ನಗೆ ಗಳಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಮಕ್ಕಳೆಂದರೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮೇಲೆ ಒಪ್ಪಿರು ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರ ಒಪ್ಪಿರು ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ತರಗಳೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಷ್ಟವೇ ಹೊಸತಾದುದೇ ಒಂದು ಹೊಸದಲ್ಲಿದ್ದ ಇಂತಹ ಮಹಾ ಸಾಧಾರಣದ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಆರ್ಭಟ ತೋರಿಸುವುದುಂಟೆ?

ಹಳ್ಳಿಯವನ ಮಗನಿಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ, ಗಡುಸಿನ ಕೋಪದಿಂದ ದಿನವೂ ತನ್ನ ಕೋಪದಿಂದ ದಿನವೂ ಕೂಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಅವನು ಒಂದು ಕೆಲಸದ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತನು, ಅಗ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಹಣ್ಣು ಮುಂತಾದ ಯಾವುದಕ್ಕೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ದುಃಖದಿಂದ ಕುಳಿತ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಏಕೆಪ್ಪಾ, ಇಷ್ಟೊಂದು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವೆಯೇ? ಏನಾಯಿತು? ಯಾರು ನಿನ್ನ?" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಳು.

ಅವನು ಆ ಮುದುಕವ್ವನೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೂ ಹೇಳಿದನು.

"ಹೌದು, ಮಹಾರಾಜನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಗಲಾಟೆಯನ್ನು ನಾನು ಕೂಡಾ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅದಿಗ ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಬಂದಿದೆಯೇ? ಕಂಡಾ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುವಾಗ ನಾನೇ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಏನೂ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದೆಯಲ್ಲಾ!" ಎಂದಳು ಮುದುಕ.

"ಏನೆವ್ವಾ, ಏನು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಉತ್ತರ?" ಎಂದು ಅವನು ಅಪುರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ಇನ್ನೇನಿದೆಯೆವ್ವಾ? ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವೇ. ಅದೇ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಗಂಡುಸರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಲು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಅವಳಿಗೆ

ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಿದೆಯೇ? ರಾಜನಿಂದ ಏನುಕೆರೆ ನೀರು ಕುಡಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿ ಅವಂದಿ ಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುದುಕ, ಧಂಟೆ ಕುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋದಳು.

ಮರುದಿನ ರಾಜಭಟ್ಟರು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯವನ ಮಗನನ್ನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ರಾಜನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದುದು ಯಾವುದು? ಉತ್ತರ ಹೇಳು" ಎಂದನು.

"ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಮಾಡುವುದೇ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಕುರಿತು ಪ್ರಿಯ" ಎಂದನು ಹಳ್ಳಿಯವನ ಮಗ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಬೆರಗಾಗಿ, "ನಾನು ನಂಬಲಾರೆ" ಎಂದನು.

"ಮಹಾರಾಜನವರು ಒಂದೇ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೂಡಾ ನಂಬದಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀ ಮಾಯೆ ಎಷ್ಟೆತ್ತಾರೆ ಪ್ರಭೂ" ಎಂದನು ಹಳ್ಳಿಯವನ ಮಗ.

"ನಿನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಇವನ ಉತ್ತರವು ಸರಿಯೇ?" ಎಂದು ಸಕ್ಕದ್ದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಜೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು ರಾಜ.

ಅವಳು ಪಾದೇವಂತೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಳು. ಹಳ್ಳಿಯವನ ಮಗನು ಹೇಳಿದ ಉತ್ತರವು ಸರಿಯೆಂದು ತಿಳಿದ ರಾಜನು, ಅವನಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ತಲಹ ಗಳನ್ನು ಬಡುಮಾಣ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಶ್ರಮಕೃತಕೃಪಲ

ರಾಮಗಿರಿ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರಯ್ಯನೆಂಬೊಬ್ಬ ನಿಧನ. ಅವನ ಗುಣವೂ ಸ್ವಭಾವವೂ ಒರಳಿ ಎಬಿತ್ತವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಅವನ ಹೆಸರು ಹರಡಿತು.

ಈಶ್ವರಯ್ಯನಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಙ್ಗಿತವಾಗಿ ಇರುವ ಆಸ್ತಿ ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಏಕೆರೆ ಬೆಟ್ಟಗಡ್ಡೆಗಳೇ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಯಮಮಾನ್ಯನಿಂದ ಮೊರೆ ಸ್ವಯಂ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಬಾಡು ಒದಿಸುತ್ತ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಒದಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೂ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಕಾಲವೂ ಕೂಡಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಒಂದು ಬೇಗವಡ್ಡೆ ಲಕ್ಷಾಧಿಕಾರಿಯಾದನು. ಅವನು ತನ್ನದ ವಿಷಯವೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬನ ಹೆಂಡತಿ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈಶ್ವರಯ್ಯನ ಮಗ ಕಾಂಟಗಿ ಪಾಂಡು ಹುತು. ಪರಮೋಚರವರಾದ ಜಿಮ್ಮಿಗಾರನ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಸತ್ವದವಾಯಿತು. ಮದುವೆಯ ವಿವಾಹವು ನೋಡಿಸಿಂದ ನಡೆಯತೊಡಗಿತು.

ಅಕ್ಕಂತ - ವೈಭವದಿಂದ ಸಾಲು ಕುಮಾರನ ಮದುವೆ ನಡೆಯಿತು. ಮದುವೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ

ಗಲಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡವೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನೂ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಕಂತೊಪ್ಪದವರಾದೇಕೆಂಬುದು ಈಶ್ವರಯ್ಯನ ಅಭಿಲಾಷೆ. ಯಾರು ಯಾರು ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಶ್ರಮವೊಡೆದೋ ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪ್ರತಿಭೂ ಕೊಡಲು ಎಷ್ಟೊಬ್ಬರೂ ಸಿದ್ಧವಿಡತೊಡಗಿದರು.

ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲು ಕಾಣಿಕೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಮದುವೆಯ ವಾವ್ಯಮೇಳವನ ರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು.

ಮೊದಲು ಸನಾಯಿ ವಿಶ್ವಾಙ್ಗಿತವೂ ಕಾಣಿಕೆ ಕೇಳಲು ಮೂವೆ ಒಂದನು. ಆಗಲೂ ಹೊಡೆ ಈಶ್ವರಯ್ಯ, "ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣಗೆ ಬಂದಿಗೆ ನಿಲ್ಲು" ಎಂದು ಒದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಶ್ರುತಿ ಲೂದಿವರವನನ್ನು ಒರವಂತ ಕರೆಸಲು ಅವನು ಹತ್ತಿರ ಬಂದನಂತೆ. "ಅಪ ! ವಾವ್ಯಮೇಳದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಹಣಗೆ ಶ್ರಮಪಟ್ಟವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಪಾಪ, ಶ್ರುತ ಬಿಗಿದುಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಅದು ಹಣಗೆ ಬಂದಿರಿದೋ ! ನಿನ್ನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಅಸಂತರ ದೋಲು ಓಡಿದವನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು,
 “ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ಮೈಪೂರಾ ಬೆವರಿಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಹಳ
 ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆಯಪ್ಪ! ಸಂತೋಷವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೋ”
 ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು
 ಸೂತನ ವಸ್ತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅಮೇಲೆ ತಾಳದವನನ್ನು ಕರೆದು “ಒಂದು
 ನಿಮಿಷ ಕೂಡಾ ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದೆ ತಾಳ ಬಾರಿಸಿದಿ.
 ನಿನ್ನ ಕಚ್ಚಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿ
 ಹೊಸ ವಸ್ತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಏಳತ್ತು ರೂಪಾಯಿ
 ಕೊಟ್ಟನು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಸನಾಯಿ ಬಂದವರನ್ನು ಅಸಂತಪ್ತಿ
 ಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, “ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ, ನೀನೂ ಮೇಳದ
 ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಒಂದಿರುವೆ? ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ
 ಬಿಟ್ಟು ನೀನು ಆಗಾಗ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರುವುದೆಂದ
 ರೇನು? ಐದು ನಿಮಿಷ ಸನಾಯಿ ಬಾರಿಸುತ್ತಿ,
 ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನಿರುವಿ.
 ಈ ಲಕ್ಷಣದ ನಿನಗೆ ಸುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬುಗಾರದ
 ಗೊಲುಸು, ಬೆರಳುಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಉಂಗುರವೇ! ನೀನು
 ಮಾಡಿದುದಕ್ಕೆ ಇದು ಕೂಡಾ ದಂಡವೇ!” ಎನ್ನುತ್ತಾ
 ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

ಸನಾಯಿ ವಿದ್ವಾಂಸನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹಾಗೆಯೇ
 ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟನು.

ಪಕ್ಕದತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಗ್ನೇಕ್ಕೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ
 ಈಶ್ವರಯ್ಯನು ಸಂವಿಧಾನದ ಫರ್ಮುಲರಿಶ್ಚರರು
 ಜಮೀನ್ದಾರನು ತನ್ನಿಗೆ ಎತ್ತು. ಈಶ್ವರಯ್ಯನನ್ನು
 ನೋಡಿ. “ಬಾವಯ್ಯನವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ
 ಹಣದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲೇ ತೂಗುವವನೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದು
 ನಿಜವೇ. ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಅದರೂ, ಆ ಬೆಲೆ
 ಕಟ್ಟುವುದರಲ್ಲಿ ಶೂರ ಶ್ರಮ ಮೂಕ, ನೋಡಿದರೆ
 ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ
 ನೋಡಿದರೆ ಮದುವೆ ದಿಬ್ಬಣದ ಪಲ್ಲಿಕೆ ಹೊರುವ
 ಬೋಯಿಗಳು ಮೊದಲಾದವರಿಗಿಂತಲೂ, ಅಳಿಯ
 ಏನು ಕಪ್ಪುಪಟ್ಟಿಗೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಹೂಡುಗೊಂಡಿಗೆ
 ನಗನಟ್ಟು ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಮೊದಲಾದ ಸಕಲವಿಧ ಕಾಣಿಕೆ
 ಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು? ಅದು ಕೂಡಾ ತನ್ನೆಂದೇ
 ಆಗುತ್ತದಷ್ಟೆ?” ಎಂದನು.

ಜಮೀನ್ದಾರನ ಈ ಮಾತುಗಳು ಈಶ್ವರಯ್ಯನಿಗೆ
 ನಾಟಕ. ಕೂಡಲೇ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಮಾಧಾನ
 ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಲೋಪವೇನೆಂದು ತಿಳಿದನು.
 “ನಾನು ತಯಾರಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ಕೊಡಲು
 ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನೆಂದುಕೊಳ್ಳಿರಬ್ಬಾ” ಎಂದು ಹೇಳಿ
 ಸನಾಯಿ ವಿದ್ವಾಂಸನಿಗೆ ನೂರೈವತ್ತು ಕೊಟ್ಟು,
 ಶಾಲಿಯೊಡನೆ, ಇಳಿದುಬಂದು ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಸನ್ಮಾನ
 ಮಾಡಿದನು ಈಶ್ವರಯ್ಯ.

ಕೆಲವು ಪುರೋಹಿತರಾದ ವಸಿಷ್ಠ, ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜನು ಪುತ್ರ ಕಾಮೇಷ್ಟಿಯಾಗಿ ವಸ್ತು ಮಾಡುವಾಗ, ಅಗ್ನಿದೇವನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಅವನ ಕೈಗೊಂಡು ವಾಯುವನ ಕಲಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಪುತ್ರವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಆ ಕಲಶವನ್ನು ದಶರಥನು ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಆ ದಶರಥ ದ್ವಿ ದ್ವ ಪಾಯಸವನ್ನು ಕೊಡಲ್ಪಡುವ ಕೈಕೇಯಿಗೂ ಸಮನಾಗಿ ಹಂಚಿ ಕೊಟ್ಟನು.

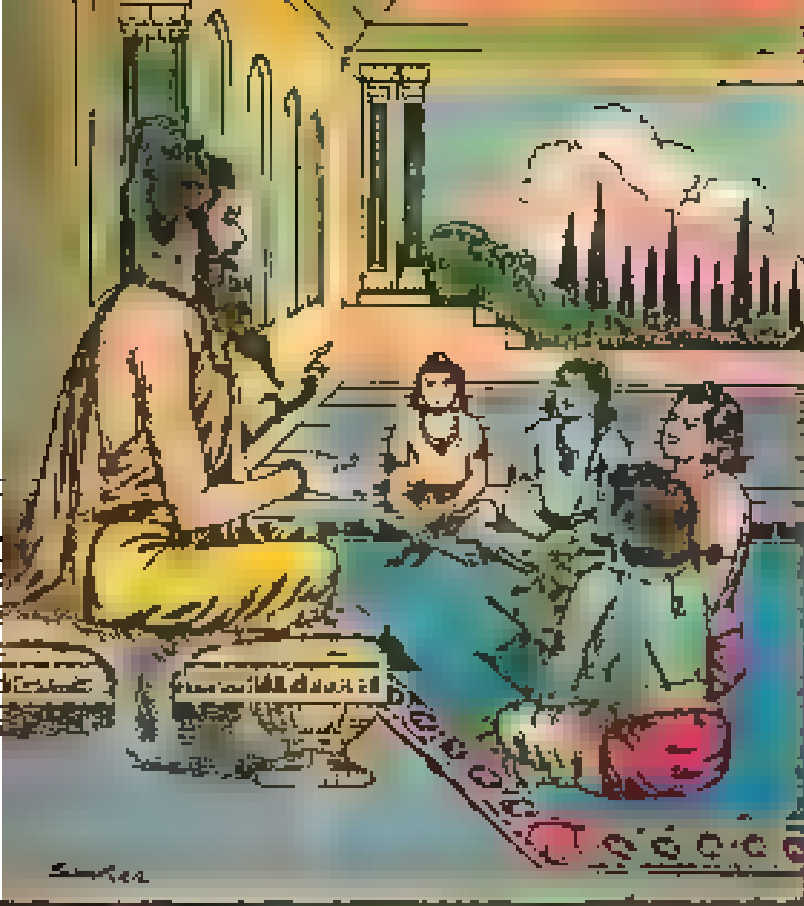
ಅವನಿಗೆ ಕೌಸಲ್ಯ, ಸುಮಿತ್ರ, ಕೈಕೇಯಿ ಎಂಬ ಮೂವರು ರಾಣಿಯರಿದ್ದರೂ ಪಾಯಸವನ್ನೂ ಇಬ್ಬರಿಗೇ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು ಕೌಸಲ್ಯ ತನ್ನ ಕೊಟ್ಟ ಪಾಯಸದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಸುಮಿತ್ರನಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಸುರಿದಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೈಕೇಯಿ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಒಂದ ಪಾಯಸದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವನ್ನು ಆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದಳು. ಹೀಗೆ ಮೂವರು ರಾಣಿಯರೂ ಭೇದವೇನಿಲ್ಲದಂತೆ ಆ ಪಾಯಸವನ್ನು ಸೇವಿಸಿದರು.

ಜೈತ್ರಶುದ್ಧ ನವಮಿಯ ದಿನ ಕೌಸಲ್ಯಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ವಿಷ್ಣು ರಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರಿಸಿದ, ನೀಲ ಮೇಘ ಭಾಸೆಯ ಶರೀರಾಂತಿಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಅವನೇ ದಶರಥನ ಹಿರಿಯ ಮಗ.

ಆಮೇಲೆ ಕೈಕೇಯಿಗೆ ಶುಖ ವದ್ಧಗಳ ಅಂಕದಿಂದ ಮುತ್ತಿಗೆಯೆ ಬಿಳಿ ಒಣ್ಣದಿಂದ ಭರತನು ಹುಟ್ಟಿದನು.

ಶೇಷ ಅಂಕದಿಂದ ಒಗ್ಗಾರದ ವರ್ಣದೊಂದಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ, ಚಕ್ರಗದಗಳ ಅಂಕದಿಂದ ಹವಳದ ಕೆಂಬಣ್ಣದೊಂದಿಗೆ ಶತ್ರುಘ್ನನೂ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಹೀಗೆ ದಶರಥನಿಗೆ ಮೂವರು ರಾಣಿಯರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳಾದರು.

ಜೈತ್ರಶುದ್ಧ ನವಮಿಯ ಆ ಸುದಿನವು ರಾಮ ನವಮಿ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದು, ಕೋಸಲ ರಾಜ್ಯ ದೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಆಸುದೋತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಂತಹ ಮೂರನೇ ಜೈತ್ರವು ಬಂದಿತು. ಆಮೋಘಾ ನಗರದಲ್ಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹಿರಿಯ ಕುಮಾರನ ಜನ್ಮ ದಿನೋತ್ಸವದ ವಿಮೋದಗಳೂ, ದಾನಧರ್ಮಗಳೂ

ಮೊಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುವು. ಹಾಗೆಯೇ ಚೈತ್ರ ಪೂರ್ಣಿಮೆಯ ದಿನ ರಾಜಭವನದ ಮೇಲ್ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹರಡಿದ ಶುಭ್ರವಾದ ಬೆಳುದಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ದಶರಥನು ರಾಣಿಯರ ಹಿತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು ಚರಂಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಆನಂದಲೀಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಮಂತ್ರಿ, ಸುಮಂತ್ರನೂ, ರಾಮನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಎತ್ತಿ, ಅಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಆತರಂಗಶನಿದ ರಾಜ ಒಂದು ಭದ್ರನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಒಗೆ ಒಗೆಯ ಚಿತ್ತಾನ್ನಗಳೊಂದಿಗೆ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಬೆಳದಿಂಗಳೂಟ ನಡೆಯಿತು.

ಕೊಸಲ್ ರಾಮನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಚಂದ್ರನನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿರಲು, ರಾಮನು ಚಂದ್ರನ ಕಡೆಗೆ ಕೈ ನೀಡುತ್ತ ಅದು ಬೇಕೆಂದು ಒಂದೇ ಹುಟ ಶುರು ಮಾಡಿದನು. ಎತ್ತು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೂ ಮಂಗಳಾದಿಸಿದರೂ ಅವನ ಅಳು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಬಾಲರಾಮನ ಅಳುವಿಕೆ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನೂ ಸೆಳೆಯಿತು.

ಈ ಸುಮಂತ್ರನು ಒಂದು ಕನ್ನಡಿಯನ್ನು ತರಿಸಿ ರಾಮನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಅದರಲ್ಲಿಯ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವನ್ನು ಶಿಶುರಾಮನಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ರಾಮನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಗುತ್ತ, "ಈನು ರಾಮಾ ಚಂದಾ" ಎಂದು ಮುದ್ದುಮುದ್ದಾಗಿ ತಪ್ಪು ನುಡುಗಳಿಂದ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತುಟ್ಟಿದನು. "ಹೌದು, ನೀನು ರಾಮಚಂದ್ರ" ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನಗುತ್ತ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಕರೆನುತೊಡಗಿದರು.

ಆಮೇಲೆ ಭದ್ರನು ರಾಮನನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಕನ್ನಡಿಯ ಚಂದ್ರನನ್ನು ತೋರಿಸಿ "ಈಗ ನೀನು ಯಾರು?" ಎಂದನು.

"ರಾಮ ಒದ್ದಲ!" ಎಂದನು ರಾಮ, ಈ ವಿಧವಾಗಿ ರಾಜಭದ್ರನೆಂಬ ಹೆಸರು ಕೂಡಾ ಅವನಿಗೆ ಒತ್ತು.

ಆಮೇಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರು ಸಹಾ ಸೇರಿ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಮೇಲೆ ತುಂಬಿದ ಚಂದ್ರಬಿಂಬವು ಕೊಡೆಯ ಹಾಗೆ ತೋರಿತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ದೃಶ್ಯವು ರಾಮದಟ್ಟಾ ಭೀಷಿಕವನ್ನು ಸ್ಫುರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಆಗ ದಶರಥನಿಗೂ, ಮೂವರು ಆಮ್ಮಂದಿರಿಗೂ ಅವ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಬಿದದೆ ರಾಮನನ್ನೆತ್ತಿ ಮುದ್ದಾಡಿದ್ದೇ ಅದಿದ್ದು !

ರಾಜಕುಮಾರರು ಬೆಳೆಯುವು, ಒರುತ್ತಿದ್ದರು. ಲಕ್ಷ್ಮಣನು ಯಾವಾಗಲೂ ರಾಮನನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರಂತೆ ಭರತಶತ್ರುಘ್ನ ರಿಬ್ಬರೂ ಜಂಟಿಗಳ ಹಾಗೆ ಒಂದೇ ಜೀವದೊಂದಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರಿಬ್ಬರ ಕೆಟ್ಟನೊಂದಿಗೆ ನಾಲ್ವರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿದ್ದರು. ರಾಮನೇ ಅವರೆಲ್ಲರ ನಾವಕ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿದ್ದರು.

ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ನಾಲ್ವರಾದರೂ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು ಪರಿ ಪೂರ್ಣ ರೂಪದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕುಲಗುರುವಾದ ಮುಷ್ತರ ಹತ್ತಿರ ರಾಜ ಕುಮಾರರು ಸಹಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತರು. ರಾಮನು ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡನು, ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ, ಕವಿ, ವೇದಾಂಗಗಳೂ, ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳೂ, ಯೋಗ ಶಸ್ತ್ರಗಳೂ, ಪ್ರಮಾಣ ವ್ಯವಹಾರಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ಅವಗತವಾದುವು.

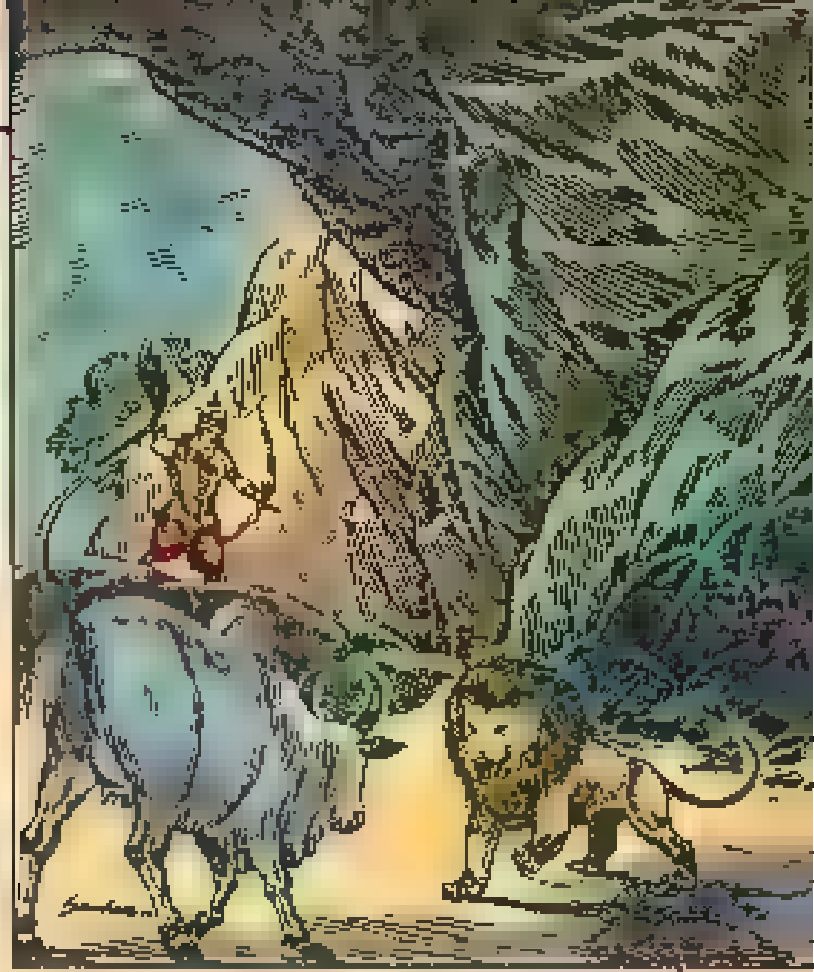
ಮುಷ್ತನು ರಾಮನಿಗೆ ಅವನ ಮತವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಲು ಕೊಡಗಿ, "ರಾಮಭಂದ್ರಾ, ನೀವು ವಂಶದ ಅಧಿಕಾರವು ಸೂರ್ಯನು. ಅಂತರೇ ನೀನು ರವಿರಾಮನೆನಿಸುವಿ. ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಕುಲ ತಿಲಕನು ನೀನು. ನಿನ್ನ ಮುತ್ತಾತನಾದ ರಘು ಮಹಾರಾಜನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೀರ್ತಿಗಳಿಗಿಟ್ಟಾನೆ. ಈ ರಘುವಂಶ ಸುಧಾರುಣಿಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಬಂದೆನು. ರಘುರಾಮಚಂದ್ರನು, ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ಅಜರಾಮರ !" ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಮನನ್ನು ಅಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿದನು.

ಹೀಗೆ ಸೂತಪುರಾಣನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯದ ಶೌನಕರು ಮುನಿಗಳು, "ಅಯ್ಯಾ, ಸೂತ ಮುನೀಂದ್ರಾ, ಸೂರ್ಯವಂಶದ ರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆ, ಯನ್ನು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ವಿಪುಲವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು " ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಸೂತನು ಹೇಳತೊಡಗಿದನು. ಮಹಾ ಕಲ್ಪಾಂಶದಲ್ಲಿ ವಿವಸ್ವಂತನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿದ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಕುಮಾರನಾಗಿ ವೈವಸ್ವತನು ಜನಿಸಿ ಮನುವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದನು.

ಆ ವೈವಸ್ವತ ಮನುವಿಗೆ ಇಕ್ಷ್ವಾಕು ಮೊದಲಾದ ಹತ್ತು ಮಂದಿ ಕುಮಾರರಾದರು.

ಅವರೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಾಜರಾಗಿ ಧರಣಿಯನ್ನು ಆಳಿದರು. ಅವರ ಸಂತತಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಸೂರ್ಯವಂಶವು ಶಾಖೋಪಶಾಖೆ

ಗಳಾಗಿ ಧರಣಿಮಂಡಲದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿ ಒಳಗೆ ವಿಸ್ತರವಾಯಿತು.

ಇಕ್ಷ್ವಾಕು ಸಂತತಿಯವರಲ್ಲಿ ದಿಲೀಪನೂ, ರಘುವೂ ಧರ್ಮವರಾಯಣರಾದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದರು.

ಒಮ್ಮೆ ದಿಲೀಪ ಮಹಾರಾಜನು ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ, ಕುಲಗುರುವಾದ ಮುಷ್ತನ ಆಶೇಶವಂಶ ಕಾಮಧೇನುವಿನ ಅಂಶವಾದ ನಂದಿನಿ ಎಂಬ ಧೇನುವನ್ನು ಭಕ್ತಿಪ್ರದೈಗಳಿಂದ ಆರಾಧಿಸುತ್ತ, ಅದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಅಡ್ಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಧೇನು ಮೇಯುತ್ತಾ ಒಂದು ಗುದೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶವೊಡಿತು. ಆ ಗುದೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಧೇನುಕರವಾದೊಂದು ಸಿಂಹವು ಧೇನುವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ದಿಲೀಪನು ಸಿಂಹವನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು, ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಣಹೂಡಲು, ಅವನ ಕೈಗಳು ಅಲುಗಿಸಲಾಗದಂತೆ ಸ್ತಂಭನ

ಗೊಯುವು. ದಿಲೀಪನು ಆತ್ಮಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ
ಎನ್ನೂ ಕೋರದೆ ನಿರ್ವಿಣ್ಣನಾಗಿ ನಿಂತನು.

ಆಗ ಸಿಂಹವು ಅವನೊಂದಿಗೆ "ಓ ರಾಣಾ!
ಈ ಆಳು ನನಗೆ ದೊರೆತ ಆಹಾರವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ
ವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ನೀನಿಗೇ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅಥವಾ
ವಾಡುದರಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಕೈಗಳು ಮರಗಟ್ಟಿ
ಹೋದುವು!" ಎಂದಿತು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದಿಲೀಪನು ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ
ಸಿಂಹವಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು, "ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು
ಅಹಾರವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ಧೇನುವನ್ನು
ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಆಗ
ಆ ಸಿಂಹವು ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ನಂದಿನಿ ಧೇನು ದಿಲೀಪನ ಧಕ್ಕಿಗೆ ಸಂತೋಷ
ಪಟ್ಟು, ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ತಾನೇ ಕಲ್ಪಿಸಿದನೆಂದು
ಹೇಳಿ, ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ
ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತು.

ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿಲೀಪನ ಕುಮಾರನೇ ರಘು
ಮಹಾರಾಜ. ರಘು ಕೂಡಾ ಮಹಾರಾಣಿಯಾಗಿ
ಹೆಸರು ಪಡೆದನು.

ಒಮ್ಮೆ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಶಪ್ತಸಿಂಹನ
ಮನೋವಾಂಛೆಯನ್ನು ಅರಿತು, ರಘು ಮಹಾರಾಜನು
ತನ್ನ ದಾಸಿಯನ್ನು ಆ ಶಪ್ತಸಿಂಹ ಅಶ್ವಮ್ಮೆ ಕರೆ
ದೊಯ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದನು. ಆದರೆ ಶಪ್ತಸಿಂಹ
ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ
ಪಟ್ಟು, ಅವಳಿಗೆ ಸುನಿರಪವಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ
ರಾಜಭವನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ದಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟವಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪರಿಗ್ರಹಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲು ರಘುರಾಜನು ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ರಾಣಿ
ತನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಕಡಿದು ಕೊಡುವಂತೆ ಇದನ್ನು ಬೇಡಿ
ಕೊಂಡಳು.

ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಡಿದು, ರಘು ಮಹಾರಾಜನು
ಒತ್ತಿದ ಕತ್ತಿ, ಅವಳ ಕೊಠರಿಯ ಮೇಲೆ ಹೂವಿನ
ರಾಶಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಆ ರಾಜ ವಂಶತಿಗಳ ಮೇಲೆ
ದೇವತೆಗಳು ಹೂವಿನ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿದರು.

ರಘು ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನದೆಂದು ಏನನ್ನೂ
ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇರುವ ಸುಖವಾಗಿದ್ದರೂ ದಾನವಾಗಿ
ಕೊಟ್ಟು ಮುಗಿಸಿದನು, ಅಪ್ಪಕ್ಕಿ ತ್ಯಜನಾಗದೆ
ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಧನವನ್ನು ತರಲು ಕುಬೇರನ ಬಳಿಗೆ
ಹೋದನು.

ರಘು ಅಲಕಾನ್ತನಿಯನ್ನು ತನ್ನವರಂತೆ ತಡೆದು
ದಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷರು ತಮ್ಮ ಮಾಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ವಿಫಲರಾದರು.
ಕುಬೇರನು ರಘು ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಪಾದರವ್ಯವಳಿ
ವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ
ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕುಬೇರನಿಗೆ ಇನ್ನೂ
ರಘು ಮಹಾರಾಜನು ಕಡೆತನಕವೂ ದಾನಮಾಡಿ
ಕೊಂಡೇ ಇದ್ದನು.

ಕಳಂದಿನ ಕುಮಾರನು ಅಜ್ಜ. ಇವನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೂದಲಿ, ಇವನನ್ನು ಭೋಜನದಾಟದ ಮಗಳು ಇಂದುಮತಿ ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಮದಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅಜ್ಜನು ಇಂದುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಕ್ಷಯಂವರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದ ರಾಜರಲ್ಲೊಬ್ಬರೂ ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ದವಸ ಅಜ್ಜನು ಅವರೊಡನೆ ಇದ್ದಿರಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಗೆದ್ದು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಅಜ್ಜನು ಇಂದುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಉದ್ಯಾನವನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅಕಾಶಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನಾರದನ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಿದ್ದ ರೇವ ಲೋಕದ ವೃಕ್ಷಮಾಲೆ, ಜಾರಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಾ ಬಂದು ಇಂದುಮತಿಯ ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿತ್ತು, ಕೂಡಲೇ ಇಂದುಮತಿ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತುಹೋದಳು.

ಅಜ್ಜನು ಪ್ರಿಯಸತಿಯ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮರಣಕ್ಕೆ ಪರಿ ತಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ನಾರದನು ಬಂದು ಇವನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ, ಇಂದುಮತಿಯ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದನು :

ಅದೇನೆಂದರೆ, ಹರಿಗೆ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಾಂಶ, ದೊಡ್ಡ ತವಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶೃಂಗಾಯುಷಿನ ತವಸ್ಸನ್ನು ಕಡಿಸಲು ದೇವೇಂದ್ರನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಂದಳು. ಆದರೆ ಶೃಂಗಾಯುಷಿ ತವಸ್ಸನ್ನು ಶಾಪದಿಂದ ಅವಳು ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಾಯಿತು. ಅವಳಿಗೆ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಶೃಂಗಾಯುಷಿ ಸೂಚಿಸಿದ್ದನು.

ಸುರವೃಕ್ಷ ಮಾಲೆ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳಿಗೆ ಶಾಪ ದೇವಕಾಂತ ಎಂಬ ಸ್ಮರಣೆ ಯಾಯಿತು. ಮೂವತ್ತು ಕೊರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತು. ಅಂತಹ ಅಜ್ಜ ಕುಮಾರನೇ ದಶರಥನು.

ಇಕ್ಕಾಳು ಮಹಾಯರಾವ ರಾಜರು ದೇವತೆಗಳೂ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೂ ಯುದ್ಧವು ನಡೆಯುವಾಗ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಹೋಗುವರು ಹಾಗೆಯೇ ಒಮ್ಮೆ ದಶರಥನು ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಹೋದನು. ಆಗ ಶಂಕರಾಸುರನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಗಿತ್ತು. ದಶರಥನೊಂದಿಗೆ ಕೈಕೆಯ ಕೂಡಾ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋದಳು.

ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ದಶರಥನು ನೀರಾವರಿತದಿಂದ ಕಾದಾಡುವಾಗ, ರಥದ ಚಕ್ರವು ಕಾಚಾಯವೃಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿತು. ಅದು ಕಳೆದಂತೆ ಓಡಿದುಕೊಂಡು ಕಾಪಾಡಿದಳು. ದಶರಥನು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಎರಡು ವರುಷವು ಕೇಳುವಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ತನಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಆ ಎರಡು ವರುಷ ಕೇಳುವೆನೆಂದೂ, ಆಗ ಕೊಡಿರುತ್ತೇನೆ ಕೈಕೆಯ ಹೇಳಿದಳು.

ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ದಶರಥನು ಕೈಕೆಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಬಂದು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು

ನಾಶಮಾಡುವ ಆನೆಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದನು. ಆ ಕೆತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುನಿಬಾಲಕ ನೊಬ್ಬನು ಕಮಂಡಲುವಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಮುಳುಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಹೊರಟ ಶಬ್ದವನ್ನು ಆನೆ ನೀರು ಹೀರುವ ಶಬ್ದವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಾಣದಿಂದ ತೊಡೆದನು. ಬಾಣದೇಟಿನಿಂದ ಸಾಯುವ ಬಾಲಕನ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ದಶರಥನು ನಿಜವನ್ನು ತಿಳಿದು ಓಡಿಬಂದನು. ಬಾಲಕನು ತಾನು ಯಾರೊಂದು ಹೇಳಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟನು. ದಶರಥನು ತಾನೇ ಕಮಂಡಲುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕುರುಬರಾದ ಆ ಬಾಲಕನ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವರ ದಾಹ ತೀರಿಸಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಮುನಿ ದಂಪತಿಗಳು ಪುತ್ರಶೋಕದಿಂದ, "ನೀನೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಪುತ್ರನನ್ನು ನೆನೆದು ಕೊಂಡೇ ಪ್ರಾಣಬಿಡು" ಎಂದು ದಶರಥನನ್ನು ಪಡಿಸಿ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು.

ಸೂರ್ಯವಂಶದ ರಾಜರಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆದವನು ಬಿಬಿ ಸ್ವಾಮಿ. ಬಿಬಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಇಂದ್ರನು ಪಾರಿವಾಳದ ರೂಪ ಧರಿಸಿದನು. ಅಗ್ನಿ ಹದ್ದಿನ ರೂಪ ತಾಳಿ ಪಾರಿವಾಳವನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಟನು. ಓಡಿ ಓಡಿ ಪಾರಿವಾಳವು ತೆಳುತ್ತಾ, ಬಿಬಿ ರಾಜನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಎಳಿತು. ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಬಂದ ಹದ್ದನ್ನು ಕೊಂದಿ ಬಿಬಿ, ಪಾರಿವಾಳದ ಭಾರದಷ್ಟು ಮಾಂಸವನ್ನು ತನ್ನ ತೊಡೆಯಿಂದ ಕೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

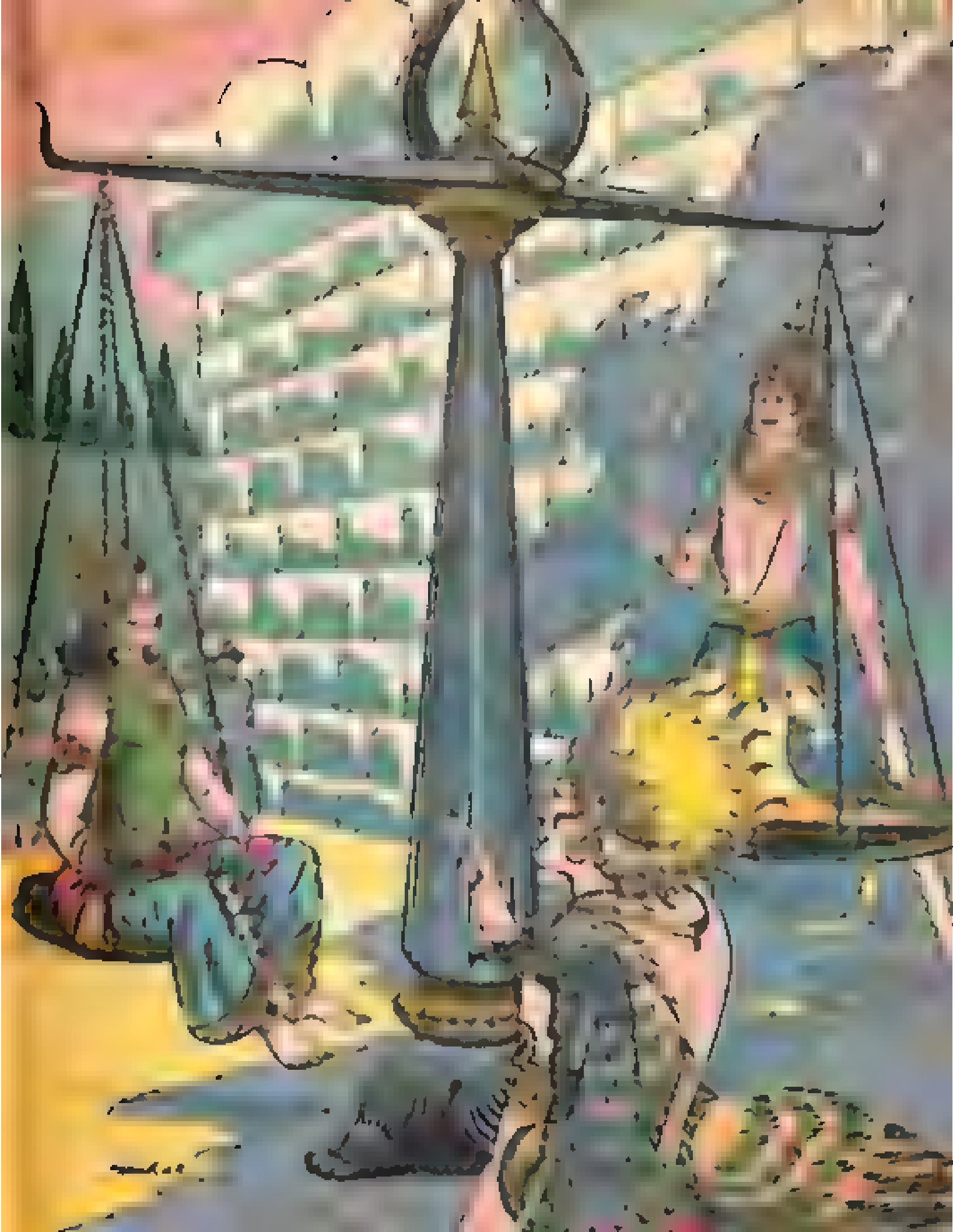
ಬಿಬಿ ತನ್ನ ತೊಡೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಶರೀರದ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಮಾಂಸವನ್ನು ಕೊಯಿದು ಕೊಯಿದು ತಕ್ಕಡಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ, ಪಾರಿವಾಳದ ಭಾರಕ್ಕೆ ಸಂಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಬಿಬಿ ತನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟನು.

ಆಗ ಇಂದ್ರನೂ ಅಗ್ನಿಯೂ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, ಬಿಬಿಗೆ ಅನೇಕ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮೆಚ್ಚಿ ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು.

ಮೃತ್ಯುನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಿದ್ದು, ದೊಡ್ಡ ತಪೋ ಬಲದಿಂದ ಮೃತ್ಯುನಿಗೆ ಸಮಾನನೊಬ್ಬನೆಂದು ಗುರುತಿ ಸಲ್ಪಡುವ ಮಹರ್ಷಿಯಾಗಿ, ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನು ಕೂಡಾ ಸೂರ್ಯವಂಶದವನಾದ ರಾಜನೇ!

ಅದೇ ಸೂರ್ಯವಂಶದ ಇಕ್ಷ್ವಾಕುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವ ನಾದ ಅಂಬರೀಷನು ದೊಡ್ಡ ರಾಜಾಪ್ರಿಯನೂ, ವರಮು ವಿಪ್ಲವಭಕ್ತನೂ ಆಗಿರುವ ರಾಜ.

ಅಂಬರೀಷನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹನ್ನೆರಡು ಮಕ್ಕಳಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಹೆಸರು ಶ್ರೀಮತಿ. ಇವಳು ಚಿಕ್ಕತಂದೆಯವಳೆ. ಮಕ್ಕಳನ್ನು ತನ್ನ ಗುಹ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಮೂರು ರೋಕ

ಗಲರೆಯೂ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ನಾರದನೂ, ಪರ್ವತನೂ ಸಂಧಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತಾಡುತ್ತ ವಾದ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರು. ನಾರದನು ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಮಾಯಾಸೀತನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಗಲ್ಭವಾದುತ್ತ, ಇಬ್ಬರೂ ತ್ರಿಲೋಕ ಸಂಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋದರು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಂಬರೀಷನ ಆರಮಣಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಂಬರೀಷನು ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮಗಳನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಯನ್ನು ಕರೆದು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿಸಿ ಅವಳನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸುವಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮಾಯೆಯ ಪ್ರಭಾವವು ನಾರದ ಪವಾ ಕಳನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೈಮರೆತು ಅವಳನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವಂತೆ ಇಬ್ಬರೂ ಅಂಬರೀಷನನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಶ್ರೀಮತಿ ನನಗೆ ತನಗೆ ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ವಾದ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಕೊಡಲೇ ಮರು ವೆಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವಂತೆ ಅಂಬರೀಷನನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸ ತೊಡಗಿದರು.

ಅಂಬರೀಷನು ಮುನಿಗಳ ಆ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಏನೂ ಕೋರದೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾದನು. ಆಗ ಶ್ರೀಮತಿ ತನಗೆ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವಂತೆ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಹೇಳಿದಳು.

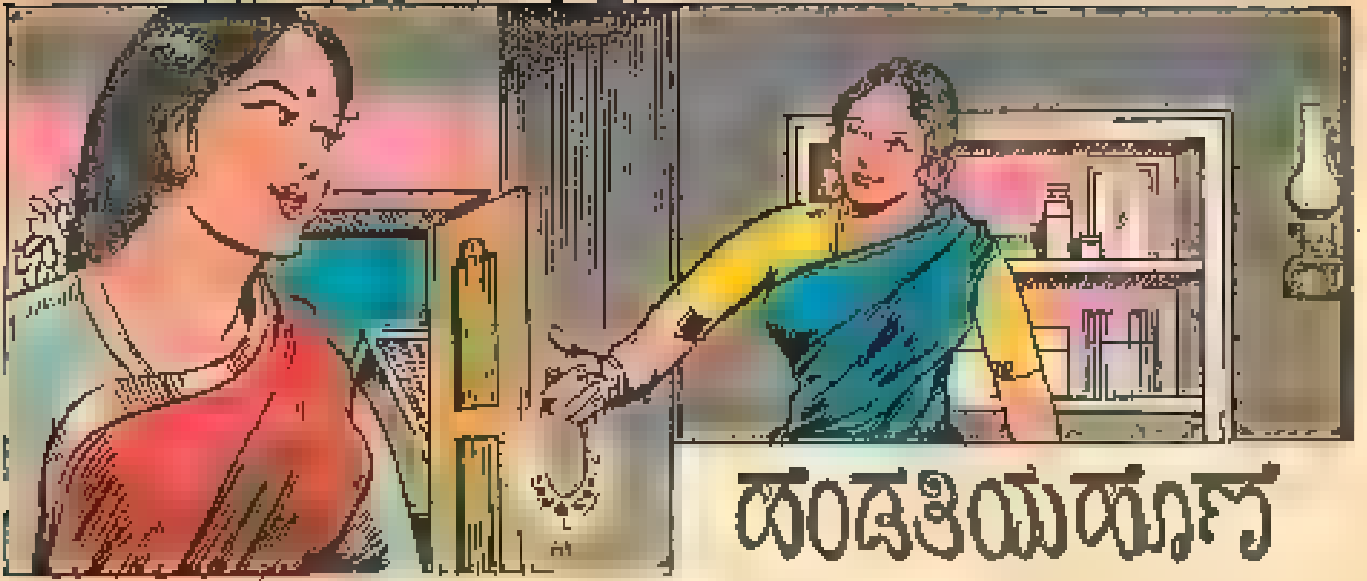
ಅಂಬರೀಷನು ನಾರದ ಪರ್ವತರೊಂದಿಗೆ "ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಮಹರ್ಷಿಶ್ರೇಷ್ಠರು. ನಾನು ನನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಗಳ ಇಷ್ಟದಂತೆ ವಾದುವೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಸಹ ಬರಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ" ಎಂದನು ಕೈಮುಗಿದು.

ಮುನಿಗಳಿಬ್ಬರೂ ಬಾಡಿದ ಮೋರೆಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಶ್ರೀಮತಿಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ತನ್ನವಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾರದನಿಗೆ ಊಹನೆಗಳ ಸರಮೂಲೆ, ಉಪಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಉಪಾಯ. ಶ್ರೀಮತಿ ನಾರದನನ್ನು ವರಿಸದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಎಂದು ಪರ್ವತನಿಗೂ ದೀರ್ಘಾಲೋಚನೆ.

ನಾರದನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, 'ಮನೆ ಕಿರೀಟ ಪೌಷ್ಟಭಹಾರ ವೈಜಯಂತಿಮಾಲೆ ಮೊರಲಾದ ವಿಷ್ಣುಭೂಷಣಗಳನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದನು. ವಿಷ್ಣು ತನ್ನ ರೂಪವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ನಾರದನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ನಾರದನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಪರ್ವತನು ಬಂದು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ನಾರದನ ಮುಖವು ಕೋತಿಯ ಹಾಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಒರಲಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಹೀಗಾಯೇ ಆಗಲೆಂದನು ವಿಷ್ಣು.

ದಂಡತಿಯದ್ದೂ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಅಹಲ್ಯಾ ಶೇಷಗಿರಿ ಎಂಬ ಗಂಡಹೆಂಡಿರಿದ್ದರು. ಗುಡನಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ. ಮನೆಗೆ ಬರುವಾಗ ರಾತ್ರಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಬಾರದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿರುವುದೂ ಉಂಟು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಅಹಲ್ಯೆಯ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಯಾಗಲು, ದಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿದ ಸದ್ದಾಯಿತು. ಗಂಡ ಶೇಷಗಿರಿ ಬಂದನೆಂದುಕೊಂಡು ಅಹಲ್ಯೆ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರೆ, ಬಂದವಳು ಹಿಂದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಾಯಾರಮ್ಮ.

"ಮತ್ತೇನಿಲ್ಲ ಅಹಲ್ಯಮ್ಮ, ರಾತ್ರಿಯ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿತು. ಏನೂ ತೋರದೆ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವಾ ಅಂತ ಹೀಗೆ ಬಂದೆ." ಎಂದಳು ತಾಯಾರಮ್ಮ.

ಅಹಲ್ಯೆಯ ಗಂಡ ತಾನು ಬರುವಾಗ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಅಗಲಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಅಂತರೇ ಬೇಸರ ದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ತಾಯಾರಮ್ಮನ ಬರುವಿಕೆಯಿಂದ ಅನಂದವಾಯಿತು. ತಾಯಾರಮ್ಮ ಬಾಯಿ ತುಂಬ ಮೂತಾಡುವವಳು.

ಹುಗುಸುಬ್ಬರೂ ನಡುಗುಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಾವೆ ಬಿಡಿಸಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಅವರಿವರ ಸವಾಚಾರ ಗಳನ್ನು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿದರು. ಕತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತಿರಲು ಅಹಲ್ಯೆ ದೀಪ ಬೆಳಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗ ತಾಯಾರಮ್ಮ ತನ್ನ ಕೊರಳಿನಿಂದ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಸರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅಹಲ್ಯೆಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

"ನೋಡು ಅಹಲ್ಯಾ, ಇದನ್ನು ನನ್ನವರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಸಿ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಗಿದೆ?" ಎಂದು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ತಾಯಾರಮ್ಮ.

ಅ ಸರದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಮಣಿಕೊಂಡಿಗೆ ಹೊಂದಿ ಸುವ ಕೆಂಪು ಹರಳುಗಳು ದೀಪದ ಕಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಫಳಫಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಹಲ್ಯೆ ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಹೀಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿ, "ಬೆನ್ನಾಗಿದೆ ಯೂವ ವಮೂನೆಯಲ್ಲಿ ಚಂದಾಗಿ ರೈಸುತ್ತದೆ" ಎಂದೂ ಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು ತಾಯಾರಮ್ಮ ಅದನ್ನು ಅವಳ ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದಾಗ, ಅಹಲ್ಯೆ, "ನನ್ನವರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಒಂದು ಹೊಸ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಅದು ಜಯ ಅಗಿ

ಬಿಟ್ಟರೆ ನನಗೆ ಬಿನ್ನದ ಒಳ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರಾತ್ರಿ ಮನೆಗೆ ಬಾರಾರು. ಒಳಗಲ ಬದಲಾಗಿ ಇಂತಹ ಸರಸನ್ನೇ ಮಾಡಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈಗ ಇದು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇರಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ತಾಯಾರಮ್ಮ ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಸರಸನ್ನು ಎತ್ತಿಗೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಗಂಡನೊಡನೆ ಸರಸ ಹೊತ್ತು ಕಾದಳು. ಬೆಳಿಗ್ಗೆದಿಂದ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಉಳಿದುಮಾಡಿ, ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡಳು.

ಬೆಳಗ್ಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದೆಯಿಂದ ಎದ್ದ ಅಹಲ್ಯೆ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲು ಒಳ ಆಗಲಿ ತೆರೆದಿರುವು ರನ್ನ ನೋಡಿ ಗಾಬರಾದಿದ್ದಳು. ಕೊಠಡಿಯೊಳಗೆ ಓಡಿ ಒಂದು ನೋಡಿದಾಗ, ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಟ್ಟಿ ಗಣ್ಣಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಾಪಿಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಯೊಳಗೆ ಇರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅವಳ ಬಿನ್ನದ ಬೆಂಚೋಲೆ

ಗಲೂ, ದೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳೂ, ತಾಯಾರಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ಬಿನ್ನದ ಸರಸೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳ ಉಪಾಯ ದಿಂದ ಹೊರಗಿನಿಂದಲೇ ಆಗಲಿ ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಒಡಕಾದ ಹಳೆಯ ಬಾಗಿಲು ಅವನಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು!

ಅಹಲ್ಯೆ ನೆರೆಹೊರೆಯವರನ್ನು ಕರೆದು ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದರೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾ ತಾಯಮ್ಮ ಆ ಸ್ಥಿ ಯನ್ನು ತುಸು ದೂರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, "ನನ್ನ ಬಿನ್ನದ ಸರ ಭದ್ರವಾಗಿದೆಯಾ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಅಹಲ್ಯೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ, "ಅದೂ ಹೋಯಿತಲ್ಲಮ್ಮಾ! ಅವನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿ!" ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಿದಳು.

"ಕೆಟ್ಟೆನಲ್ಲಮ್ಮಾ! ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಹೋಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಸುವಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಯಾವೆಂದು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರಲ್ಲ!" ಎಂದು ತಾಯಾರಮ್ಮ ತಲೆ ಒಡೆದುಕೊಂಡಳು.

"ತಾಯಾರಮ್ಮ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಳಿಕೊಳ್ಳಿಮ್ಮ. ನನ್ನವರು ಒಂದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯ ಸರಿ ದೂಗುವ ಹಾಗಿ ಮಾಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸದ್ಯ ಮೈವರ ಹತ್ತ ಹೇಳಬೇಡಿ" ಎಂದಳು ಅಹಲ್ಯೆ.

"ಇನ್ನರಮ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ತುಗೀಗೆ ಮದುವೆ. ಆ ದಿನಕ್ಕಿಂತೂ ಬಿನ್ನದ ಸರ ಹಾಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡು ಸಾವಿರ ಬೆಲೆಯ ಸರವನ್ನೂ ಆದು!" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತಾಯಾರಮ್ಮ ಹೋದಳು.

ಅನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಹಲ್ಯೆಯ ಗಂಡ ಶೇಷಗಿರಿ ನಗರದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, "ಏನಿದ್ದಲ್ಲಾ ಗಲಾಟೆ? ಏನಾಯಿತು ?" ಎಂದು ಹುಟ್ಟುಗೆಬಿಕ್ಕಿ ಕೇಳಿದನು.

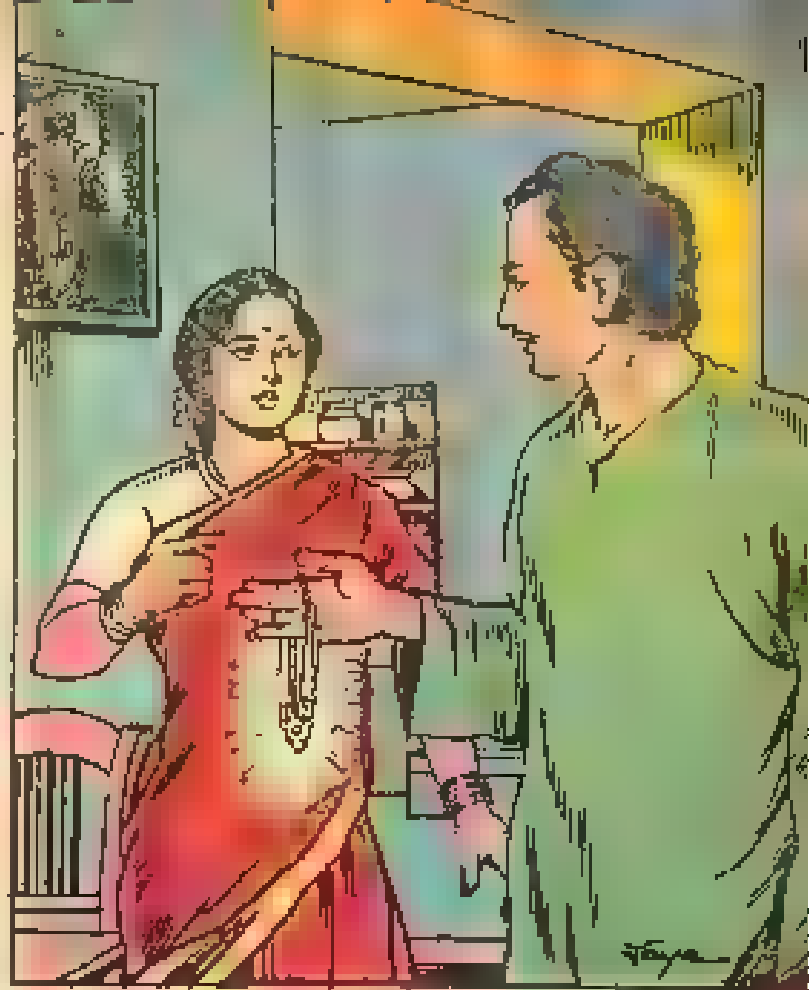
ಅಹಲ್ಯೆ ಅವನಿಗೆ ತಾಯಾರಮ್ಮನ ಚಿನ್ನದ ಸರವ ಹೊರತು ರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳ ಬಂದು, ತನ್ನ ಬೆಂಕೋಲೆ ಮತ್ತು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡಾ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದಳು.

“ಎಂಥಾ ಕೆಲಸವಾಯಿತು! ಅಂಥಾ ಮೊದ್ದು ನಿರ್ದಯೋ ನಿನಗೆ! ಛೀ!” ಎಂದನು ಶೇಷಗಿರಿ ಕೋವದಿಂದ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅಹಲ್ಯೆಗೂ ಕೋಪ ಬಂತು. “ನೀವು ಮಾತ್ರ ಏನಂತೆ? ಆಗಾಗ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವವನು ಕಳ್ಳ ಕಂಪು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಗಂಡಸಾದವರು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಾರದಿದ್ದರೆ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತೆ. ಕಳ್ಳ ಶ್ಯೂ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಕದಿಯೋದು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉಂಟೆ?” ಎಂದಳು.

ಶೇಷಗಿರಿ ಮತ್ತೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿ ಎನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲವ ಹೊತ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಅಹಲ್ಯೆ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಮಿಲ್ಲಿನ ತಾಯಾರಮ್ಮನ ಚಿನ್ನದ ಸರವನ್ನು ಕೂಡಾ ಕಳ್ಳನು ಕದ್ದೆಯ್ಯ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, “ಎರಡು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ತಾಯಾರಮ್ಮನಿಗೆ ಅಂತಹ ಸರವನ್ನೇ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮಯೂರದ ಉಳಿಯದು” ಎಂದಳು.

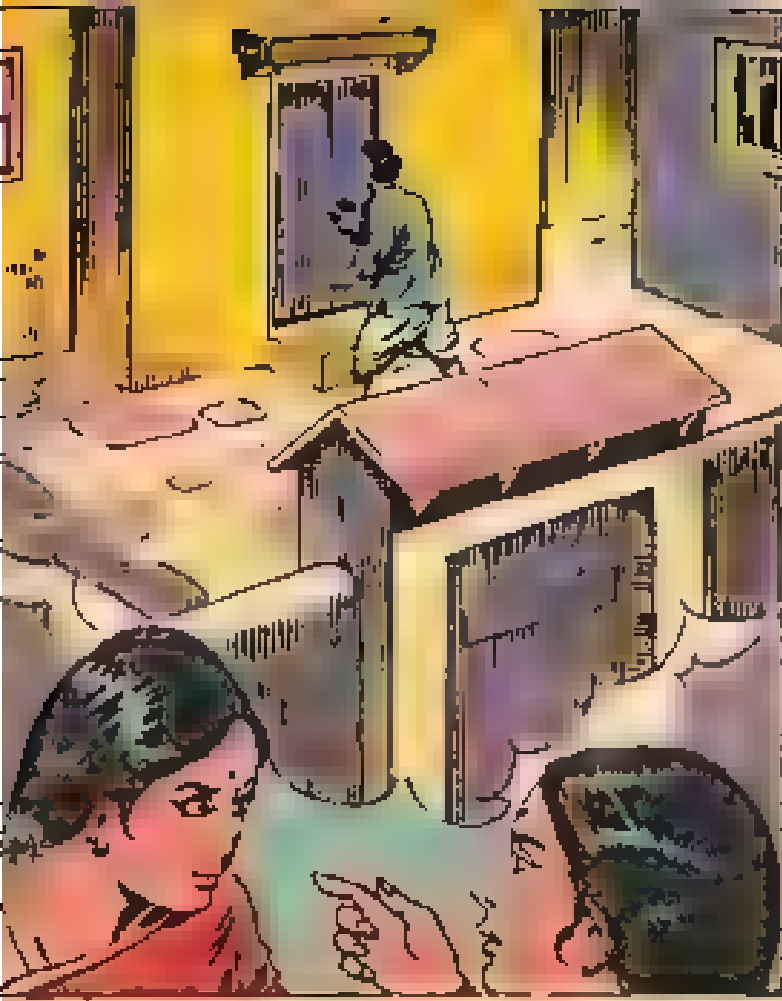
“ಹೌದೇನು? ತಾಯಾರಮ್ಮನ ಸರವಾನೇ? ಅದು ಅಸಲು ಚಿನ್ನದ ಸರವಾಗಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಗಂಡ ಮಹಾ ಜಿಪ್ಪಣ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎರಡು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಬೆಲೆಯ ಸರಮಾಡಿದನೆಂದರೆ ನಾನು ನಂಬಲಾರೆ. ಅದು ಚಿನ್ನದ ಲೇಪದ ಸರವೇ ಇರಬೇಕು. ಅಂತಹ ನಗಗಳು ಮಗರದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾ ದಕ್ಕಿವೆ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಅಂಥಾಷ್ಟೇ ಸರ ತರುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಚಿನ್ನದ ಸರವ ಎವರೊಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಶೇಷಗಿರಿ ನಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಸರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಸರಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ, ತಾಯಾರಮ್ಮನ ಗಂಡನಿಗೆ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತೆ. ತಾಯಾರಮ್ಮನ ಕೈಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಾದರೂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದೆಂದು, ಅಹಲ್ಯೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನ ತಾಳಿದಳು.

ಆ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಶೇಷಗಿರಿ ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲಿನ ಚಿನ್ನದ ಸರವೊಂದಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ಅದು ನಕಲಿ ಸರವಂತೆ ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೆ ಚಿನ್ನದ ಸರವಂತೆಯೇ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅಹಲ್ಯೆಗೆ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ದೊಡ್ಡ ಹೊರೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿ ದಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವಳು ಆ ಸರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೂಡಲೇ ತಾಯಾರಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು.

ತಾಯಾರಮ್ಮ ಆ ಸರವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ “ಸಿಕ್ಕಿತೆ? ಎಲೆ! ಇದು ನನ್ನದೇ ಸರ. ಹೋದ ಸೂತ್ತು ದೊರಕುವೆಂದರೆ ಹೋದ ಪ್ರಾಣ ತಿರುಗಿ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಘಟನೆ!” ಎಂದಳು.

ಅಹಲ್ಯೆ ಸಣ್ಣಗೆ ನಗುತ್ತ, ಇದು ನಿನ್ನಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮ ಚಿನ್ನದ ಸರ ಅಲ್ಲಮ್ಮಾ ನಕರಿಸರ. ನಗರ ದಿಂದ ನನ್ನವರು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೆ ತಂದರು. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮವರಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದಂತೆ, ನೀವು ಮದುವೆಗೆ ಸಹಾ ಹೋಗಿ ಬರಬಹುದು. ಅವೇಲೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ನನ್ನವರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅಸಲು ಸರ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಮಾತು ನಂಬಿರಿ" ಎಂದಳು.

ತಾಯಾರಮ್ಮ ಆ ಸರವನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು, "ಇನ್ನು ಮಾಡಿಸೋದೇ ಬೇಡ. ಇದೇ ನನ್ನ ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲಿನ ಚಿನ್ನದ ಸರ. ನಿನಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಸರಿಗೂ ನಕರಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ಅಸಲು ರೂಪ ನಿನ್ನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯೇ ಬೇರೆ" ಎಂದಳು.

ತಾಯಾರಮ್ಮನ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಅಹಲ್ಯೆ ಅವಳ ಮುಖವನ್ನು ವಿಳಿವಿಳಿ ನೋಡಿದಳು. ಅದೇನು

ಹೋಗಿ ವಿಷಯವಿರಬಹುದು? ತಾಯಾರಮ್ಮ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿ ತೊಡಗಿದಳು.

ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಿನ್ನೋ ಶಬ್ದವಾದದ್ದು ಕೇಳಿ, ತಾಯಾರಮ್ಮ ಕಿಟಕಿಟಿಂದ ಅಹಲ್ಯೆಯ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಶೇಷಗಿರಿ ಪದಕಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟಳು. ಅವನ ಮನೆಯ ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಅವನಿಗೇನು ಕೆಲಸ? ಬೇಗಗಾಡ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಾಗಿ ಹೋದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅಹಲ್ಯೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅದೇ ನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕಳ್ಳನು ಬಾರೇಂಬುದೂ ತಾಯಾರಮ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ನಗರದಲ್ಲಿ ಶೇಷಗಿರಿಗೆ ಜೂಜಾಡಿ ಹೊತ್ತುನ್ನೂ, ಸೊತ್ತನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಚಟವಿರುವುದೆಂದು ತಾಯಾರಮ್ಮನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಶೇಷಗಿರಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಜೂಜಾಡುವುದನ್ನು ತಾಯಾರಮ್ಮನ ಗಂಡನು ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನೋಡಿದ್ದ. ತನ್ನ ಗಂಡನು ತಂದ ಚಿನ್ನದ ಸರವು ನಕಲಿಯದೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯತೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಕೊಂಡು. ಅವಳ ಗಂಡ ಅದರ ಬೆಲೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದ.

ಚಿನ್ನದ ಸರ ಹೋಯಿತೆಂದು ತಾಯಾರಮ್ಮ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವಳ ಗಂಡ, "ಹೋದರೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡು" ಎಂದು ನಿಜಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದನು.

"ಗೊತ್ತಾಯಿತೇ ಅಹಲ್ಯಾ. ಈ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ನಿನ್ನ ಗಂಡನ ನಿಜರೂಪ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ. ಕಳ್ಳ ಕೃಷ್ಣಯ್ಯ ಅದೇ ಸರ ನಿನ್ನ ಗಂಡನು ತಂದದ್ದು ನೋಡಿ, ನೀನು ಅತನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿದಿ. ಸ್ವಲ್ಪಳು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿತ್ತಿದಂತೆ ಅದು ಹೇಗೆ ತಂದರೆಂದು ನಿನಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರ

ಬೇಕತ್ತು. ಇನ್ನಾದರೂ ಜಾಗರೂಕಳಾಗಿದರು. ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಳ್ಳಕಸ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಹೀನವತೆಗೆ ಇಳಿದಿದ್ದಾನೆ ನಿನ್ನ ಗಂಡ" ಎಂದಳು ತಾಯಾರಮ್ಮ.

ಅಹಲ್ಯೆ ಕಣ್ಣೀರು ತುಂಬಿದವಳಾಗಿ, "ತಾಯಾರಮ್ಮಾ, ನೀವು ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿಸಿ ಪುಣ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರ ಎಂದೆಂದೂ ಮರೆಯಲಾರೆ" ಎಂದು ಮನಮಂಚಿ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದಳು.

ಶೇಷಗಿರಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, "ತಾಯಾರಮ್ಮಾ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಸಹವನ್ನು ನೋಡಿ ಏನು ಹೇಳಿದಳು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅಹಲ್ಯೆ ಉತ್ತರವೇನೂ ಹೇಳದೆ, ಬಿಮ್ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ತನ್ನ ಸೀರೆ ವಸ್ತ್ರ ರವಿಕಿ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟಿಗೈಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಡಗವಳು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಶೇಷಗಿರಿ ಬೆರಗಾಗಿ "ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ?" ಎಂದನು.

"ನನ್ನಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ. ಅವರು ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಲ್ಲಿಗಾದರೂ! ಒಬ್ಬ ಜೂಜುಗಾರನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರಲು ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ನನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೈಹಿಡಿದನು. ಹೋಗಲಿ. ಜೂಜುಗಾರನಿಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿರುವ ಗೌರವ

ಮರ್ಯಾದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಂಥಾ ಮರ್ಯಾದೆ ನನಗೆ ಬೇಡವು" ಎಂದಳು ಶಿರಸ್ಸಾರ್ಥವದಿಂದ.

ಶೇಷಗಿರಿ ಜವ್ರನೆ ಇಳಿದುಹೋದನು. ಹೆಂಡತಿಯ ಒಳಗೆ ಒಂದು ಬಹಳ ದೀಪ್ತವಾದಲ್ಲಿ, "ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು ಅಹಲ್ಯಾ, ನನಗೆ ಹಿಡಿದ ಜೂಜುಗಾರನಿಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಪಾಯಕರವಾದ ರೋಗವೆಂದು ಈಗ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಜೂಜಿನ ಮುಖ ನೋಡಲಾರೆ." ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರವಣಾ ಮಾಡಿದನು.

ಗಂಡನ ಮಾತಿನ ನಿಜವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಅಹಲ್ಯೆ, "ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೊಡವಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲಿಗೆ ತಾನೇ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ? ದಾರಿ ತಪ್ಪುವ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸರಿದಾರಿಗೆ ತರುವುದು ನನ್ನ ಹೊಣೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಬರುವ ಹಾವೇರಿ ನಾವು ನೆಮ್ಮದಿ ಯಾಗಿ ಬದುಕಲು ಸಾಕು." ಎಂದು ಬೆಚ್ಚಿಗೈಯನ್ನು ಮುಠಾ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿಟ್ಟಳು.

"ನಿನ್ನಂಥ ಉತ್ತಮಳು ಹೆಂಡತಿಯಾದುದು ನನ್ನ ಪುಣ್ಯ. ಇನ್ನೂ ಜೂಜಾಡಬೇಡವೆಂದರೆ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೇ ಆಡುತ್ತೇನೆ." ಎಂದನು ಶೇಷಗಿರಿ ನಗುತ್ತಾ.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಒಂದುಮಾನ ರೂ. ೫೦
ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೮೩ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

M. K. Rao

M. Natarajan

* ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಂಪಾದಕರುಮೇಲೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಿಡಲು ಕುಬಾರ್ಥಿಸಮರ್ಪಿಸುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಿಗಾಗಲೇ ಶಿರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. * ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೦ ರೊಳಗೆ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಅಮೇರಿಕ ಬಂದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. * ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂ. ೫೦ ಒತ್ತುಮಾಪ. * ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಟರ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ದೇಶ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ : ಚಂದಮಾಮಾ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೩

ಅಗಸ್ತ್ಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಮೊದಲು ಹತ್ತಿದವರೇ ಗೆದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಇಬ್ಬರೂ ಗೆದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ

ತಲೆಹಿಡಿದವರು : ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಜನತಾ ಪೋಸ್ಟರ್ ೫೦೦ ೦೦೦

ಒಂದುಮಾನ ರೂ. ೫೦/- ಈ ತಿಂಗಳ ಅಪ್ರೆಂಟಿಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ? ಉತ್ತರಗಳು :

೧. ಮೆಗಸ್ಟಿಮ್, ಚಂದ್ರಗುಪ್ತಯೋಗನ ಅಕ್ಕಾನ್ತಿ ಅವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಗ್ರೀಸು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಸೆಲ್ಯೂಸಸ್ ನೆಕೆಟರ್ ೨ ಸೈರಸ್ (ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೫೦೦-೫೦೦).
೩. ಈರಿಯಸ್ (ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೫೦೦-೫೦೦).
೪. ಒಂಬತ್ತನೇನೇ ದಕ್ಷಿಣದ್ವೀಪದ ಸಿಯೂಸ್ ಈವಿತ್ ಕೊನೆ, ಬೆನ್ನವಟ್ಟಿಗವರ್ದಿರುವ ಸಿಯೂಸ್ ಜಾರ್ಜ್ ಕೊನೆ.
೫. ನೆಪೋಲಿಯನ್

ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಟೋಕಿ- ತುಂಬು ಉತ್ಪಾದಕ ತುಂಬರು, ಎಲ್ಲೇನು ಮಾಡುವರೋ ಯಾರು ಬಲ್ಲರು!

ನೀನು ನಿನ್ನವಳು ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳು ಮಗುಲಿಕ್ಕಾಗುವ
ಹಿರಿಯರು. ಬೇರೆಯರ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಹಿರಿಯರು
ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡರೆ ಕ್ಷಮೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡು. ನೀನು
ನಿನ್ನ ಮಗುವಿಗೆ ಭರಣೆ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಮತ್ತೆ ನೀನು
ಹಿರಿಯರ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕಂಡರೆ
ನೀನು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡರೆ

ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಗೊಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ

ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ

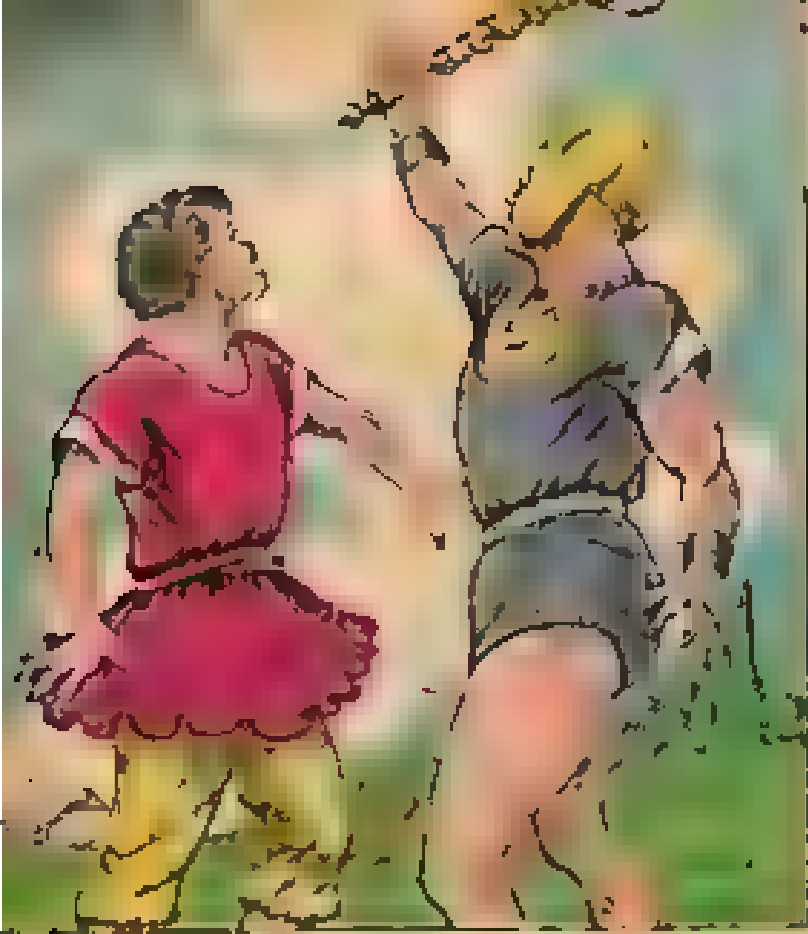
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ

ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ

ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿ

ವಿಟಮಿನ್-ಭರಿತ ಮಾಲ್ಟೋವಾ: ಆರೋಗ್ಯ, ಖಲ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಗಾಗಿ

ಹೋದರು? ಯಾವ ರೂಪ ತಾಳಿದರು?" ಎಂದು ಪಿಂಗಲನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

"ಅವರು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋದ ರೆಂಬುದು ಅತ್ತೆಗನೂ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ನಡುವೆ ಗುಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡುವಷ್ಟು ಬೇರೆಯಾದ ದೋಷ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ವೇಷಾಲಯ ಕ್ಕಿರುವ ವರುದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತೆರೆವೆರೆ ಹೊರತು ಮಹಾ ಮಾಮನು ಸಮಾಧಿಡೂಗಿರುವ ಕೋಣೆಯನ್ನು ತಲೆಮುಟ್ಟಿ ಸಾರ್ವವಿಧ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಶಿಷ್ಯರು ನಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದನು ಪದ್ಮಪಾದ.

"ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಈಜಲು ಬಾರದು. ಭಯಂಕರ ಒಯ್ಯಿನ ಪ್ರವಾಹದ ಈ ನದಿಯೊಳಗಿರುವ ವಾಳದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ಸುರಿಸೊಳಗೆ ಲೂಕು ಕಟ್ಟಿ ಸಾಯಲಾರೇನ?" ಎಂದನು ಪಿಂಗಲ.

ಪಿಂಗಲನು ಮುಗ್ಧಭಾವದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪದ್ಮಪಾದನು ನಕ್ಕನು. "ಪಿಂಗಲಾ, ನನಗೆ ಈಮು ಬಂದಿದೆ ಯೋಗಿಯು ಗುಂಡಿಗೊಪ್ಪ ವೈಮಾ ಎದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಅದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಈ ಕದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚುಕ್ಕೆ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡ ಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾ ಮಾಮನ ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದನು.

ಪಿಂಗಲನು ಬೆರಗುಗಟ್ಟುಗಳಿಂದ ನದಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ "ಇಮ್ಮೊಂದು ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ದೊಡ್ಡ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಚುಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ದೂರ ವರೂವುದೇವರೆ?" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಅಶ್ವಮು ಎನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು.

"ಹಾಗೆ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ನೀರು ಪೂರ್ತಿ ಒತ್ತಿದರೆಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಂತ್ರ ನಿಷ್ಕರಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ನನ್ನ ನಿಷ್ಕರವನ್ನು ಮಹಾಮಾಮನ ಸ್ವಾಧಿ ನವಲ್ಲಿ ರುವ ಮುದ್ರೆ ಕೈಗೊಂಡು ಹಾಳುಮಾಡುವ ವಿವಿಧ ಹಾಗಾಗಿದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವ ಬಾಧ್ಯತೆ ನಿನ್ನದು. ಅಂದರೆ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂಬುದನ್ನು ನಿನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು ಪದ್ಮಪಾದ.

"ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದೇ? ನಂಬಿ ಲಾಗದ ಮಾತು" ಎಂದು ಪಿಂಗಲನು ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಕಳವಳ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು.

"ಹೌದಪ್ಪಾ ಪಿಂಗಲಾ, ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮಂತ್ರ ನಿಷ್ಕರಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಎಣಿಸು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುವಂದೆ ಆಯಿತು ವಾಗೆಯಾಗಿರುವ ನಿನಗೆ ಕಷ್ಟವೇ ರೆಪ್ಪೆ ಬಡಿಯಿ ದಷ್ಟು ಎಚ್ಚರೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿರ

ಬೆಂಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಅದೂದ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೂ, ತೆಮ್ಮಕೋ" ಎಂದು ಪದ್ಮವಾದನು. ಹಾಕುವರೂ ಮೊಳಗೆ ಕೈ ಕಾಚಿ ಕಣ್ಣು ಕೊರೈಸುಮಂತ ಜಗ ಜಗನೆ ಹೊಳೆಯುವ ಒಂದು ಗದೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಒಂಗಳನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅಕಾಶದ ಗಾಳಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟ ಅ ಗದೆಯನ್ನು ಒಂಗಳನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗಿರಗಿರನೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿ, ಹೆಗಲ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಆಗ ತಾನೊಬ್ಬ ಭೀಮನೆಂಬ ಪೀಠಭಾವ ಅವನಿ ಗುಂಟಾಯಿತು. ಪದ್ಮವಾದನು ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, "ನೋಡಿಕೋ, ಒಂಗಳಾ. ಇನ್ನು ಒಂಗಳಾ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕೂಡು ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಬಗೆಬಗೆಯ ಮಾಯಾ ರೂಪಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿಸಲು ಬರುವ ಜುಹಾ ಮಾಯನ ಪಿಶಾಚಿ ಗಣಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಲ್ಲದೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಡಾ ಬಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ನಿನಗಿದೆ. ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿರು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ನದೀ ಜಲ ಪುಟ್ಟ ಸ್ವರ್ಣಗೊಳಿಸಿ ಇಂಗಿಯೋದಂತೆ ಮಾಡು ತ್ತೇನೆ, ನೋಡು" ಎಂದನು.

"ಆಗಲಿ, ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ. ಈ ಗದೆಯ ಸಹಾಯ ದಿಂದ ನಾನು ಎಂತಹ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನಾದರೂ ಹಿಡಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಜೈ ಪದ್ಮವಾದದಿಗೇ!" ಎಂದು ಗದೆಯನ್ನು ಕುಣಿಸಿದನು ಒಂಗಳ.

ಪದ್ಮವಾದನು ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ವದ್ವಾಸನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತು, ನದಿಯ ಜಲವನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಕೈಯಿಂದ ಕಲಕಿ "ಚಲನ ಜಲ ಸ್ವರ್ಣವಂ ಕುರುಕುರು! ಶೀಘ್ರಂ ಭವ್ಯಂ ಪುಷ್ಕಲಂ" ಎಂದು ಗುಣಗುಟ್ಟಾ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ, ಕುಟಗಳು ಮಾತ್ರ ಅಲುಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಸುತ್ತಲೂ ಮೃದುವ ಕೆಳಗೂ ಇದ್ದ ಹಾಗೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ

ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಾಗಿ ತಿಕ್ಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆಯೋ ಎಂಬ ಹಾಗೆ ಕೀಚುಕೀಚು ಎಕ್ಕಿತ ವ್ಯಸ ಕೆಳತೊದ್ದಾತು ಒಂಗಳನು ಬೆಚ್ಚಿ ಮಿಟ್ಟ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎದೆ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಶಬ್ದ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುವುದೆಂದು ನೋಡಿದನು. ಗದೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ನೋಡಿದನು ಆ ಶಬ್ದ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುವುದೆಂದು ಗೊತ್ತೇ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಫಕ್ಕನೆ ಅಕಾಶವಲ್ಲಾ ಕರಗಿನ ಮೋಡದಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಮೋದಂತೆ ತೋರಿತು. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಆ ಮೋಘವು ಕುಂಚಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಅನೆಯ ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ನಿಂತಿತು. "ಓಹೊ! ಈ ಮೊದಲೆಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಇದಿರಿಸಿದ ಮಾಯವಾಗುವಿದು! ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇನು!" ಎಂದನೊಬ್ಬ ತ್ತು. ಒಂಗಳನು ಗದೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಆ ಮೋಡವು ಅನೆಯ ಅಕ್ಕಿತಿ ಯಾಗದೆ, ದೊಡ್ಡದೊಂದು ವಕ್ಷಯ ಹಾಗಾಗಿ

ಒಡೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಅದರ ತಲೆ ಒಂದು ಬದಿಗೂ, ರೆಕ್ಕೆಗಳೂ ಕಾಲುಗಳೂ ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಗೂ ಚೆಲ್ಲಾಚಿದರಾಗಿ ಹಾರಿ, ಮುಂಡವು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೂತ್ಸನೆ ಬಿತ್ತು.

ಪಿಂಗಲನು ಕನ್ನಿಂದಾದ ಅಪ್ಪು ದೊಡ್ಡ ಶತ್ರು ನಾಶವನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ, —“ಜೈ ಪದ್ಮವಾದಾ!” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಗದೆಯನ್ನು ಗಿರಿಗಿರಿ ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಲಿದಾಡಿದನು.

ಅಮೇಲೆ ಮಂತ್ರನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪದ್ಮವಾದ ನನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಚಲನವೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಕುಟಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಕದಲಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. “ಅಬ್ಬ! ಈತನಿಗೆ ನಿಷ್ಕಾಭಂಗವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪು ಸಾಕು. ಅಂಥಾ ಶುಭ್ರಕ್ಕೂ ಚಲಿಸಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ತಪಸ್ಸೆಂದರೆ ಈತನದೇ!” ಎಂದು ಪಿಂಗಲನು ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಫಲ್ಲು ಫಲ್ಲನೆ ಗೆಜ್ಜೆಗಳ ನಿನಾದವು ಕೇಳಿಕೊಡಗತು.

ಘೃಣೆ ಪಿಂಗಲನು ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತನು. ಅವನ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತಳಾದ, ಅಪ್ಪರಸಿಯನ್ನು ನಾಚಿಸುವಂತಹ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು ನಾಟಿವಾಡುತ್ತ, ಇಂಗ್ಲೀಷರಳೆ ನಿಂದ ಹಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯ ವನ್ನೂ, ಗಂಧರ್ವಗಾನವನ್ನೂ ಕೇಳಿದಾಗ ಪಿಂಗಲ ನಿಗೆ ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಮೈಮರತುಹೋಯಿತು.

ಆಗ ಯುವತಿ ಮಂಜುಲ ಕಂಠದಿಂದ, “ಪಿಂಗಲಾ, ನಿನ್ನ ಅಂದವಾದ ಸೊಬ್ಬನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಿಡು. ಈ ಮದುವೆಗೆ ಗಂಧರ್ವ ವಿವಾಹವೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತವಾದ ಹೆಸರಿದೆ. ನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ ಬೇಕು ಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಒದಗುತ್ತವೆ” ಎಂದಳು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಲನು ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, “ಏನು ಹೇಳಿದೆ? ನನ್ನ ಅಂದವನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ಬಂದಿಯೇನು? ನಾನಾ ಯಾವ ರಾಜನ ಕುಮಾರನೋ ಎಂದು ಅಂದು ಕೊಂಡೆಯಾ? ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಭ್ರಮೆಗೆ ಬೀಳಬೇಡ. ನಾನು ಬಲಿಗಾರ ಪಿಂಗಲ, ಅಪ್ಪೇ” ಎಂದನು.

“ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಿಗಾರ ಬ್ರಹ್ಮನಾದ ಮಾತೃಕೆ ಏನು ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು? ನಿಷ್ಕಂಠಾ ಪೂದರ ಪ್ರರುಷನು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರ ಲಾರನು” ಎಂದು ಯುವತಿ ನಾಟಿವಾಡಲು ತೊಡಗಿದಳು.

ಪಿಂಗಲನು ಅವಳನ್ನು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, “ನಿನ್ನ ಕಂಠಸ್ವರದೊಂದಿಗೆ ಶ್ರುತಿಗೆ ಸೇರುವ ಹಾಗೆ ಅನೇಕ ಶಸ್ತ್ರ ವಾದ್ಯಗಳು ಕೂಡಾ ಕೇಳುತ್ತವೆಯಲ್ಲ? ಆ ವಾದ್ಯದವರು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದನು.

“ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರವ್ವೇ
ಅಪರೇಲ್ಲಾ ಕಾಣಿಸುವರು. ನಾನು ಖೇಚರಿ ಹೆಣ್ಣು !
ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರೆ ನೀನೂ ಖೇಚರನಾಗಿ
ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಬಹುದು” ಎಂದಳು ಅವಳು.

“ಖೇಚರಿಯೇ? ಓಹೋ! ಹರಿಕಥೆಯಲ್ಲಿ
ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಗಂಧರ್ವ
ಹುಡುಗಿಯೋ?” ಎಂದು ಒಂಗಳನು ಗದೆಯನ್ನೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಸವಿಸುಪಿಸಲು ಎರಡಡಿ
ಮುಂದಿಟ್ಟನು.

• “ತಡಿ ತಡಿ ! ಮೊದಲು ಆ ಗದೆಯನ್ನ ದೂರ
ಬಿಡು. ನನಗೆ ಅಯುಧಗಳೆಂದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಭಯ !”
ಎಂದು ಖೇಚರಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದಳು.

ಆ ಮೂಕು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಯಾರೆಂದು ಒಂಗಳನಿಗೆ
ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಪದ್ಮಪಾದನಿಗೆ ನಿಷ್ಪಾಧಂಗವಾಗ
ದಂತೆ, ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಮೊದಲು
ಮಾಯಮಾಡಿ ಸಂಹರಿಸಲು ಬಂದ ಪಿಶಾಚಿಯೇ
ಇವಳು ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ಉಕ್ಕುತ್ತಿ
ರುವ ಕೋಪವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ, ಇಲ್ಲದ ಸಂತೋಷ
ವನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು, “ಓ ಖೇಚರಕಾಂತಾ
ಮಾಣಿ ! ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ನನ್ನ
ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೊಂದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೇ
ಸರಿ. ಆದರೆ ನಮೆಯಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮುತ್ತಾತ
ನವರ ಮೂರನೇ ಪತ್ನೀಮಣಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಪೋಷಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿ ದೊಡ್ಡವ
ನಾಗಿ ಮಾಡಿದವಳು ಆಕೆಯೇ. ಅದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ
ಅನ್ನು. ನಮ್ಮ ಮಂಶಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಗದ
ೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸಾರಿ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡವಿ
ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ತಲೆಬಾಗು. ಮದುವೆಯಾಗೋಣ”
ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮುಂದಡಿ ಇಟ್ಟನು.

ಖೇಚರಿ ಕಿರ್ರನೆ ಕಿರಿಚಿ ಹಿಂದೆ ಓಡಲು ನೋಡಿ
ಪರು. ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಒಂಗಳನು ಕನ್ನ ಗದೆಯಿಂದ

ಅವಳ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದೇಟು ಹಾಕಿಯಾಗಿತ್ತು !
ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಂಡು ಅರ್ಭಟೆ !
ಮಾಯಾ ಸುಂದರೀ ರೂಪದ ಆ ಪಿಶಾಚಿ ಕೂಡಾ
ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎತ್ತು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ
ಹಾರಿ ಮೂಯವಾಯಿತು.

ಒಂಗಳನು ದೊಡ್ಡದನಿಯಿಂದ ನಗುತ್ತ ಹಿಂದಿ
ರುಗಿ ಪದ್ಮಪಾದನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಇನ್ನೂ
ಪದ್ಮಪಾದನು ಧ್ವಾನ ನಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಒಂಗಳನ
ಕಣ್ಣು ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋಯಿತು. ಅವನಿಗಾದ
ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಂತ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನದಿಯಲ್ಲಿ
ನೀರು ಹರಿಯುವುದು ನಿಂತು ತಳದಿಂದ ತಳಕ್ಕೆ
ಇಂಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದುವರೆಗೂ ಆ ನೀರಿ
ನಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಜಲಚರಗಳು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ
ನಲಕ್ಕೆ ಹಾರುತ್ತ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಎಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ.

ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಮೈಮರೆತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವ
ನನ್ನು “ಒಂಗಳಾ !” ಎಂಬ ಪದ್ಮಪಾದನ ಧ್ವನಿ

ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತೆರೆ
ದಿದ್ದನು. ಒಂಗಳನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹಾಕಿ "ಪದ್ಮ
ಪಾದರೇ ! ನದಿಯನ್ನು ನೋಡಿರಿ !" ಎಂದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ನದಿಯ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿ.
"ಭೇಷ ! ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರು ಹೇಳಿದ
ಮಾತು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪಾಳು
ಬಿದ್ದ ದೇವಾಲಯವೆಲ್ಲಿದೆ ?" ಎಂದನು.

ಒಂಗಳನು ನದಿಯ ಮಧ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ
ನೋಡುತ್ತ, "ಆದೋ ನೋಡಿದಿರಾ ! ಈಗಲೀಗ
ಶಿಖರಭಾಗವು ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ.
ಅದೇನಾ ಮಹಾಮಾಯನು ಸಮಾಧಿ ಹೊಂದಿದ
ದೇವಾಲಯ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಒಂಗಳನು ಕೋರಿಸಿದ ದಿಕ್ಕನ್ನು
ನೋಡಿ, ತೃಪ್ತಿಯ ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ, "ಅದೇ ಪಾಳು
ಬಿದ್ದ ದೇವಾಲಯ. ನದಿಯ ನೀರೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಚುಕ್ಕೆ
ಕೊಡಾ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಇಂಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಮಹಾ
ಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ.
ಅದಿರಲಿ, ನಾನು ನಿಷ್ಕಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಅದನ್ನು
ಭಗ್ಗವಡಿಸಲು ಪಿಶಾಚಿಗಳೇನೂ ಬದಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ ?"
ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಒಂಗಳನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಲೂ ಸಂತೋಷ
ದಿಂದಲೂ ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಗಂಡಭೇರುಂಡ

ಪಕ್ಷಿಯನ್ನೂ, ಮಾಯದ ಸುಂದರಾಂಗಿಯನ್ನೂ
ಕುರಿತು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದನು. ಪದ್ಮಪಾದನು
ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿಂದ ಒಂಗಳನ ಭುಜ ತಟ್ಟುತ್ತ,
"ಒಂಗಳಾ, ಗಂಧರ್ವಸ್ತ್ರೀಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದ
ಪಿಶಾಚಿನಿಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ವಶನಾಗದೆ ನಿನ್ನನ್ನು
ನೀನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಒತ್ತು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯ.
ಇದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವನ್ನಂಟುಮಾಡಿದೆ.
ನೀನು ಪಾಳುದೇಗುಲದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಾಗಲೂ
ಇಂತಹವೇ ಆದ ಕೆಲವು ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಇದಿರಿಸ
ಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀನು ಖಂಡಿತಾ ಗೆಲ್ಲುವಿ
ಎಂಬ ನಂಬುಗೆ ನನಗಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಜಾಗ್ರತೆ
ಯಿಂದಿರು" ಎಂದನು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಿಂದ "ಓ ಮಹಾ
ಮಾಂತ್ರಿಕಾ ! ಇತ್ತ ನೋಡಿರಯ್ಯಾ !" ಎಂಬ
ಜೋಡು ಕುಲಗಳಿಂದ ಹೊರಟ ದೊಡ್ಡದೊಂದು
ಕೂಗು ಕೇಳಿತು.

ಪದ್ಮಪಾದನೂ ಒಂಗಳನೂ ಆಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ
ಬಿಡು. ಒಂದು ದೇವಾಲಯದ ಶಿಖರವು ಅವರ
ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ
ನಿಂತಿರುವ ಮಹಾಮಾಯನ ಶಿಷ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಬಿದ್ದರು. ಅವರು ಪದ್ಮಪಾದನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದರು. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

